

മലയാളരാജ്യം

ചിത്രവാരിക.

പുസ്തകം ൭.

ഗുഗുരു ചിങ്ങം ൨൫-൦൦൩- തിങ്കളാഴ്ച.

ലക്കം ൧.

വോൺ ഫിൻഡൻബർഗ്ഗിന്റെ 86-ാമതു ജന്മദിനം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ട അവസരത്തിലെ 'കുടുംബചിത്രം.'
അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനും പുത്രഭാര്യയും പൌത്രരമ്മാണു് ചിത്രത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരാൾമാരും.

ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും മഹനീയരായ പതിനൊന്നു ഭാരതീയർ.

കെ. ഇസ്രായേൽ.

ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാരതസന്താനങ്ങളിൽ അത്യന്തം മഹനീയരായ ആ പതിനൊന്നുപേർ ആരെല്ലാം? പതിനൊന്നു എന്ന സംഖ്യയ്ക്കുതന്നെ പ്രസക്തി എന്തു? ഒരു 'ടീം' സാധാരണയായി പതിനൊന്നു പേരായതുകൊണ്ടുമാത്രം. അതു മഹാപുരുഷൻ ആരെല്ലാമെന്ന ചോദ്യംതന്നെ വീണ്ടും ചോദിക്കാം. ചോദ്യം കേവലം ലഘുവാണു്. എന്നാൽ അതിനു ഒരു ഉത്തരം കല്പിക്കുകയെന്നതു വളരെ വളരെ വിഷമമത്രേ പട്ടിക രചിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന ഒരാൾക്കുമാത്രമേ അതിന്റെ വൈഷമ്യം ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുള്ളൂ. ഏറ്റവും വലിയ രാജതന്ത്രവിശാരദനാണെന്നോ, ഏറ്റവും വലിയ കവിയായെന്നോ, ഏറ്റവും വലിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനാണെന്നോ, ഏറ്റവും വലിയ തത്വചിന്തകനാണെന്നോ, മനുഷ്യപ്രയത്നങ്ങളുടെ ഇന്നയിന്നാകപ്പകളുടെ അഗ്രഗണ്യന്മാരായുള്ളവർ എത്രതേ ആളുകളെന്നോ ഉള്ള ചോദ്യത്തിനു എളുപ്പത്തിൽ ഉത്തരം പറയാൻ സാധിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഏറ്റവും മഹനീയരായ പതിനൊന്നു ആളുകളുടെ പേർ കുറിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു വൈഷമ്യമേറിയ ഒരു സാഹസ്യംതന്നെയാണു്. എന്തെന്നാൽ ഒരു തരംതിരിച്ചു ആ ചോദ്യത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ സുഗമമല്ല. മാഹാത്മ്യം എന്നതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തിയെ ആശ്രയിച്ചാണു മുഖ്യവൈഷമ്യം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്.

ദൈവധീനതയാൽ, ഇതു ഓട്ടേണ്ണിതീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. ജനസ്വാധീനത എന്ന വിഷയത്തിലെ ഒരു മത്സരമല്ല ഇതു്. പ്രമാണം ഉള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഭരണത്യജുള്ള ഒരുവൻ എന്ന ആശയത്തിൽനിന്നു കേവലം ഭിന്നമാണെന്നും ഭരണത്യജുള്ള മനുഷ്യൻ ഒരു മഹാൻ ആയിരിക്കണമെന്നില്ലെന്നും—മിക്കപ്പോഴും അതങ്ങനെയല്ലെന്നു ഉറപ്പിച്ചുതന്നെ പറയാവുന്നതാണു്—എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമല്ലോ. ഒരു ദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടു ഈ ആശയത്തെ വിശദീകരിക്കാൻ അനുവാദമുള്ളപക്ഷം, മതലനാഷ്ട്രക്കത്താലി പ്രമാണ്യമുള്ള ഒരുവനാണെന്നും അതിൽകവിഞ്ഞ ഒരു സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിനില്ലെന്നും പറയാവുന്നതാണു്. പ്രൊഫസ്സർ ഹാരോൾഡ് ലാസ്കിയുടെ "എന്റെസ്റ്റേഫിതൻ സർതേജ് ഒരു ഭരണത്യജുള്ള മനുഷ്യനാണു്" എന്ന അഭിപ്രായത്തോടു ആരും യോജിക്കും. പതിനൊന്നുപേരുടെ പട്ടികയാൽ നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു ഉൾപ്പെടുമോ എന്നു പറയാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല—എന്തായാലും ഈ ഘട്ടത്തിൽ എനിക്കതു തീർച്ചപറവാൻ വ്യഗ്രം സാധിച്ചി ഉൾപ്പെടുമെന്നുള്ളതു് നിർവ്വചനം. എന്നാൽ ഒരു മഹാനായ മനുഷ്യ

നെനാൽ എന്താണു്? ഒരു മഹാനെന്നതിനെ വർണ്ണിക്കാമെന്നല്ലാതെ ശരിയായി നിർവ്വചനം ചെയ്യുന്നതു അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഡിസ്ട്രേലിയെക്കൊണ്ടു കൂടുതലായി അതിനെ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു വല്ലവരും ഉണ്ടോ എന്നും എനിക്കറിവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾതന്നെ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിവരിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനശാലയിൽനിന്നു ഒരു വിസ്തൃതവഹമായഭാഗം താഴെ ചേർക്കാം.

'ഒരു മഹാൻ എന്നാൽ എന്താണു്? ഒരു സംസ്കൃതത്തെ ഭരിക്കുന്ന മന്ത്രിയായിരിക്കുമോ? ഒരു ഘോരയുദ്ധജയിച്ചു മടങ്ങുന്ന ധീരസേനാനിയായിരിക്കുമോ? വിൻഡ്സർവ്വന്റിമാറ്റം ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മാന്യനോ? കീർത്തിമുദ്രകൾ അണിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ഒരു ഹീൽഡ് മാർഷൽ ആയിരിക്കുമോ? ഒരു ഇടപ്രഭുവോ നാടുവാഴിയോ? ഒരു മഹാരാജാവോ ചക്രവർത്തിയോ ആയിരിക്കുമോ? ഒരു മഹാൻ ഇതിൽ ഏതൊന്നും ആയിരിക്കാം. എങ്കിലും ഇവരിൽ ആരുംതന്നെ ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നേരീടേ എന്നില്ലെന്നുള്ളതു നമുക്കെല്ലാം നിത്യം തോന്നുന്നതുമാത്രമാണു്. എന്തൊരു മനുഷ്യൻ തന്റെകാലത്തെ ജനതയുടെ ചിത്തത്തെ സ്തർശിക്കുന്നവോ അവനെത്രെ മഹാൻ.'

ഇതു് ഇന്നുജീവിക്കുന്ന ഭാരതീയർക്ക് ഏറ്റവും മഹനീയസ്ഥാനത്തു ശോഭിക്കുന്നവരെ നിർണ്ണയിക്കുക എന്ന സന്തോഷകരമായ വിനോദത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരുവനു ഒരു അധിഷ്ഠാനതത്വമായിതീരുന്ന അതു ശരിയായ അധിഷ്ഠാനമാണുതാനും ആദ്യത്തെപേരു കുറിക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിഷമമുമില്ല. അതിനെപ്പറ്റി സന്ദേശം ലേഖനംചേർക്കുമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനം സൂചകമാണു്. ആലങ്കാരികനായ മെക്കോളിയുടെ വചനങ്ങളിൽ പറയുന്നപക്ഷം, ലോകത്തിലെ അത്യുന്നതപർവ്വതശൃംഗങ്ങളിൽവെച്ചു പ്രഥമസ്ഥാനം മിസ്സിസിപ്പിക്കും, ഗ്രേറ്റ് ശിലാനിർമ്മിതമായ സ്മാരകമന്ദിരങ്ങളിൽ വെച്ചു പ്രഥമസ്ഥാനം ടാജ് മഹാളിനും കല്പിക്കുന്നതിൽ കവിഞ്ഞ തീർച്ചയോടുകൂടി മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ഇന്നു ജീവിക്കുന്ന ആളുകളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും മഹാൻ എന്നു നിർദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണു്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെ എന്നു പരിമിതമാക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. അദ്ദേഹം അതുല്യനെന്നു മാത്രമല്ല, അഭിനീയനെന്നുകൂടിപ്പറയണം. ഷേക്സ്പിയറിനെക്കുറിച്ചു സമകാലികനായ സാഹിത്യകാരൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചും പറയാവുന്നതാണു്. 'നമ്മൾ നിർവ്വചിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വലിയകാര്യമാണു് അദ്ദേഹം. ലോകര

ണാഹ്വാനത്തിൽ അദ്ദേഹമാണു നമ്മുടെ നായകൻ. അദ്ദേഹവുമായിത്തന്നെ ഖഡ്ഗം ഗമയ്ക്കുവാൻ ഒരുവരുമില്ല. സിറിയസ്സിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വം ഒന്നു പ്രത്യേകംതന്നെ. നമ്മുടെ നടുസ്സിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തെ കുറവുചെയ്യുക. അദ്ദേഹം ജനിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു ഒരു ക്ഷണനേരത്തേയ്ക്കു സങ്കല്പിക്കുക. ജീവിതത്തിന്റെ ഭാവനാസമ്പത്തു ഒരു താഴ്ന്ന കക്ഷ്യയിലേക്കു സംപതിച്ചുപോകുന്നു. നാം വെറും—അയാൾക്കുവിന്റെ വാക്കുകൾതന്നെയാവട്ടെ—ഒരു തൃപ്തവസ്തുവായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.'

കുറഞ്ഞാൽ രണ്ടുജനതയുടെ എങ്കിലും ഭാഗ്യശയങ്ങളെ സവിശേഷം ബാധിച്ചു നയപ്രമാണങ്ങളും പരിമിതികളും അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയാനാണുതന്നെയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം, ആ സാന്നിധ്യത്തിൽ മറ്റു തേജസ്സുകൾ മങ്ങിപ്പോകത്തക്കവണ്ണം അത്രയ്ക്കു സ്വയംദീപ്തമാണു്. ലോകത്തെ അദ്ദേഹം തന്റെ ആശയങ്ങൾ കൊണ്ടും മാനസികമാഹാത്മ്യത്തിന്റെ ബഹുപ്രകാശനങ്ങൾകൊണ്ടും വിഷമിപ്പിച്ചു എന്നു പറയണം. ഗോഖല പഠഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹം സാമാന്യമുൽപിണ്ഡങ്ങളിൽനിന്നു വിരപരാക്രമികളെ സൃഷ്ടിച്ചു മിസ്സർ നി. ആർ. റെസ്സിയിലെ അനന്തരം രണ്ടിയചക്രത്തിൽ പറയുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹം നമ്മെ അജ്ഞാതതപത്തിൽനിന്നു ചരിത്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നാക്കി. ഒറ്റവാക്കിൽപാഞ്ഞാൽ, അദ്ദേഹം നസ്തുലനാണു്.

നമ്മുടെ മഹാപുരുഷന്മാരിൽ രണ്ടാമനെയും തുല്യയെടുത്തോടുകൂടി കുറിക്കാമെന്നുള്ളതു ആശ്ചര്യംതന്നെ. ദേശീയമായ ഒരു മഹാപ്രബുദ്ധതയ്ക്കു മറ്റു സകലരേക്കാൾ കൂടുതൽ നിദാനമായ മഹാപുരുഷനിൽനിന്നു, ആ പ്രബുദ്ധതയ്ക്കു ഒരു ബഹുപ്രകാശനം, പാശ്ചാത്യമോ പൗരസ്ത്യമോ ആയ എല്ലാശ്രവണപുഷ്പങ്ങളേയും, എത്രയും സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു മാധുരീവിശേഷത്തോടുകൂടി സ്പർശിച്ച ഒരു നാലലഹരി, നൽകിയ മഹാപുരുഷന്മാരുടെ കടക്കുന്നതിൽ ഒരു വിശുദ്ധമായ ഔചിത്യംതന്നെയുണ്ടു്. 'രവീന്ദ്രനാഥൻ നമ്മുടെ ദേശീയതയ്ക്കു ഒരു സാർവ്വദേശീകവൈശിഷ്ട്യം പ്രദാനം ചെയ്തതും, അതിനെ കലാസംഗീതങ്ങളെക്കൊണ്ടും തന്റെ വചനവശ്യതകൊണ്ടും സമ്പന്നമാക്കിയും, അപ്രകാരം അതു ഇൻഡ്യയുടെ പ്രബുദ്ധമായ ആത്മാവിന്റെ പുണ്ണോജ്വലോടുകൂടിയ പതാകയായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നു പണ്ഡിതജവഹർലാൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു സർവ്വമതംതന്നെയായിരിക്കുന്നതാണു്.

അതതു ആരാണു്? യഥാർത്ഥമായ വൈഷമ്യമാണു ഇവിടെ നേരിടുന്നതു്. ഉചിതസ്ഥാനങ്ങൾ നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള വൈഷമ്യം എനിക്കില്ലെന്നു വെച്ചാഴിയുകതന്നെ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ പട്ടികയിലെ അടുത്ത നാലു സ്ഥാനങ്ങൾ ഒരു ചെറുസംഘം പ്രതിഭാവിശിഷ്ടന്മാർക്കുമാണു നൽകേണ്ടതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ബാസ്, റായി, രാമൻ, രാധാകൃഷ്ണൻ എന്നീ നാലുപേരെ, പരിഷ്കൃതലോക

ബധിര്യം, അലങ്കാരനിഷ്ഠയില്ലാത്ത വാഗ്മിത്വം, ഹൈന്ദവപാരമ്പര്യം, പാശ്ചാത്യ വാദ്യോദ്യാനം, ഇന്ത്യാമികപ്രചോദനം എന്നിവയുടെ സുഭോഗസംയോഗത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വിചിത്ര സംസ്കാരവിശേഷം എന്നിവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽ സമ്മേളിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള അധികാരത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒരു കക്ഷിയേയോ സംഘത്തേയോ ആശ്രയിച്ചിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതിൽ കൂടുതലായി ഒരു പ്രശംസ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യൻരാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ സ്വയമേ സംസ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥാനത്തിനു നൽകുവാനില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നവർ വാസ്തവമറിയുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളുടെ ധൃതിപാലത്തിലും ശബ്ദങ്ങളിലുമായിലുംനിന്നു എപ്പോഴും ധൈര്യമെങ്കിലും ഒഴിഞ്ഞു തൻറപുസ്തകസഞ്ചയവും 'പൈയ്ക്കുകുളംനൽകുന്നതിന്റേ' മവിനോടെത്ത കൈവരിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം സദാ സന്നദ്ധനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള മാതൃഭൂമിയെ വന്നു, ജന്മനിലമായ ഗുണപെരുഷ്ഠിപ്പും, വിശേഷിച്ചും സല്പരാധനാലത, എല്ലാ റ്റന്നുപുറമേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ പ്രാധാന്യമുള്ളതാക്കിത്തീർന്നു. അതിവചനീയമായ ഓജോമഹിമ— ഇവയെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നു ജീവിക്കുന്ന മഹാപുരുഷന്മാരുടെ ഏതൊരു പട്ടികയിലും സ്ഥാനം നൽകുന്നു.

ഇനിയും രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങൾകൂടി പൂരിപ്പിക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അതിലേക്കു വലിയ ഒരു 'തലക്കുറവു' മുണ്ടുതാനും. എന്റെ പട്ടികയിൽ ഒരു വനിതാസാന്നിദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു വ്യക്തമായിത്തന്നെ തോന്നുന്നുണ്ട്. വനിതാജനബഹുമാനികൊണ്ടല്ല, നീതിബോധംകൊണ്ടുമാത്രമാണു ഞാൻ 'മിസ്സിസ്' സരോജിനിനായി ഡുവിനെ ഇന്നത്തെ ശ്രേഷ്ഠഭാരതീയരിൽ ഒരാളെ നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ലോകമഹതികളിൽ ഒരാളായി അവർ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കവയിത്രി, സ്വരാജ്യപ്രണയിനി, സമാധാനസംസ്ഥാപിക, ശുശ്രൂഷകി (പണ്ണികുടിയിലെ ഫ്ലോറൻസുനൈറ്റിംഗേൾ)—എന്നിങ്ങനെ വിപുലവും രസഭ്രയിഷ്ടുമായ ഭാഗങ്ങളാണു അവർ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവർ ലോകത്തെ മന്ത്രബലമാക്കുന്നു. 'ഒരു വിശിഷ്ടഗാനത്തിന്റെ അനുരണനത്തെ ഗ്രഹിക്കുവാനും, ഒരു ഉൽകൃഷ്ടമായ വാഗ്ഗീയാസത്തിന്റെ മന്ത്രാധിമയെ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും ശക്തമായ' ശ്രവണപുടത്തോടു കൂടിയ ഏതൊരാളാണു അവരാൽ വശീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാത്തതു്? അവർ ഭാരതീയമഹിമയുടെ മാധുര്യചിഹ്നങ്ങളിൽ ഒന്നത്രേ.

ഒരു വിഷമസന്ധിയിൽ ഞാൻ ഇതാഹ്വതിയിരിക്കുന്നു. ഗണനാർഹമായ പല നാമങ്ങളിൽനിന്നു ഒരേണ്ണത്തിനുമത്രമേ എന്റെ പട്ടികയിൽ സ്ഥാനമുള്ളു. ആ സ്ഥാനം സമുഖനും പരിഷ്കൃതാശയനുമായ യുവപ്രവാചകൻശ്രീ: ജെ. കൃഷ്ണമൂർത്തിക്കു തന്നെ കൊടുക്കുകയോ? അദ്ദേഹം പുരോഹിതന്മാരുടെയോ വ്യവസ്ഥിതമായ ഒരു 'മത'

ത്തിന്റെയോ സഹായംകൂടാതെ താൻ ലക്ഷ്യപദം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സമർത്ഥിക്കുകയും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അതേ വിധത്തിലുള്ള ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിലേക്കു സമാഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇൻഡ്യയിലെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളെല്ലാം മഹാജീവിപ്രവാചകത്തിൽ ആരാടിച്ച്, ഇപ്പോൾ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സുക്ഷ്മരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മനനം ചെയ്തുവരുന്ന ശ്രീയുഗ്ത' അരവിന്ദപ്രവാചകൻ ആ സ്ഥാനം നൽകട്ടെയോ? അതല്ലെന്നുണ്ടെങ്കിൽ 'ഇൻഡ്യയിലെ ഏറ്റവും ശരിയായി ചിന്തിക്കുന്നയാൾ' എന്നു പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും ആദരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവർ, പി. എസ്. ശിവസ്വാമി അയ്യരെയോണോ ഞാൻ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടതു്?

ഇവരെല്ലാം മഹാമർദ്ദനനെയെങ്കിലും എന്റെ പട്ടികയിലെ ഒഴിവുള്ളസ്ഥാനം പൂരിപ്പിക്കുന്നതു ഇവരാരുമല്ല. ഭാവിയിലേക്കുള്ള ആളും, ഇൻഡ്യൻജനതയുടെ കല്പനാശക്തിയെ വശീകരിക്കുകയും അവരുടെ മേൽ സ്വാധീനശക്തിയുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നേടോടും ആയ ഒരു മഹാപുരുഷൻ പ്രാഥമ്യം നൽകേണ്ടതാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അതു പണ്ഡിതജവഹരിലാൽനേഹം ഉറപ്പാക്കേണ്ടതുണ്ടോ? അവിനാശയശസ്വിയായ പണ്ഡിതമോതിലാലിന്റെ പുത്രൻ ജവഹരിലാൽ പിതാവിനേയോ, ഇപ്പോൾ പ്രസ്താവിച്ചുകഴിഞ്ഞ മഹാത്മാക്കളേയോകാർകൂടുതലായി 'തന്റെകാലത്തെ ജനതയുടെ ചിത്തത്തെ സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്.' അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്തത്തെ അറിയുന്നു. അദ്ദേഹം വിപന്യമായി ജീവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം 'സാഹസങ്ങൾ മുതിരുന്നു, അവയുടെ വേദനകളിൽകണ്ണിതപ്പെടുന്നമില്ല.' മി. ബ്രെയ്യിൽസ് ഫോർഡ് സംക്ഷേപിച്ചതുപോലെ ഈ മനുഷ്യൻ യോഗോവാണു്.' ഒരു മാധികനായ നേതാവിന്റെ സമരപ്രിയനായ അനുഗാമിയായി പരിലസിക്കുന്ന ജവഹരിലാൽ, മി. ബെർനായിസിന്റെ സുന്ദരമായ വാക്യത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ 'യുവലോകത്തിന്റെ ദിവ്യപ്രവാചക'നത്രേ. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മുസ്സോളിനിയോ ഒരു ഹിന്ദുലനോ ആയിതീരാൻ കഴിയുന്നവിധത്തിലുള്ള ശക്തികളെ നശിപ്പിക്കാനുചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരുവനായും പറഞ്ഞുവരുന്നതുണ്ടു്.

ഇങ്ങനെ എന്റെ ആ പ്രകാശോജ്വലമായ പട്ടിക, ഗാന്ധി ടാഗോർ, ബോസ്, റായി-രാമൻ, രാധാകൃഷ്ണൻ, മാളവ്യ, ശാസ്ത്രി, സപ്തർ, സരോജിനി, ജവഹരിലാൽ എന്നീനാമങ്ങളാൽ തിളങ്ങുന്നു. ലോകത്തിലെ ഏതൊരു ജനതയുടേയും പതിനൊന്നു മഹാപുരുഷന്മാരോടു കിടന്നിരിക്കുവാൻ ഇവർക്കു കഴിയുകയും ചെയ്യും. അവരെല്ലാം തുല്യമാമാർത്ഥമുള്ളവരല്ലെന്നു തീർച്ചയല്ല. കാര്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിക്കു അതു സംഭവ്യമല്ല മാത്രമല്ല, സമകാലികങ്ങളായ യോഗ്യതാനിർണ്ണയങ്ങൾ കാലത്തിന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽ തേഞ്ഞുമാഞ്ഞുപോകാം. ഓരോവർഷവും മുന്നോട്ടുചെല്ലുതോറും സമകാലികമഹാത്മാരുടെ മാമാർത്ഥ്യം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. മനസ്സിൽ നല്ലതിൻ വണ്ണം പതിയുന്ന പട്ടികയിലെ ചില, ഒരു

ഉരക്കണ്ണു.

(വി. കെ. നമ്പ്യാർ)

സുന്ദരപുസ്തകം; മൽപണ്യം-

മനുതെല്ലുടന്നുക്കിമണ്ണിനെ. തപ്തജീവനാശിത്തേന്ദ്രപെരുതുകൊണ്ടൊപ്പം സുന്ദരമെന്നും ജയിക്കുക! ആദ്യമായ് നന്നേസൽസ്വാഗതമാദരാൽ നന്നാരാമവേദിക ഇന്നുമേകാശീതളചിന്തതൻ പൊന്നുഴിശേഖി ലെന്നൊയാടിക്കൊയം.

സോദരിയന്ന സാദരസംബുദ്ധി മാധുരിയെ മരണരൂപമായ് മാറുവാനുന്നി തെന്നൽക്കണ്ണു മാമകാനന്ദിപ്പേ, ചൊരുകുക! ദിവ്യമാം നേമെന്നോടടുത്തു നവ്യനാടകമാന്നാരചിക്കുവാൻ. എങ്ങിനെ നിൻ രംഗവിധാനങ്ങളെന്നരേ മൽതന്നെ പറയണം. കോമളമുഖം കോടിശരണല്ല; കോകിഴ് പ കോവിദനല്ലഞാൻ. എങ്കിഴ് ജീവിതം നിൻമുമ്പിലർപ്പം പ്രേമോപഹാരമാം. ആവിനാശി വാധുരമാണാശയമാവി. വിറയ്ക്കുന്നതുലിക. ഓമറ്റേ മധുരമുപടി മാമകത്തിൻ ജയക്കൊടി.

പല പല, പേരുകളും കാലം നിർദ്ദയം മാറ്റുകയും. ഇനി ഒരുശതാബ്ദം കഴിയുന്ന (സ്വതന്ത്രാനേപഷണങ്ങൾ നടപ്പാക്കി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു) ഇന്നത്തെ മഹാമർദ്ദന 'മഹാത്മജിയുടെ സമകാലികന്മാരുമായിതീരാം. കാലത്തിന്റെ പ്രതികൂലം—കടംകൈകൾതന്നെയോ?—മധുരംതന്നെ, നിശ്ചയം.

(ശ്രീവേണി)

സൈൻറഫിക്സ്
സ്വസ്താഭരണങ്ങൾ
 —*—
 (നി സ്വസ്തത്തിനു പകരമുള്ളതു്) ഫക്കോടതിജഡ്ജിമാർ, ഗവൺമെന്റിന്റെ മന്ത്രിമാർ തുടങ്ങി പ്രശസ്തരായ പരമന്യന്മാരും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടതു്.

പുതിയ ക്യാററലാഗ് ഇന്നാം.
The Scientific Gold Bangles Co., Ltd.
 Head Office:- 43, Byragimattam Street,
 P. O. Box No. 203. MADRAS.

വാർത്താനിവേദനം.

മാതൃ എം. കഴിവേലി.

നിഗ്രഹമായ പ്രകൃതിയവസ്ഥകളെ കണ്ടുപിടിച്ച അവയെ ജീവിനിർവ്വഹണത്തിന് സഹായകമാക്കുകയെന്നുള്ളതു് ആധുനികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനമാണെന്നു് ഭാഗമാണു്. കാട്ടുമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിതം നയിച്ചുപോന്ന ആദിമനുഷ്യനു് അചിന്ത്യവും അസാധ്യവും ആയിന്നു എത്രയോ മഹൽകായ്ക്കളാണു് ഇതു് അവന്റെ സന്താനങ്ങൾ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അഗാധവും, അതിവിശാലവുമായ നൂറ്റുക്കൾ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു്, അതിവിസ്തൃതമായ ഭൂവിഭാഗങ്ങൾ തരണംചെയ്യുന്നതിന്നു ഇക്കാലത്തു മനുഷ്യർക്കു യാതൊരു പ്രാസാവുമില്ല. ആവിഷ്കാപകവും, തീവണ്ടികളും മറ്റു വാഹനങ്ങളും മനുഷ്യരുടെ യാത്രാസൗകര്യത്തെ എത്രമാത്രം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് ഇടാനീതനകാലത്തു ജീവിക്കുന്നവരായ നമുക്കു നന്നായി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സശയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നു പരിഷ്കാരപര്യന്തം മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ നാനാവശ്യങ്ങളും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യാത്രയിലും, സഞ്ചാരത്തിലും, ഉഴന്നിലും, ഉറക്കത്തിലും, സംസാരത്തിലും, സംഭാഷണത്തിലും, എന്നുവേണ്ടാ മനുഷ്യരുടെ സ്വജീവിതചയ്യുകളിലും പരിഷ്കാരം നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കൂട്ടത്തിൽ വാർത്താനിവേദനം സംബന്ധിച്ച ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പരിഷ്കാരത്തെ സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നതിനാത്രമെ ഇവിടെ ഉദ്യുക്തമാകുന്നുള്ളു. മനുഷ്യൻ ഒരു സമുദായജീവിയായതുണ്ടു പരസ്പരം ആശയവിനിമയം ചെയ്യേണ്ടതു അനുപേക്ഷണീയമായ ഒരു കാര്യമാണു്. ഒരാളുടെ ഇംഗിതങ്ങളെ മറ്റൊരാളെ അറിയിക്കേണ്ടതു പലപ്പോഴും ഒഴിച്ചുപോവാൻവഹിയായ ഒരു കാര്യമാണു്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ ആംഗ്യങ്ങൾകൊണ്ടും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അഞ്ചൽക്കാട്ടുക്കാർ വണ്ടും, ചില അപൂർണ്ണസഹായങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രമാണു് 'പൈകളിലാക്കി തലയിൽ യിരിക്കണം പരസ്പരം ആശയങ്ങൾ അറിയിച്ചിരുന്നതു്. ഈ ആശയവിനിമയസമ്പ്രദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയാണു ഭാഷയുണ്ടാകുന്നതിനെന്നു് ഹേതുവാണിതിന്നു്.

മനുഷ്യർ പ്രാചീനകാലംമുതൽക്കേ സഞ്ചാരപ്രിയന്മാരായിരുന്നു. അവർ പുതിയ പുതിയ പാപ്പിടങ്ങൾതേടി വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരം പല സ്ഥലങ്ങളിൽ പാപ്പുറപ്പിച്ചപ്പോൾ പല സ്ഥലങ്ങളിലുള്ളവരായി ആശയവിനിമയം ചെയ്യേണ്ടയാവശ്യവുമുണ്ടായി. എന്നാൽ ആദ്യകാലത്തു ഇതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ദൂരസ്ഥലത്തിരിക്കുന്ന ആളിന്റെ പക്ഷലേക്കു നേരിട്ടുപോയി കാര്യം പറയുകയോ, മറ്റൊരാളെയെങ്കിലും അയച്ചു കാര്യം പറയിപ്പിക്കുകയോ മാത്രമായിരുന്നു.

മുൻകാലത്തു പ്രാചീനകാലത്തു വാർത്താനിവേദനം സാധിച്ചുവന്നതു പ്രധാനമായി ദൂതന്മാർമുഖാന്തിരമായിരുന്നു. എങ്കിലും മറ്റുചില ഉപായങ്ങളും ചില പ്രത്യേകസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ചില അപരിഷ്കൃതജാതിക്കാർ, ശത്രുക്കളുടെ ആഗമനത്തേയോ, ആക്രമണങ്ങളേയോ, സ്വജനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനായി അഗ്നികണ്ഡങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും അസാധാരണമായി വലിയ ഒരു അഗ്നികണ്ഡം ജ്വലിക്കുന്നതുണ്ടാൽ അതു ശത്രുക്കൾ വരുന്നു എന്നുള്ള ഒരു ആപരസൂചനയായി ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി വന്നു. ശത്രുക്കളുടെ വരവ് അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ ഉപായം പ്രഥമശ്രവണത്തിൽ വെറും സാധാരണമായ ഒരു കാര്യമായി തോന്നാമെങ്കിലും ഇതിൽ ചില പ്രധാന സംഗതികൾ ലീനമായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒന്നാമതായി ഈ ഏപ്പാടിനു്, ദൂതന്മാരെ അയച്ചു വരുന്നതിന്നു അറിയിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള വാക്യസമയനഷ്ടം തീരെയില്ല. രണ്ടാമതായി, ഈ വാർത്താവിനിമയസമ്പ്രദായത്തിനു സംസാരഭാഷയോ, ആംഗ്യഭാഷയോ, എഴുത്തുഭാഷയോ യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ല. "ശത്രുക്കൾ വരുന്നു; ഓടി രക്ഷപ്പെടുക" എന്നതിനുള്ള ചിഹ്നം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുള്ള തീജ്വാലകളാണു്. സമയനഷ്ടം ഇല്ലെന്നും, സംസാരഭാഷ ആവശ്യമില്ലെന്നും ഉള്ള സംഗതികൾ പാർക്കാലത്തെ പരഷ്കൃതവാർത്താവിനിമയസമ്പ്രദായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു പ്രേരകങ്ങളായിത്തീർന്നു.

പോസ്റ്റൽസമ്പ്രദായത്തെ വാർത്താനിവേദനാഭിവൃദ്ധിയുടെ രണ്ടാമത്തെ പടിയായി ഗണിക്കാം. തീവണ്ടിയോ, മോട്ടോറോ ഉണ്ടാകുന്നതിനുമുൻപുള്ളകാലത്തു ഈ രീതികൊണ്ടു സമയലാഭം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ വാർത്താനിവേദനം 'പൈകളിലാക്കി തലയിൽ വഹിച്ചു കാണ്ടു ഓടി വാർത്താനിവേദനം ചെയ്യുന്നതു സാധാരണയാണല്ലോ. ഈ ദൂതന്മാരായ അഞ്ചൽപ്പാപ്പുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം തന്മാരെ അയയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ പണച്ചെലവുകൾക്കുതന്നെല്ലാതെ സമയലാഭം ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

വിദ്യുച്ഛക്തി കണ്ടുപിടിക്കുകയും, അതിനെ പലപ്രകാരത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ വാർത്താവിനിമയത്തിന്റെ സുവ്യാപനം ആരംഭിച്ചു. വാർത്താവിനിമയത്തിന്റെ പ്രമുഖപ്രതിബന്ധങ്ങൾ സമയം ദൂരവും ആയിരുന്നു. ഇലക്ട്രിസിറ്റിയുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടി പ്രസ്തുത പ്രതിബന്ധങ്ങൾ നിശ്ശേഷം മാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം.

ഇലക്ട്രിസിറ്റി അഥവാ ആലങ്കൃതികശക്തിയെന്നു പറയുന്നതു എന്താണെന്നു കൃപ്തമായി പറയുക അത്ര എളുപ്പമല്ല. ഇലക്ട്രിസിറ്റി കണ്ടുപിടിച്ചവർക്കും അതു പലപ്രകാരത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കും അതെന്താണെന്നു നല്ല രൂപമുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു്. വൈദ്യുതജീവങ്ങൾ ഏല്പിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന പട്ടണങ്ങളിൽകൂടെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നവരും, നിരക്ഷരക്ഷിക്കും എണ്ണയും തിരിയുംകൂടാതെ വഴിയിലുടക്കുക കഴിയാത്തതു 'ഇലക്ട്രിസിറ്റി' കൊണ്ടാണെന്നറിയാം. വിളക്കുകൾ കഴിയാത്തതു ആവശ്യമായ വൈദ്യുതശക്തി ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും, നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കുപോലും അതെന്താണെന്നു ശരിയായി അറിയാൻപാടില്ല അദ്ദേശ്യമായ ഒരുതരംശക്തി എന്നല്ലാതെ ഇതിനെപ്പറ്റി വളരെ കൂടുതലായി അറിയാവുന്നവർ ചുരുക്കമാണു്.

വിദ്യുത് പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു ചില ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും, ഇവയെ ചില ലോഹകമ്പികൾ വഴിയായി ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു അയയ്ക്കുവാൻ സാധ്യമാണെന്നും ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചതു സ്റ്റീഫൻഗ്രേയെന്നും, വീലർ എന്നും പേരായ രണ്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരാണ്. എങ്കിലും വാർത്താവിനിമയത്തിനു് ഉപയുക്തമായ കമ്പിത്തപാൽ ആദ്യമായി കണ്ടുപിടിച്ചതു സിമ്മറിങ്ങു് എന്നു പേരായ ഒരു ജർമ്മൻപ്രഫസറാണു്. നെപ്പോളിയന്റെ കാലത്തു ബവേറിയൻരാജ്യം പ്രത്യേകമായി യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നു. അക്കാലത്തു ബവേറിയൻസൈന്യങ്ങളെ വളരെ വേഗത്തിൽ വിവരങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിനു ഉപയുക്തമായ ഒരു ഉപായം കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നു ബവേറിയൻ ഗവൺമൻറു സിമ്മറിങ്ങിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു. തദനുസരണം അദ്ദേഹം ചെയ്തു പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമാണു് ആദ്യത്തെ കമ്പിത്തപാൽ. സിമ്മറിങ്ങിന്റെ കമ്പിത്തപാലിൽ എ.ബി. സി. ഡി. ഇ—ഇങ്ങനെ അഞ്ചു് അക്ഷരങ്ങൾ മാത്രമെ അയയ്ക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നുള്ളു.

ഡെപിൻകാരനായ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനാണു കമ്പിത്തപാലിൽ പിന്നീടു ഗണനീയമായ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയതു്. ഇലക്ട്രിസിറ്റിയുടെ ഗതിവിഗതികളെ അറിയുന്നതിനു് ഒരു കാന്തസൂചി ഉപയോഗിക്കാമെന്നു് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. പ്രസ്തുതകാന്തസൂചിയുടെ ചലനവ്യത്യാസങ്ങൾ ഓരോ അക്ഷരങ്ങളായി പരിഗണിച്ചാൽ, നിരന്തരമായ ചലനങ്ങൾ അർത്ഥപൂർണ്ണങ്ങളാക്കാമെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ നവീന കണ്ടുപിടിത്തം കമ്പിത്തപാലിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ സാരമായി സഹായിച്ചു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണു പ്രസിദ്ധശാസ്ത്രജ്ഞനായ മൈക്കിൾ ഫാറഡേ, വിദ്യുത്തരംഗങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കു തിനുള്ള 'തരംഗവിസർജ്ജിനി'യെന്നും, ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നും പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന തരംഗങ്ങളെ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു സംഗ്രഹിച്ചു പ്രത്യേക സ്വപ്രയോജനങ്ങളാക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള 'തരംഗസ്പീക്കിനി'യെന്നും

കണ്ടുപിടിച്ചതു്. ഈ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ കമ്പിത്തപാലിന്റെ ക്രമോന്നതമായ പുരോഗതിക്കു കാരണമായിത്തീർന്നു.

വിദ്യുത്തരംഗങ്ങൾ ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു യഥേഷ്ടം മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു അയയ്ക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എങ്കിലും, ശരിയായ ഒരു കമ്പിഭാഷയില്ലാതെയിരുന്നതു കമ്പിത്തപാലിന്റെ പ്രചാരത്തിനു പ്രമുഖമായ ഒരു വിഘാതമായിരുന്നു. കമ്പിയടിക്കുന്നതു ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിലാണെന്നാണുസാധാരണ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നതു്. കമ്പിയോഫീസിൽചെന്നു ഒരു ഫാറം വാങ്ങി അതിനകത്തു കടന്നു ഇംഗ്ലീഷു എഴുതിക്കൊടുത്താൽ സാധുവായ കമ്പിമാസ്റ്റർ അതു അക്ഷരപ്രതി അടിച്ചു വിട്ടുകയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. വാസ്തവത്തിൽ കമ്പി അടിക്കുന്നതു് ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയിലാണ്. അതിനു കമ്പിഭാഷയെന്നുതന്നെ പേരു പറയാം. മലയാളഭാഷയുടെ മൂലം തമിഴും സംസ്കൃതവുമോ അഥവാ പ്രാചീനദ്രാവിഡമോ ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ കമ്പിഭാഷയുടെ മൂലം ഇംഗ്ലീഷാണെന്നേയുള്ളു. നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന കമ്പിസന്ദേശങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു കമ്പിഭാഷ നമുക്കു അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ്. കമ്പിഭാഷയിൽ വരുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ കമ്പിമാസ്റ്റർ വ്യാഖ്യാനിച്ചു ഇംഗ്ലീഷിൽ തർജ്ജമ ചെയ്യാണു നമുക്കു അയച്ചുതരുന്നതു :

കമ്പിഭാഷകൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും അവയിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു 'മോർസ്' കോഡു് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഭാഷയാണ്. ഈ ഭാഷ കണ്ടുപിടിച്ചതു അമേരിക്കക്കാരനായ 'മോർസ്' എന്ന ഒരു മഹാനാണ്. ഇംഗ്ലീഷോ മലയാളമോ മറ്റുഭാഷകളോ എഴുതണമെങ്കിൽ വളളിയും പുള്ളിയും, വളവും പുള്ളവും എല്ലാം ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചു മതിയാവൂ. ഇലക്ട്രിസിറ്റിക്കു ഈവക കാര്യങ്ങൾ വളരെ പ്രയാസമാണ്. അതിനാൽ ഏറ്റവും എളുപ്പമായ ഒരു ഭാഷയാണ് മി. മോർസ് കണ്ടുപിടിച്ചു കമ്പിത്തപാലിനു നൽകിയതു്. അൻപത്തൊരോ അൻപത്തൊരോ അക്ഷരങ്ങളുള്ള മലയാള അക്ഷരമാല പഠിക്കുന്നതു നമുക്കു അത്ര വലിയ കാര്യമൊന്നും അല്ലെങ്കിലും, വെറും ഇരുപത്തിയാറക്ഷരംകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരനു അതു തീരെ രസമല്ല. അക്ഷരങ്ങൾ കുറയുന്നതുതന്നെ ഭാഷയുടെ ഒരു പരിഷ്കാരലക്ഷണമായിട്ടാണു കരുതിയിരിക്കുന്നതു്. ആധുനികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ മുന്നണിയിൽനിൽക്കുന്ന ഇലക്ട്രിസിറ്റി അധികം അക്ഷരങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഉൾക്കൊള്ളാം. മോർസ് കണ്ടുപിടിച്ച കമ്പിഭാഷയിൽ ആകപ്പാടെ രണ്ടു രണ്ടു അക്ഷരങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളു. അവ ഒരു കൂട്ടം ഒരു വരയും ആണ് (. -) ഈ അക്ഷരങ്ങൾ പലപ്രകാരത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്താണ് ഇംഗ്ലീഷിലെ 26-അക്ഷരങ്ങൾക്കു പകരം ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കാം.

. - ഏ. . . . സി

- ... ബി.

ലേഖകന്റെ പേരു കമ്പിഭാഷയിലൊന്നു എഴുതണമെന്നുവയ്ക്കുക. ഇതിനു ആ

ദ്യമായി 'കഴിവേലി' എന്നുള്ളതു ഇംഗ്ലീഷിലേക്കുമാറ്റണം. അപ്പോൾ K U Z H I V E L Y എന്നായി രൂപാന്തരപ്പെടും. ഇനി ഇതിനെ കമ്പിഭാഷയിലേക്കു വിവർത്തനംചെയ്യണം. അപ്പോൾ

K U Z H I V E L Y
- - / - - / - - / - - / - - / - - / - - / - - / - - / - - /
എന്നായിത്തീരും.

വാർത്താവിവേകനോൽഗതിയുടെ അടുത്ത പടിയാണ് കേബിൾ. ഇതു വെള്ളത്തിനടിയിൽ കൂടെയുള്ള കമ്പിത്തപാലാണ്. ഇതു കരയുള്ള കമ്പിയേക്കാൾ വളരെ സുരക്ഷിതമായി നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതും കമ്പിക്കാലുകൾ ഇല്ലാത്തവയുമാണ്. കേബിളുകൾ സമുദ്രത്തിനടിയിൽ കൂടെ ഒരു കരയിൽനിന്നും മറുകായിൽ എത്തിക്കുന്നതിനു സീമാതീതമായ പ്രയാസമുണ്ട്. അവയ്ക്കു കേടുപാടുകൾ സംഭവിച്ചാൽ നന്നാക്കുന്നകാര്യവും അത്ര എളുപ്പമല്ല.

ആദ്യമായി കേബിൾ സ്ഥാപിച്ചതു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഡോവർകടലിടുക്കിൻനിന്നും ഫ്രാൻസിലേക്കാണ്. പിന്നീടു സ്കോട്ട്ലണ്ടും ഏറ്റർലണ്ടും തമ്മിലാണു കേബിൾ ബന്ധമുണ്ടായതു്. ഏഡൻ നിന്നും ബോംബെയിലേക്കു് ഇൻഡ്യൻ സമുദ്രത്തിൽ കൂടെയിട്ടിരിക്കുന്ന കേബിൾ ഒരിക്കൽ എണ്ണായിരത്തിലധികം അടി ആഴത്തിൽ വെച്ചു മുറിഞ്ഞുപോയി. ഈ കേടുപരിഹരിക്കുന്നതിനു് അസംഖ്യം ആളുകളുടെ ഏകദേശം ഒരുകൊല്ലത്തെ പണി ആവശ്യമായിരുന്നു.

1856-മാണ്ടാണ് അമേരിക്കയും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ കേബിൾ ബന്ധമുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ആദ്യമായി തുടങ്ങിയതു്. ഈ സംരംഭത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മാർ അമേരിക്കക്കാരനായ ഫീൽഡ് എന്നയാളും, ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ബ്രൈറ്റ് (Bright) എന്നയാളും ആയിരുന്നു. "അൽലാൻറിക്കു കമ്പിത്തപാൽക്കമ്പി" എന്ന അഭിധാനത്തിൽ ഒരു കമ്പനി സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു് അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലാണു ഇവർ പരിശ്രമം തുടങ്ങിയതു്. കേബിൾ ഇടുതുടങ്ങിയതു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നുമാണ്. ഏകദേശം 350 മൈൽദൂരം ഇടുക്കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിർഭാഗ്യവശാൽ കമ്പിപൊട്ടിപ്പോയി. ഒരുകൊല്ലം മുഴുവൻ പരിശ്രമിച്ചിട്ടും മുറിഞ്ഞുപോയ കേബിളിന്റെ അഗ്രം കണ്ടെടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പിറേറുകൊല്ലം അവർ വീണ്ടും ശ്രമംതുടന്നു. ഇപ്രാവശ്യം അവർ രണ്ടു കപ്പലുകളുമായി പരപ്പെട്ടു. അൽലാൻറിക്കു സമുദ്രത്തിന്റെ ഏകദേശം മദ്ധ്യഭാഗത്തു എത്തിയതിനുശേഷം, ഓരോ കപ്പലും, കമ്പിയുടെ ഓരോ ഗ്രവുകൊണ്ടു രണ്ടുവശത്തേക്കും യാത്രപ്പെട്ടു. ഒരു റെടിവസന്തന്നെ ഇംഗ്ലണ്ടു അമേരിക്കയും തമ്മിൽ കേബിൾമൂലം ബന്ധിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ അഗ്രഹം. കേബിൾബന്ധം പുത്തിയായ 25 നെ ആദ്യമായി ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നും അമേരിക്കയിലേക്കു, പരീക്ഷണാർത്ഥം ഒരു വാർത്തയയച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടും അമേരിക്കയും തമ്മിൽ അനേകായിരംമൈൽ ദൂരമുള്ളതുകാ

ണ്ടും വെള്ളത്തിനടിയിൽ കൂടെ പോകാനുള്ളതായതിനാലും, സാധാരണ കമ്പിയടിക്കുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉഗ്രതരമായ വെല്ലുഴക്കത്തിയാണ് അന്നു ഉപയോഗിച്ചതു്. ഇതുഗ്രവിദ്യുത്പ്രവാഹത്തിന്റെ കഠിനത്താൽ കേബിൾ ഇടയ്ക്കുവെച്ചു ഉരുകി മുറിഞ്ഞുപോയി. അതിനാൽ വീണ്ടും മറ്റൊരു കേബിൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതായിവന്നു.

കേബിളും, കമ്പിത്തപാലും, സന്ദേശങ്ങൾ വളരെ വേഗത്തിൽ അയക്കുന്നതിനു ഉപയുക്തങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങൾതന്നെ. പക്ഷേ അനേകലക്ഷം കമ്പിക്കാലുകളും അനന്തദീർഘമായ കമ്പികളും ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വിദൂരസ്ഥലങ്ങൾ തമ്മിൽ ഘടിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. ഇതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും വ്യയവും ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. കാടും മലയും, ആരും തോടും കടന്നു കമ്പിക്കാലുകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതു് അത്ര ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ല. അതിനാൽ കമ്പിയും കാലുകളും കൂടാതെ കമ്പിടിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോയെന്നു ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരീക്ഷണങ്ങൾ തുടങ്ങി. പലരും പല ശ്രമങ്ങളും ചെയ്തെങ്കിലും കാര്യമായ ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിയില്ല. ഒടുവിൽ 'മാക്കോണി' എന്ന ഒരു ജത്താല്യൻ ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഫലപ്രദമായ ഒരുപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇതു് 1899-മാണ്ടാണ്. മാക്കോണി കണ്ടുപിടിച്ചു ഉപയോഗമാണു "കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിത്തപാൽ."

വാർത്താവിവേകനത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത ഏകദേശം ഇതോടുകൂടെ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയേപ്പാടിനു വ്യത്യസ്തസ്ഥലങ്ങളെ കമ്പിമൂലം യോജിപ്പിക്കേണ്ടതാശ്ചരിമല്ല. വർത്തമാനം അയയ്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തും അതു സ്വീകരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തും മാത്രം ഓരോ കമ്പിക്കാലുകളും, കുറച്ചു കമ്പിയും ഉണ്ടായിരുന്നാൽമതി. കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിയാഫീസിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന സാമാന്യം ഉയരമുള്ള സ്റ്റാൻഡിൽ വിദ്യുത്പ്രവാഹമുള്ള ഒരു കമ്പി ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കും ഈ കമ്പിയുടെ ഏറ്റവും അകത്തേക്കുളിമുഖമായിട്ടും മറ്റൊരുകാരും നിലത്തു് ഉറപ്പിച്ചു ആണു സജ്ജീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. വിദ്യുത്പ്രവാഹശരണങ്ങൾ കമ്പിയുടെ മുകളിലത്തെ അഗ്രത്തിൽനിന്നും മോഴ്സ് കോഡനുസരിച്ചു വിദ്യുത്വീചികളായി അന്തരീക്ഷത്തിൽ നാലുപാടും വ്യാപിക്കുന്നു. വിദ്യുത്തരംഗങ്ങൾ വായുവിലും ചില ചലനങ്ങളെ തരംഗങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നിശ്ചലമായ ഒരു ജലാശയത്തിൽ ഒരു കല്ലു് എടുത്തിടുകയാണെങ്കിൽ നാലുവശത്തേക്കും കല്ലോലമാലകൾ വ്യാപിക്കുന്നതു നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഏകദേശം ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ചലനമാണ് അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതു്. ഇപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്ന ചലനങ്ങൾ വിദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന സ്പീക്കറണയന്ത്രങ്ങളിൽ എത്തുകയും, അവയിൽ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കാന്തസൂചിയുടെയോ ശബ്ദിനിയുടെയോ സഹായത്താൽ, വാർത്തകൾ സുഗ്രഹമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിദേശരാജ്യങ്ങളിലേക്കു വളരെ വേഗത്തിൽ സന്ദേശങ്ങൾ അയയ്ക്കാൻ സാധി

ജീവചൈതന്യത്തിന്റെ ഭൗതികാധിഷ്ഠാനം.

എസ്സ്. മഹമ്മദ് സുലൈമാൻ ബി. എ

മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുമായി നേരിട്ട സംസാരിക്കണമെന്ന് ഒരു മോഹം ചില ശാസ്ത്രകാരന്മാർക്കുണ്ടായി. പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അഹോരാത്രം ഇതിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. ഒരാളുടെ സംസാരം മറ്റൊരാളുടെ കണ്ണുപടങ്ങളിൽ എത്തുന്നത് എങ്ങനെയെന്നു അവർ അപഗ്രഥനം ചെയ്തുതുടങ്ങി. തൽഫലമായി ശബ്ദം വായുവിൽ കൂടെ തരംഗരൂപത്തിലാണു സഞ്ചരിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. ഈ ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ നമ്മുടെ കാതുകൾക്കുള്ളിൽ എത്തുമ്പോഴാണു നാം ശബ്ദം കേൾക്കുന്നത്. വിവിധരൂപത്തിലുള്ള ശബ്ദമാണല്ലോ സംസാരം. ഇലക്ട്രിസിറ്റിയിലൂടെ വായുവിൽ കൂടെ തരംഗരൂപത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സാധിക്കുമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചതിൽ നിന്നാണല്ലോ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി ഉണ്ടായത്. വിദ്യുച്ഛക്തി ഉപയോഗിച്ചു ശബ്ദതരംഗങ്ങൾ അയയ്ക്കാൻ സാധിക്കുമോയെന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കുകയും അതു സാധ്യമാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. തദനുസരണമാണു ദൂരശ്രവണിയന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഈ കണ്ടുപിടിത്തം വാർത്താനിവേദനത്തെ ഒരുപടികൂടെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തി. ദൂരശ്രവണിയുടെ ജനനയാത്രയ്ക്കു ഘോഷം എന്നു ദേവമാണു്. കമ്പിത്തലാൽപ്പോലെ തന്നെ ദൂരശ്രവണിക്കും കമ്പിയും തുണകളും ആവശ്യമായിരുന്നു. ഇതു വ്യയകരവും, ദൃഷ്ടകരവും ആയിത്തോന്നുകയാൽ കമ്പികൂടാതെ ശബ്ദങ്ങൾ അയയ്ക്കുന്നതിനു പരിശ്രമം തുടങ്ങി. അധികകാലവിളംബം കൂടാതെ കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി കണ്ടുപിടിക്കുകയും, അതന്റെ മൂലതത്വങ്ങൾ തന്നെ നിഷ്പ്രയാസം കമ്പിയില്ലാദൂരശ്രവണികൾക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. കമ്പിയില്ലാദൂരശ്രവണികളാണു വാർത്താനിവേദനസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ആധുനികമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. കമ്പിയില്ലാദൂരശ്രവണികൾക്കു പ്രക്ഷേപിണികൾ എന്നാണു പേരുപറയുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാർലിമെന്റിലോ അമേരിക്കയിലെ സെനറ്റിലോ നടക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ നമുക്കു് ഈ യന്ത്രസഹായത്താൽ നമ്മുടെ വസതികളിലിരുന്നു കേൾക്കാം. ഈ യന്ത്രംകൊണ്ടു ലോകപ്രസിദ്ധന്മാരായ ഗായകന്മാരുടെ സംഗീതമാധുര ലോകമെങ്ങും ആസ്വദിക്കുന്നതിനു ഇടയാക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി പ്രക്ഷേപിണികൾ ചെയ്യുന്ന ജോലി അനർഘം തന്നെയാണു്. പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രസംഗങ്ങളോ പാട്ടുകളോ കേൾക്കുന്നതിനു 'റിസീവർ' എന്ന ഒരു യന്ത്രം വാങ്ങി നമ്മുടെ വീടുകളിൽ വെച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണു്. ഈ യന്ത്രം വളരെ ചെറുതും വിലയധികമില്ലാത്തതുമാണു്. ഉദ്ദേശം മൂന്നുരോ മൂന്നുരറിഅമ്പതോ രൂപ ചിലവാക്കുവാൻ ഒരു യന്ത്രം വാങ്ങാം. പൊതുവേ ലഭ്യങ്ങളും വിദഗ്ദ്ധരുടെയും ഇവ കഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്.

മനുഷ്യശബ്ദത്തിനു് ഇത്രേറോ മൂന്നുരോ വാരുകകലെ എത്താനുള്ള ശക്തിമാത്രമേ പ്രകൃതി നമുക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളൂ എങ്കിലും, അതിനെ അനേകായിരം മൈൽ അകലെ എത്തിക്കുന്നതിനു് ഇന്നു നമുക്കു സാധിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലോ അമേരിക്കയിലോ

ജീവന്റെയും ജീവൽചൈതന്യത്തിന്റെയും കാരണം, ഉൽപത്തി മുതലായവയെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുന്നതിൽ ചിന്തകന്മാർ എക്കാലത്തും വ്യാപൃതന്മാരായിരുന്നിട്ടുള്ളതായിട്ടാണല്ലോ കാണപ്പെടുന്നത്. ഈശ്വരപ്രകാശിതമതങ്ങളും, പ്രാചീനപരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളായ ഗ്രീസിലും ഇൻഡ്യയിലുമുണ്ടായിരുന്ന തത്വചിന്തകന്മാരും, വിവിധങ്ങളും വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായ അനന്യങ്ങളെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും അവശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവയിൽ ഒന്നു ദൈവസന്ദേശവും മറ്റേതു ചിന്താസന്താനവും ആന്തരികപ്രേരണയുമാകുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിലുദ്ദേശിക്കുന്നതു, ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ആധുനികശാസ്ത്രപര്യവേഷണപ്രവീണന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും അനന്യങ്ങളും അവയ്ക്കുസ്പഷ്ടങ്ങളായ സാക്ഷ്യങ്ങളും എന്തെല്ലാമെന്നു അന്വേഷിക്കുകമാത്രമാകുന്നു.

ജീവൽചൈതന്യത്തിന്റെ ഭൗതികാധിഷ്ഠാനം ജീവാസമാകുന്നു ഭൂവുവും ജീവനും അവിഭാജ്യമാണു്. സർവ്വജീവവസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവായി ഒരുവിധ ആസ്പദവസ്തുവുണ്ടായിരിക്കാണം. അനവസാനമായ വൈവിധ്യങ്ങൾ ഭൗതികവും ആദർശപരവുമായ ഐക്യരൂപത്തിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനുരൂപിയായ ഒരു ജലകൃമിയുടെയും ഒരു തിമിംഗലത്തിന്റെയും മിടയ്ക്കും, അണുമാത്രസന്ധ്യപായലിനും ആലുവുഷ്ണത്തിനുമിടക്കും, ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലും ഘടനയിലും എന്തുപൊരുത്തമാണുള്ളതു്? സചേതനത്തിന്റെ വിവിധരൂപങ്ങളിലും അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന ജീവന്റെ ഏക ഭൗതികാധിഷ്ഠാനതത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്ന യാതൊരു വ്യക്തിക്കും ഇപ്രകാരമൊരാശേഷപം തോന്നാമെന്നതാണു് എന്നാൽ ബാഹ്യമായി വൈവിധ്യം കാണപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, ശക്തിയിലും രൂപത്തിലും ഘടനയിലും സാരമായ ഏകത ജീവലോകം മുഴുവനിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ശാസ്ത്രപര്യവേഷണങ്ങൾ കൊണ്ടു തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഉള്ള ഒരാളുമായി നമുക്കു നേരിട്ടു സംസാരിക്കാമെന്നു പറയുന്നതു എത്ര അത്ഭുതകരവും അവിശ്വസനീയവും ആയ ഒരു കാര്യമാണു്. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രത്തിനു് അതീതമായി യാതൊരു അത്ഭുതവും ഇല്ലെന്നുതന്നെ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം മനുഷ്യൻ വാർത്താനിവേദന കാര്യത്തിൽ ഓരോ പടി ഉയർന്നുനന്നു ആധുനികകാലത്തു അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇനിയും എന്തെല്ലാ അത്ഭുതങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുമോ? ആവോ?

ശക്തൈക്യം:—മനുഷ്യന്റെ കഴിയിലും വിവിധവുമായ സർവ്വ വ്യാപാരങ്ങളെയും മൂന്നുവിധത്തിൽ തരംതിരിക്കാം. അവ, തന്റെ ദേഹത്തെ പോഷിപ്പിച്ചു അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിലോ, അഥവാജഡത്തിലെ വിവിധഭാഗങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളെ മാറ്റുന്നതിലോ, അല്ലെങ്കിൽ വർഗ്ഗത്തിന്റെ നിലനില്പിലോ ആണു്. ഉന്നതശക്തിയെന്നു ശരിയായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ബുദ്ധിയുടെയും അനുഭവത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും വ്യാപാരങ്ങളെക്കൂടിയും ഈ തരംതിരിപ്പിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നും തട്ടിയിട്ടില്ല. ഒരു ചെടിയുടെ ചെറുരോമത്തിലുള്ള ജീവയാതുവിന്റെ സങ്കോചത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അത്ഭുതകരമായ ശക്തിയെ പരിഗണിക്കുക. എന്നാൽ താഴ്ന്നതരം സസ്യങ്ങൾക്കും ഉയർന്നതരം ചെടികൾക്കും, സസ്യങ്ങൾക്കും ജന്തുക്കൾക്കും, ഈ ശക്തിയുടെ പരിമാണത്തിൽ—സ്വഭാവത്തിലല്ല—വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഇതു അവയുടെ പ്രവൃത്തിവിഭജനത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. താഴ്ന്നതരം ജീവികളിൽ ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങൾക്കും ആധാരപോഷണം, ചലനം, പുനരുൽപാദനം മുതലായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു കഴിവുണ്ടു്. എന്നാൽ ഉയർന്നതരം ജന്തുക്കളിൽ ഓരോ അംഗവും പ്രത്യേക പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. സസ്യങ്ങൾ ലോമദ്രവ്യങ്ങളെൽനിന്നും അവയുടെ ജീവൽയാതുക്കളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ജന്തുക്കൾക്കു കഴിയുന്നതൊന്നും ജീവൽയാതുക്കളാണു ലഭിക്കേണ്ടതു്. ഇപ്രകാരം ജന്തുവർഗ്ഗം സസ്യവർഗ്ഗത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈവിധം എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുടെയും പ്രവൃത്തികൾ ചെറുലിനമായി ഒരേതരത്തിലാണെന്നു കാണാവുന്നതാണു്.

ശക്തൈക്യം: ഒരു ജീവൽബീജമാണു ശരീരപടനയുടെ ഏറ്റവും ചെറിയ അംശം ശരീരം അതിന്റെ പരമപുരാതമാവസ്ഥയിൽ ഈവിധം ചെറിയ ബീജങ്ങളുടെ ഒരു സഞ്ചയം മാത്രമാകുന്നു. അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ ശരീരം വിവിധമാറ്റങ്ങളോടുകൂടിയ ഈവിധ ബീജങ്ങളുടെ സമുച്ചയങ്ങളാണു്. ജീവന്റെ ചുവട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും ബീജമില്ലാത്ത ഒരു ജീവയാതു നിർമ്മിക്കുന്നതായിരിക്കാണം. ഇത്തരത്തിലുള്ള അസംഖ്യങ്ങൾ ആഴികളുടെ അടിത്തട്ടുകളായിത്തീർന്നിട്ടു പാറകളായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. സസ്യങ്ങളുടെ കഥയും ഇതുതന്നെയാണു്. ഈവിധ താഴ്ന്നതരത്തിലുള്ള ജന്തുസസ്യജീവയാതുക്കളുടെ വ്യത്യാസം, ആഭ്യന്തരത്തിനു ജന്തുവർഗ്ഗങ്ങളുടെ പ്രത്യേക സ്വഭാവമായ ചലനം, ഘനസാധനാധാരം ഇതുകളുണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. ഇപ്രകാരം ജീവയാതുക്കൾ, ഏറ്റവും പ്രാഥ

മികമായും ബീജമായും, സർവ്വ ജീവങ്ങളുടെയും അധിഷ്ഠാനരൂപമെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അതിനാൽ എല്ലാ ജീവൻമാർക്കും ബന്ധപ്പെട്ടവയും സർവ്വജീവൻമാർക്കും ഒരു മെഴുകുപുരയെപ്പോലെ കൂടിയവയുമാകുന്നു. ജീവൻമാർക്കുള്ള ഘടകദ്രവ്യങ്ങളിലും ഇതുപോലെ ശ്രദ്ധേയമായ ഐക്യതയുണ്ടെന്നു രസതന്ത്രപര്യവേഷണങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ജീവൻമാർക്കുള്ള ഘടന: എല്ലാവിധ ജീവന്മാർക്കുള്ളിലും കാർബൺ (ഇംഗ്ലിഷ്), ഹൈഡ്രജൻ (അബ്ജനക്), ഔക്സിജൻ (അംഗലം), നൈറ്റ്റജൻ എന്നീ നാലു ധാതുക്കളുടെ കൂടിച്ചേർച്ചയാൽ രാസയോഗങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതു പ്രോട്ടീൻ (Protein) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. അൽബുമിൻ (Albumine) എന്നും പറയാറുണ്ട്. ഈ വസ്തു നല്ലതും അനുകൂലമായ സെൻറിഗ്രേഡ് ഡിഗ്രിയിലുള്ള ചൂടുകൊണ്ടു കട്ടിയായി ഉറച്ചുപോകുന്നു. ജീവാസം എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജീവൻമാർക്കുള്ള ഭൗതികാധിഷ്ഠാനത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു പൊതുവായ നിർദ്ദേശം കാണപ്പെടുന്നു എന്നാൽ മെഴുകുപുരയിൽ ചില പ്രത്യേകമാറ്റങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ജീവൻമാർക്കുള്ള ഉത്ഭവവും അന്വേഷണവും അതു സ്വയമേ അനുഭവപരമായ പരിവർത്തനമെന്നു കാണിക്കുകയും, അനവസാനമായ പുനർജനനം സിദ്ധിച്ചു, അസംഖ്യം ഘടനാവിധിയാൽ, നാം കാണുന്ന അനവധി ജീവൻമാർക്കുള്ളിലായി സംഘടിപ്പിച്ചു വിശ്വസിക്കാൻ സർവ്വ വ്യക്തികൾക്കുണ്ടോ? അഥവാ ജീവൻമാർക്കുള്ള സാധാരണ പദാർത്ഥത്തിന്റെ രാസഘടനാസീതിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായവിധത്തിൽ മാത്രം യോഗ്യമാണോ? അല്ലെങ്കിൽ ഇതു സാധാരണദ്രവ്യങ്ങളാൽ സംഘടിപ്പിച്ചു അതിന്റെ പ്രവൃത്തി അവസാനിച്ചതിനുശേഷം വീണ്ടും സാധാരണദ്രവ്യമായി പരിവർത്തിതമാണോ? ജീവാസം ഏതുരൂപത്തെ സിദ്ധിച്ചുപോകും—പായലോ വൻവൃക്ഷങ്ങളോ, കൃമിയോ മനുഷ്യനോ ആകട്ടെ—അവസാനമായി മരിക്കുന്ന അതിന്റെ ഘടകാംശങ്ങളായ ലോഹങ്ങളായും നിജജീവൻമാർക്കുള്ളും വിട്ടുപോകുന്നതും ചെയ്യുന്നതുമാത്രമല്ല എപ്പോഴും മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നു. പാരസ്പര്യമുള്ളതായി തോന്നാമെന്നും അതിനു മരിക്കാതെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുമല്ല. ജീവൻമാർക്കുള്ളിലും ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കുംശേഷവും അത് സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ പ്രവർത്തനത്തിലും വ്യയം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. ചൈതന്യത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽനിന്നുളവാകുന്ന ജീവാസത്തിന്റെ നഷ്ടം ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കുംശേഷവും പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലേക്കു പുനർജനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ജോലി നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതു ശരീരപുരയിൽ ആഹാരമൂലമാകുന്നു. ജന്തുക്കൾ ആഹാരത്തിലുള്ള നിജജീവാസങ്ങളെ സജീവാസങ്ങളായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ അവയ്ക്കു ജീവാസങ്ങളെത്തന്നെ നിർമ്മിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല;

അവയ്ക്കു തയാർചെയ്യപ്പെട്ട ജീവാസങ്ങളാണു ആവശ്യം. ഇപ്രകാരം ജീവാസങ്ങളുടെ ഉൽപത്തി വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട സാധാരണ ധാതുക്കളിലും അവയെ നിർമ്മിക്കുന്ന സസ്യലോകത്തിലും നിന്നാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇതിൽനിന്നും ജന്തുക്കൾക്കു ജീവാസത്തിനുള്ള കൂടിയായ ധാതുക്കളെ ഉയർന്നതരത്തിലുള്ള സജീവാസങ്ങളായി പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനു കഴിയുന്നവെന്നും സസ്യലോകംകൊണ്ടുമാണിത് ആസിഡ്, ജലം, അമോണിയാ മുതലായ ലഘുവായ മിശ്രവസ്തുക്കളെ സജീവാസങ്ങളുടെ ഘടനയിലേക്കു— അവയ്ക്കു സമമായല്ലെങ്കിലും—ഉയർന്നതരത്തിനു കഴിയുന്നതെന്നും സിദ്ധമാകുന്നു. ജീവൻമാർക്കും, അവയുടെ ചൈതന്യസ്വഭാവം ഹേതുവാൽ, തുടർച്ചയായി മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കർബോണിക് ആസിഡ്, ജലം, അമോണിയാ, ഇവകളായി വിട്ടുപോകുന്നു. ഈ വക സാധാരണ ധാതുരൂപങ്ങളിൽനിന്നുമാണ്—ഇതിൽനിന്നും താഴ്ന്നതരം ധാതുക്കളിൽ നിന്നല്ല—സർവ്വജീവജാലങ്ങളേയും പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ ജീവാസങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ജന്തുക്കൾ വിട്ടുപോകുന്നതും വിതരണം ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യുന്ന ശക്തികളെ സസ്യങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ജീവൻമാർക്കുള്ളിലും ആസ്കിക് കർബോണിക് ആസിഡ്, വെള്ളം, അമോണിയാ, മുതലായ ചില രാസയോഗങ്ങളുടെ പൂർവ്വസ്ഥിതികളെ ആശ്രയിച്ചുരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ അഭാവം ജീവൻമാർക്കുള്ള ഇല്ലാതാക്കുന്നു! ജീവാസങ്ങൾ ജന്തുവർഗ്ഗത്തോടു ഏതുവിധം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതേവിധം തന്നെ ഈ രാസയോഗങ്ങൾ സസ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ജീവാസങ്ങളോടുബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കർബോണിക് ആസിഡ്, വെള്ളം, അമോണിയാ മുതലായ രാസയോഗങ്ങൾതന്നെയും അവയുടെ ഘടകാംശങ്ങളായ ഭൂതവസ്തുക്കളെപ്പോലെ നിജജീവങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ ചില പ്രത്യേകപരിതാവസ്ഥകളിൽ അവ ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതോടുകൂടി കൂടിയായ രാസയോഗങ്ങളായി—ജീവാസങ്ങളായി—പരിണമിക്കുന്നു. ഈ ജീവാസങ്ങളാണ് ചൈതന്യദാനങ്ങളെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

രാസയോഗങ്ങൾ, സ്വഭാവത്തിൽ, അവയുടെ ഘടകവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും അത്യന്തം വിഭിന്നമായിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി വെള്ളവും അതിന്റെ ഘടകദ്രവ്യങ്ങളായ ആക്സിജനും ഹൈഡ്രജനും വിഭിന്നപ്രകൃതിയോടുകൂടെ യവയാണല്ലോ. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് ജീവാസവും അതിന്റെ ഘടകദ്രവ്യങ്ങളും. ഈ സ്ഥിതിക്കു ജീവൻമാർക്കുള്ളിൽ, അവയുടെ ആസ്കിക്യത്തിനു കാരണമായ നിർജീവവസ്തുക്കൾക്കില്ലാതിരുന്നതും ഉണ്ടെന്നുഭാവിക്കുന്നതിനു എന്തു ന്യായമാണുള്ളതു? അതിനാൽ ജീവൻമാർക്കുള്ളിലും കായ്ത്തിലുള്ളതിൽ കൂടുതലായൊ തുണകരമായൊ ഒരു ഭാഗ്യത്തെ എന്തിനു ആശിക്കണം? അതുകൊണ്ടു ജീവാസത്തിനോ ജീവൻമാർക്കു ഭൗതികാധിഷ്ഠാനത്തിനോ സങ്കല്പിക്കാവുന്ന നിയമങ്ങൾ മറുപുറത്തു ഉപയുക്തമായിട്ടുള്ളവതന്നെ

യായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു് ഒരു ന്യായമാണല്ലോ. വെള്ളം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ അതിന്റെ തുണങ്ങളാണെന്നുകിൽ സജീവനികൾ ജീവാസങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും അവയുടെ തുണങ്ങളായാണ്. വെള്ളത്തിന്റെ തുണങ്ങൾ അതിന്റെ ഘടകാംശങ്ങളുടെ തുണത്തിന്റെയും സ്വഭാവങ്ങളുടെയും ഫലമാണെന്നുകിൽ ജീവാസങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ അവയുടെ ഘടകാംശങ്ങളുടെ തുണത്തിന്റെയും സ്വഭാവങ്ങളുടെയും ഫലമാണെന്നു പറയുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ അർത്ഥമൊന്നുമില്ല. ഇതുപോലെതന്നെ ചിന്തകളും നമ്മുടെ മറ്റു ചൈതന്യദാനങ്ങളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമാകുന്ന ജീവാസത്തിന്റെ അനുഭാവങ്ങളിലുണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രകടനങ്ങളാണെന്നു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

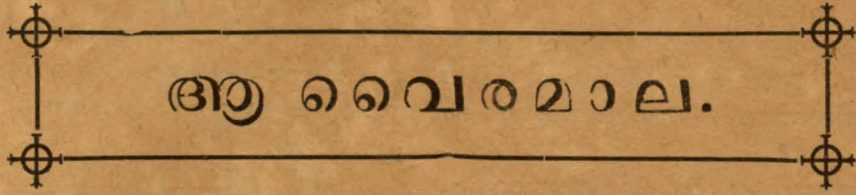
ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനത്തിന്റെ ചരിത്രം അറിയാവുന്നവരെല്ലാം, അതിന്റെ പുരോഗതി എപ്പോഴും, ക്രമമായും, ഇപ്പോൾ അഭൂതപൂർവ്വമായുള്ള, ഹേതുക്രമമെന്നു വിവക്ഷിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തസീമയുടെ അനുകൂലമായ വ്യാപ്തിയാണെന്നും, തൻമൂലം മനുഷ്യരുടെ ചിന്തയിൽനിന്നു, ആത്മാവു സ്വയംഭൂതം എന്നല്ല നാം പറയാറുള്ളവ ക്രമേണ ഉച്ചാടനംചെയ്യപ്പെടുന്നുവെന്നും, സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. പദാർത്ഥവുമായിട്ടും ആത്മാവിനേയും സ്വയംഭൂതത്തേയും വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പദാർത്ഥം ആത്മാവു എന്നതുകൾ പ്രകൃതിദാനസമൂഹങ്ങളുടെ കല്പനകളായ അടിത്തട്ടുകളുടെ സംജ്ഞകൾമാത്രമാകുന്നു.

എത്രതന്നെ പ്രാധാന്യമേറിയതാണെങ്കിലും നമുക്കു അജ്ഞാതവും അജ്ഞതയുമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു നമ്മെത്തന്നെ നാം എന്തിനു ഇത്ര വഷലിപ്പിക്കുന്നു? ഭൂരിതങ്ങളും അജ്ഞതയും നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകത്താണു നാം ജീവിക്കുന്നത്. നമ്മിൽ ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും സമുദായത്തിന്റേയും സ്പഷ്ടമായ കർത്തവ്യം, നമുക്കു സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ഓരോ ചെറിയ കോണിലും ഈ ലോകത്തു നാം പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനേക്കാൾ അജ്ഞതയും ഭൂരിതങ്ങളും കുറയുന്നതിലേക്കു വേണ്ട യത്നം ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാണ്. ഇതു സഫലമാകുന്നതിനു നമുക്കു പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസങ്ങൾ അത്യന്തം പേക്ഷിതമാകുന്നു. ഒന്നാമതു നമ്മുടെ ശക്തികൾകൊണ്ടു തിട്ടപ്പെടുത്താവുന്ന പ്രകൃതിനിയമങ്ങളുടെ വിസ്തൃതി സീമാതീതമാകുന്നുവെന്നും, രണ്ടാമതു, നമ്മുടെ ചിന്തകൾ സംഭവങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതിയെ ഒരു വിധം ബാധിക്കുന്നുവെന്നുമാകുന്നു.

‘ദോഹിപോയ വഴിയേ!’
 സംഭ്രമ ജനകമായ ഒരു ഡിറക്ടീവുനോവൽ. വായിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ അവസാനിപ്പിക്കാതെ താഴെത്തുവയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. വില അണുവു. ശ്രീരാമവിലാസംപ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

ചെറുകഥാപംക്തി

അന്യാടി ഇക്കാവമ്മ.

സൗന്ദര്യനികേതനമായിരുന്ന അവൾ ഒരു സാധുക്കടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുപോയതു വിധിയിലാസമെന്നേ പറയേണ്ടു. പഠിപ്പം, പണവും, പദവിയും ഉള്ള ഒരു രാജാക്കന്മാരിൽ ജനിച്ച അവൾക്കുണ്ടായ വരൾ. എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു പുരുഷൻ തന്നിൽ പ്രേമം ഉണ്ടാകുവാൻ, വിവാഹം ചെയ്യാനുള്ള ഭാഗ്യം അവളുടെ സാധുസ്ഥിതി സമ്മതിച്ചില്ല. തന്റെ രൂപത്തിനൊത്ത ഒരു യോഗനെ പ്രാപിക്കുന്ന കാര്യം ഭഗ്യാധമെന്നറിഞ്ഞു അവൾ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിലെ ഒരു ചെറിയ ഗുരുക്കന്മാരെ ഭർത്താവായി വരിച്ചു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ "സുശീല" എന്ന പേര് അവളുടെ ഇഷ്ടത്തിനുവേണ്ടി ഭർത്താവ് "സുന്ദരി" എന്നു മാറി.

മോടി പിടിച്ച വേഷത്തിൽ വിലസുന്നതിനുള്ള ധനം അവൾക്കില്ലാതിരുന്നതിനാൽ, അവൾ വില കുറഞ്ഞ സാധാരണ വസ്ത്രം ധരിച്ചു. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടുള്ള വിലക്കുറവ് അവളെ എപ്പോഴും അസമൃദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതി ഇക്കാലത്തു ജാതിയേയും, കുടുംബത്തേയും അപേക്ഷിച്ചല്ലല്ലൊ ഇരിക്കുന്നത്. അവരുടെ കാര്യത്തിൽ കലമഹിമയേക്കാൾ കൂടുതൽ വില സൗന്ദര്യവിഭവത്തിനാണ്. സഹജമായ സൗകര്യം, മനോവികാസം ഇവയുടെ കൂടുതൽകുറവാണ് സ്ത്രീകളുടെ നിലയ്ക്കു വ്യത്യാസം വരുത്തുന്നത്. ഈ ഗുണങ്ങൾ തന്നെയാണ്, സമുദായത്തിന്റെ താണ പടിയിൽ നില്ക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ മാനുഷന്മാരുടെ ലക്ഷ്യമല്ലെന്നു തിരിച്ചറിയുന്നത്. എന്നാൽ ഈ സൗന്ദര്യം എന്നുള്ളതു ഇന്നതാണെന്നു ഇതുവരെ ഒരു കലാകരനും തീർത്തുപറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു ദിക്കിൽ സൗന്ദര്യമാത്രകയായി കരുതുന്നതു മറ്റൊരു ദിക്കിൽ അലങ്കാരമാണ്. ഇതുപോലെ ഒരു കാലത്തെ സൗന്ദര്യസങ്കല്പം കാലം മാറുമ്പോൾ ആഭാസമായിത്തീരുന്നു. ചീനരാജ്യത്തിലെ സ്ത്രീകൾ സൗന്ദര്യത്തിനുവേണ്ടി കാലടികൾ മരച്ചെരുപ്പി ലിട്ടു ഞെരുക്കുന്നു. മലയാളരാജ്യത്തിലെ സുന്ദരികൾ പല്ലു കറുപ്പിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രലേഖയുടെ കാലത്തെ കല്ലുവെച്ചുതോട ഇപ്പോൾ കാഴ്ചയ്ക്കുവിലേക്കുമാത്രം കൊള്ളാം. സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഇരുപ്പ് അധികപക്ഷവും കാമുകന്റെ കണ്ണിലാണെന്നാകുന്നു ഇന്നത്തെ അനുഭവം. ആ കണ്ണിൽ പതിയുന്ന ചിത്രത്തിനു പകിട്ടു കൂട്ടുന്നതു പലപ്പോഴും കാമം, ലോഭം, മോഹം ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ത്രീകളാണു്. അവയുടെ റിംഗ് മാധ്യം വാഗ്ദാനം ആദ്യം കണ്ട ഭാഗിക്കു ഭാഗം വരുന്നതു കാണാം.

നമ്മുടെ നായിക ഒരു യഥാർത്ഥ സുന്ദരി തന്നെയായിരുന്നു. ധനമുള്ള ഒരു പല വി

ധനത്തിലും അവൾക്കു നിരാശയ്ക്കിടയാക്കി. സ്വഭാവത്തിലെ പഴയ കസാലകളേയും, ഭംഗിയില്ലാത്ത മറകളേയും, വിലകുറഞ്ഞ പാത്രങ്ങളേയും അവൾ വെറുത്തു. അവളുടെ സ്ഥിതിയിലുള്ള ഏതു സ്ത്രീയേയും ക്ലേശിപ്പിക്കാത്ത ഈ കാര്യങ്ങൾ അവളുടെ മനസ്സിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു.

വീട്ടിൽ സമയം കളയാൻ വേണ്ടി മാത്രം മേനിപ്പണികൾ ചെയ്തു സുഖജീവിതം നയിച്ചുവരുന്ന യുവതികളെ കാണുമ്പോൾ അവൾ തന്റെ ദീനാവസ്ഥയെ ഓർത്തു ഏറ്റവും പരിതപിച്ചു; അവൾ മനസ്സുകൊണ്ടു ഈശ്വരനെയും തന്നെയും ശപിച്ചു.

സ്വഭാവത്തുള്ള മാനുഷന്മാരായ പുരുഷന്മാർ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളായിത്തീരുന്നതും അവരെ സൽക്കരിക്കുവാനായി മറകൾ, മുദ്രമെത്തകൾ, കൊത്തുപണികളോടുകൂടിയ കസേരകൾ, അപൂർവ്വം രമ്യവുമായ കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ, സുഗന്ധം വീശുന്ന വാസനദ്രവ്യങ്ങൾ ഇവകളെക്കൊണ്ടുതന്റെ വിസ്മയം തസംഭാഷണശാല അലങ്കരിക്കുന്നതും, പല വിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ സദ്യയ്ക്കു വട്ടം കൂട്ടുന്നതും, അവരെ വിനോദിപ്പിക്കുവാൻ പാട്ടുകൾ പാടുന്നതും മറ്റും അവൾ പലപ്പോഴും ദിവാസ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ചെറിയ അടുക്കളയ്ക്കുമുറ്റത്തു് ഉപായത്തിലുള്ള ഉണിന്റെ വട്ടങ്ങൾ വിളമ്പിക്കൊടുക്കുമ്പോൾ തന്റെ ഭർത്താവ് "ഹാ! എന്തു രസം പിടിച്ചു ഉണ്ണണം" എന്നു പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ സമയം അവളുടെ മനസ്സ് - വെള്ളപ്പാത്രങ്ങളിൽ വിളമ്പിട്ടുള്ള രസ്യവും ഹൃദ്യവുമായ വിശേഷ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെ, അതിഥികളോടു അന്യോന്യം മുദ്രസ്മരണം തുടങ്ങി, സുഖസല്ലാപം ചെയ്തു യഥേഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മനോഹരഭക്ഷണമുറിയെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത വിശേഷവസ്തുക്കളോ ആഭരണങ്ങളോ ഒന്നുംതന്നെ അവൾക്കുണ്ടായരുന്നില്ല. എന്നാൽ താൻ അതെല്ലാം അർഹിക്കുന്നവളാണ് എന്നവിചാരം അവളുടെ മനസ്സിൽ എപ്പോഴും കുടികൊണ്ടിരുന്നു. താൻ ഒരു വലിയ സ്ഥിതിയിലിരുന്നു, മറ്റുള്ളവർ തന്നെ അസൂയപ്പെടുന്നതും, പുകഴ്ത്തുന്നതും, തന്നോടു പരിചയപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നതും കാണുവാൻ ഹാ! അവൾ എത്ര മോഹിച്ചു!

കോൺവെൻറിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് അവൾക്കു ധനികയായ ഒരു സ്ത്രീമിതയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അവിടെനിന്നു പോന്നതിൽപിന്നെ തന്റെ മോശസ്ഥിതികാരണം ഒരിക്കൽപോലും ആ സ്ത്രീമിതയുടെ വീട്ടിൽ പോകുന്നതു അവൾക്കു ഭഗ്യാധമായിത്തീരുന്നില്ല. തന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തെപ്പറ്റി പരിതപിച്ചു, നിരാശപ്പെട്ടു, മനസ്സി

നെ ക്ലേശിപ്പിച്ചു പലദിവസങ്ങളും അവൾ കണ്ണുനീർ വാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കാറുണ്ടു്.

ഒരുദിവസം അവളുടെ ഭർത്താവ് - ബാലചന്ദ്രൻ - ഒരു വലിയ ലക്കോട്ടയത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു സന്തോഷഭരിതനായി അവളുടെ മുന്തിൽ ചെന്നു: "ഇതാ, നോക്കൂ, ഇതു നിനക്കായി ഞാൻ സമ്പാദിച്ചതാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ സംഭ്രമത്തോടുകൂടി അതു തുറന്നു, ഉള്ളിൽനിന്നു റെച്ചുടിച്ച ക്ഷണക്കത്തു വലിച്ചെടുത്തു. അതിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു. "വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയുടെ പത്നി ഈ മാസം 18-ാം നമ്പർ രാത്രി നിശ്ചയിച്ചുടുള്ള വിരുന്നസൽക്കാരത്തിനു നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു." അവളുടെ സ്വേദനം കാണുവാൻ കാത്തിരുന്ന ബാലചന്ദ്രൻ അപ്പോൾ ഇല്ലാതാകുമെന്നുണ്ടായതു്. എന്തെന്നാൽ, അതു വായിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നതിനു പകരം അവൾ ഒരു നീരസഭാവത്തോടുകൂടി "ഇതെന്തിനാണെന്നിടക്കു്" എന്നു ചിരപിറുത്തുകൊണ്ടു് ആകത്തു മേശപ്പുറത്തേക്കെറിയുകയാണു ചെയ്തതു്.

അപ്പോൾ ബാലചന്ദ്രൻ ചോദിച്ചു: "എന്താണിതു സുന്ദരി, നിനക്കിത ഏതു കാര്യമാണു ഞാൻ കരുതുന്നതു്. നീ ഒരിക്കലും പുറത്തുപോകാറില്ലല്ലോ. അതിനൊരു നല്ല അവസരമാണല്ലോ ഇതു്. ഇതു കിട്ടുവാൻ ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടിയതു കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഇതിനു എന്തു തട്ടിപ്പാടുകൊണ്ടു ബാധിച്ചുവായിരുന്നു! ഈ വിരുന്നസൽക്കാരത്തിൽവെച്ചു നിനക്കു വലിയ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഭായ്മാശയെല്ലാം കാണാം."

ഇതു കേട്ട ഉടനെ സുന്ദരി ഭേഷ്യപ്പെട്ടു, ഗുരുക്കന്മാർ നേരേ തിരിഞ്ഞു "ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാൻ വരിച്ചിട്ടാണ് അവിടെ പോവുക, എന്നു നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ?" എന്നു ചോദിച്ചു.

അയാൾ ഉടപ്പിന്റെ കഥ തൽക്കാലം ഓർത്തിരുന്നില്ല. "നിനക്കു് ഒരു നല്ല ഉടുപ്പം ഇല്ലേ? ഉണ്ടെന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചിരുന്നതു്" എന്നു വെറുതെ ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞു ഈ സമയത്തു തന്റെ പ്രേയസി കരയുകയാണെന്നറിഞ്ഞു ബാലചന്ദ്രൻ വല്ലാതെ വ്യസനിച്ചു. രണ്ടു വലിയ ബാഷ്പബിന്ദുക്കൾ അവളുടെ കപോലത്തെ പതിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ബാലചന്ദ്രൻ മുഖം വളി.

"എന്താണതു്, ഓമനെ ഞാൻ ഇതിൽ വല്ലതും തെറ്റു ചെയ്തോ" എന്നു ബാലചന്ദ്രൻ പരഭ്രമത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

സുന്ദരി തന്റെ മനഃക്ഷോഭത്തെ ഒരു വിധത്തിൽ അടക്കി, കണ്ണുനീർ തുടച്ചു ശാന്തസ്വരത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "ഒന്നു മല്ലു, എനിക്കു നല്ലതായ ഉടുപ്പു ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ല എന്നറിയുമതെ? അതുകൊണ്ടു പാർട്ടിക്കു പോകുവാൻ കഴികയില്ല അത്രേയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ഭായ്മയ്ക്കു നല്ല ഉടുപ്പുകൾ കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീമിതനു് ഇതു കൊടുക്കുവാൻ വിരോധമില്ല."

ഗുരുക്കന്മാർ വല്ലാത്ത വിഷമത്തിലായി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞു അയാൾ "സുന്ദരി, ഞാനൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ, ഒരുമാതിരി നല്ല ഉടുപ്പു

ന് ഏകദേശം എത്ര ചിലവാക്കേണ്ടിവരും? വേറെ വിശേഷങ്ങൾ വരുമ്പോഴും ധരിക്കുവാൻ പറിന്തായിരിക്കണം. വളരെ മേന്മയായതൊന്നും വേണ്ട” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഒട്ടും ധാരാളിയല്ലാത്ത തന്റെ ഭർത്താവ്, എത്രപണം ചോദിച്ചാൽ വിരോധിക്കുകയില്ല എന്നു കുറച്ചുനേരം ആലോചിച്ചു കണക്കാക്കിയതിനുശേഷം അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. “എത്ര വേണ്ടിവരുമെന്നു എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമില്ല. പക്ഷെ ഒമ്പതുരൂപികയുണ്ടെങ്കിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നു തോന്നുന്നു.”

തുമസ്സന്റെ മുഖം ഒന്നു വാടി. അയാൾ കൂട്ടുകാരൊന്നിച്ചു അടുത്ത ക്രിസ്തുമസ്സിനു മെട്രിംഗിനു പോവാനായി വെച്ചുപിടിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു അൻപതു രൂപാ ബാങ്കിലിട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും അയാൾ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. ആവട്ടെ ഞാൻ നിനക്കു അൻപതു രൂപാ തരാം. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടു നല്ലൊരു ഉടുപ്പു തുന്നിക്കണം.

വിരുന്നസല്ലാതെത്തന്നെ ഉള്ള ദിവസം അടുത്തുതുടങ്ങി. പക്ഷെ ദിവസം അടുക്കും തോറും സുന്ദരിയുടെ ഉന്മേഷവും, ഉത്സാഹവും കുറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഉടുപ്പു തുന്നി വന്നുകഴിഞ്ഞു. ഒരുദിവസം വൈകുന്നേരം ബാലചന്ദ്രൻ അവളെ നോക്കി ‘എന്താണിതു’ സുന്ദരി, രണ്ടുമൂന്നുദിവസമായി നിന്റെ മുഖത്തു ഒരു പ്രസാദം കാണാത്തതു’ എന്നു ചോദിച്ചു.

സുന്ദരി:—എനിക്കു പാർട്ടിക്കുപോകുമ്പോൾ കഴുത്തിൽകെട്ടുവാൻ വല്ലതും വേണ്ടെ? ഞാൻ ഒന്നും കെട്ടാതെ പോയി നമ്മുടെ ഇല്ലായ്മയെ എന്തിനു കൊട്ടിയോഷിക്കുന്നു? പാർട്ടിക്കു പോകാതിരിക്കയാണു ഭേദം.

ബാലചന്ദ്രൻ:—അതിനു നിനക്കു നല്ല പൂക്കൾ ധരിക്കരുതേ? ഇപ്പോൾ നല്ല പൂക്കൾ കിട്ടുന്നകാലമാണ്. കുറച്ചു പണം കൊടുത്താൽ മനോഹരമായ റോസാപ്പൂക്കൾ കിട്ടുമല്ലോ.

ഇതവൾക്കത്ര പിടിച്ചില്ല.

സു:—പറുകയില്ല. ധനികമായ സ്ത്രീകളുടെയിടയിൽ ഒരു പിച്ഛാരിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുന്നതു എനിക്കു പരമസങ്കടമാണ്.

ബാല:—നീ എത്ര വിസ്സീയാണ്. തങ്കമ്മ നിന്റെ വലിയ സ്നേഹിയല്ലേ. അത്ര കൂടിയെകഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ പോയി എന്തെങ്കിലും ഒരാളോടൊന്നു കടംചോദിക്കരുതേ?

സു:—അതു ശരിതന്നെ. ഞാനതത്ര ഓർത്തില്ല. അങ്ങിനെതന്നെ ചെയ്യാം.

ചിറോദിവാസം സുന്ദരി സ്നേഹിയുടെ വിട്ടിൽ പോയി അവളുടെ ആവശ്യം അറിയിച്ചു.

ആ പ്രഭാതം തന്റെ ആഭരണപ്പെട്ടികൊണ്ടുവന്നു തുറന്നു “ഇതിൽ ഇഷ്ടമുള്ളതെടുക്കണം” എന്നു പറഞ്ഞു.

സുന്ദരി ആഭരണങ്ങൾ ഓരോന്നായി എടുത്തു കഴുത്തിൽവെച്ചു ഭംഗിനോക്കുവാൻ കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽചെന്നുനിന്നു. ഒരുപോലെ കെട്ടുകമുള്ള ആ മാലകളിൽ ഏതാണെടുക്കേണ്ടതെന്നറിയാതെ അവർ “ഇനി

വേറെ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടോ?” എന്നു തങ്കമ്മയോടു ചോദിച്ചു.

തങ്കമ്മ—“ഉവ്വ്”, ഏതാണു നിങ്ങൾക്കു പിടിക്കുക എന്നെന്നിരിക്കുന്നതുകൂടാ. പെട്ടിയിൽയിൽനിന്നു വേണ്ടതെടുത്തുകൊള്ളുക.”

ഉടനെ അവൾ ഒരു വെൽവെറുചെപ്പിൽ വെച്ചിരുന്ന ഒരൊന്നാന്തരം വൈരമാല കണ്ടുപിടിച്ചു.

അതു കണ്ടസമയം അവളുടെ ഹൃദയം ആശാധികൃതകൊണ്ടു അസാധാരണ വേഗതയിൽ തുടിച്ചു. വിറയുന്ന കൈകൾ കൊണ്ടു അവൾ അതു പെട്ടിയിൽനിന്നു ഏടുത്തു. അതു കഴുത്തിൽ അണിഞ്ഞു കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ പോയിനിന്നു. തന്റെ വർദ്ധിച്ച അഴകുകളെ അവൾ മതി മറന്നുപോയി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു അല്പം സംഭ്രമത്തോടുകൂടി അവൾ സ്നേഹിയോടു ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു. “ഇതെന്തിക്കുകെട്ടുവാൻ തരാമോ? ഇതുമാത്രം മതി.”

തങ്കമ്മ:—“എന്താ സംശയം. നിശ്ചയമായും എടുക്കാം.”

ഉടനെ സുന്ദരി സന്തോഷംകൊണ്ടു സ്നേഹിയെ ഗാഢാലിംഗനം ചെയ്തു ആ നിധിയും കയ്യിലെടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോഞ്ഞു.

സുന്ദരി പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ആ വിശേഷ ദിവസം ആഗതമായി. അന്നത്തെ പാർട്ടിയിലെ ഉൾശി അവൾതന്നെയായിരുന്നു. അവളുടെ രൂപകാന്തി അന്നവിടെ കൂടിയിരുന്ന സർവ്വരും ആകർഷിച്ചു. അവൾ ആരെന്നറിഞ്ഞു അവളോടു പരിയപ്പെടുവാൻ അവർ ഉത്സുകരായി: മന്ത്രിപത്നിപോലും അവളോടു പ്രത്യേകം കശലപ്രശ്നംചെയ്തു. ചെൺകുട്ടികൾ കൈകൊട്ടിക്കളിച്ചു കൂട്ടത്തിൽ അവളും കളിച്ചു. അവളുടെ കളി വീണ്ടും വീണ്ടും കാണണമെന്നു കാണികൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു.

ഇതെല്ലാം കണ്ടു സുന്ദരിയുടെ സ്ത്രീസഹജമായ അഭിമാനം വളർന്നു. ആനന്ദലഹരയിൽ മുഴുകി അത്യൽസാഹസത്തോടുകൂടി അവൾ ആ രാത്രി അധികനേരം പാടിക്കളിച്ചു. മറ്റുള്ള സ്ത്രീകളെ അപേക്ഷിച്ചു തനിക്കു ലഭിച്ച ബഹുമാനവും വിജയവും അവളെ കൃതകൃത്യയാക്കി.

വിരുന്നകഴിഞ്ഞു പിരിയുമ്പോൾ രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ബാലചന്ദ്രൻ അതുവരെ ഉറക്കമില്ലാത്ത വിറച്ചു പുറത്തു കാത്തുനില്ക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ പുറത്തുവന്നു ഉടനെ അയാൾ വീട്ടിൽനിന്നു കരുതിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ഒരു സാൽവ പ്രിയയെ ധരിപ്പിച്ചു. അവളുടെ പുതിയ ഉടുപ്പിന്റെ മീതെ ആ പഴയ സാൽവയുടെ മോശസ്ഥിതി ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിച്ചുകാണുമെന്നു മനസ്സിലാക്കി, മറ്റുള്ള സ്ത്രീകൾ പുറത്തേക്കു വരുമുവെ അവിടെനിന്നു മറയുവാൻവേണ്ടി അവൾ വേഗം നടന്നു. “ബാലപ്പെട്ടേണ്ട. ഒരു മിന്നുട്ടു ഇവിടെ നില്ക്കൂ. പുറത്തുനിന്നു തണുപ്പുകൊണ്ടാൽ ജലദോഷംപിടിക്കും. ഞാൻ പോയി ഒരു വണ്ടി കൊണ്ടുവരാം” എന്നു പറഞ്ഞു ബാലചന്ദ്രൻ അവളെ തടുത്തു.

പക്ഷെ അതു കൂട്ടാക്കാതെ അവൾ പടിക്കല്ലു ചാടിയറങ്ങി പുറത്തു വഴിയിൽ ചെന്നുനിന്നു. അവിടെ അടുത്തൊന്നും അവർ

ഒരു വണ്ടിയും കണ്ടില്ല. തണുത്തു വിറച്ചു കറെ ദൂരം നടന്നു ഒടുവിൽ ഒരു പഴയ വണ്ടിയിൽ കയറി. വണ്ടിയിൽവെച്ചു സുന്ദരി വിരുന്നസൽക്കാരത്തിൽവെച്ചു നടന്ന സംഗതികളെല്ലാം ഭർത്താവിനോടു വിസ്തരിച്ചുപറഞ്ഞു.

വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ നേരം ഒരുമണിയായി. അതോടുകൂടി സുന്ദരിയുടെ ആ ഹൃദയം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്തു. ശുഷ്കമായി നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഭാവിയിലെ തന്റെ മനോഭൂമിയിൽ അയാൾ കണ്ടു. അതുവരെ അവർ അനുഭവിച്ച സ്വർഗ്ഗം വരുവാൻപോകുന്ന ശുന്യതയെ ഒന്നുകൂടി കുറുപ്പിച്ചു. തുമസ്സൻ തന്റെ അടുത്തദിവസത്തെ ജോലിയെക്കുറിച്ചാലോചിച്ചുകൊണ്ടു കിടക്കുവാനും പോയി.

സുന്ദരി സാൽവ ഉൾശിയെടുത്തു, തന്റെ വജയത്തിനു കാരണമായ ആ സെന്റർയ്ക്കു തെക്കുകൂടി കണ്ടാനന്ദിക്കുവാനായി കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ ചെന്നുനിന്നു. ഉടനെ അവൾ ഞെട്ടി ‘അയ്യോ’ എന്നു നിലവിളിച്ചു. ആ വൈരമാല അവളുടെ കഴുത്തിൽ കണ്ടില്ല!

ഉറങ്ങുവാൻ ഭാവിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്ന ബാലചന്ദ്രൻ ‘എന്താണതു’ എന്നു ചോദിച്ചു ഓടിവന്നു.

അയാൾ ഭ്രാന്തുപിടിച്ചപോലെ അയാളുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞു ‘ബാലൂ. ബാലൂ, അയ്യോ ആ വൈരമാല’ എന്നുപറഞ്ഞു അയാളുടെ മാറത്തുവീണു. ബാലചന്ദ്രൻ അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ പലതും പറഞ്ഞുനോക്കി. രണ്ടുപേരുംകൂടി അവളുടെ ഉടുപ്പുമുഴുവാൻ പരിശോധിച്ചുനോക്കി. മാല എവിടെയും കണ്ടില്ല.

ബാ—കൈകൊട്ടിക്കളി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു നിന്റെ കഴുത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തീർച്ചയാണോ?

സു—തീർച്ചയാണു്. ഞാനതു തൊട്ടു നോക്കുകകൂടിച്ചെയ്തു.

ബാ—പക്ഷെ അതു വഴിക്കാണു പോയതെങ്കിൽ വീഴുന്നസമയം ശബ്ദം കേൾക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു വണ്ടിയിലായിരിക്കണം പോയതു്.

സു—ആയിരിക്കാം. വണ്ടിയുടെ നമ്പർ അറിയാമോ?

ബാ—ഇല്ല. നീയും നോക്കിയില്ലേ?

സു—ഇല്ല.

അവർ വിഷണ്ണരായി എത്തുമ്പോഴാണ് മെനറിയായതെ അന്വേഷണം നോക്കിനിന്നു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു തുമസ്സൻ ഉടുപ്പിട്ടു “നാം വന്നവഴിയേ പോയി ഒന്നു നോക്കി വരാം” എന്നുപറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു.

സുന്ദരി അവളുടെ ഉടുപ്പു മാറുവാൻ കൂടി ശക്തിയില്ലാതെ ചിന്താമഗ്നരായി ഒരു ചാരുകന്യാലയിൽ കിടന്നു. ഏഴുമണിയോടുകൂടി ബാലചന്ദ്രൻ വൈരമാലയുടെ ഒരു വിവരവും കിട്ടാതെ തിരിച്ചെത്തി. പിന്നെ അയാൾ പോലീസിൽ അറിവുകൊടുത്തു. വണ്ടികൾ ഇടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം തിരഞ്ഞു. കഴിയുന്ന ഇടങ്ങളിലെല്ലാം അന്വേഷിച്ചു.

അവരെ പിടികൂടിയ ആപത്തിനെപ്പറ്റി വിചാരിച്ചു വിവശയായ സുന്ദരി ആ

മലയാളരാജ്യം.

1110 ചിങ്ങം 25-ാംനം- തിങ്കളാഴ്ച

സചിത്രമായി പുറപ്പെടുവിച്ചതുടങ്ങിയ മലയാളരാജ്യം തിങ്കളാഴ്ചപ്പതിപ്പ് 51 ലക്കങ്ങളിലൂടെ ഒരുവർഷം മംഗളമായി കടന്നുപോന്നിരിക്കുന്നു. അടുത്ത വർഷത്തെ 1-ാംലക്കമായി പ്രസ്തുത ലക്കം പുറപ്പെടുവിക്കും ചെയ്യുന്നു. ജനസാമാന്യത്തിൽനിന്നു ഈ വാരികയ്ക്കു സിദ്ധിച്ച സഹായസഹകരണങ്ങൾ പ്രോത്സാഹകമായിരുന്നു എന്നും കൃതജ്ഞതയോടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. സാമ്പത്തികാധഃപതനം നടമാടുന്ന കാലമല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ധനപരമായ പ്രോത്സാഹനം വാരികയ്ക്കു ഇതിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്നും സദയം പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ തോതനസരിച്ച വാരികയുടെ വില അതിന്റെ പ്രകാശനത്തിനു വേണ്ടി വരുന്ന ചിലവിൽ ഒട്ടും കവിഞ്ഞല്ല ഇരിക്കുന്നതെന്നു കൂടി ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ലേഖനസഹായം ചെയ്ത സകല മാനുഷരും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. വാരികാലേഖനങ്ങൾ കഴിവാത്തതിനേക്കാൾ കഴിവാത്തതിനേക്കാൾ ദുഃഖനിയ്യുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും പ്രോത്സാഹനംകൊണ്ടു അവിരോധം പൂർണ്ണഫലം പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതരത്തിലുള്ള ലേഖനങ്ങൾക്കും സുലഭമായി പംക്തികൾ അനുവദിച്ചുവന്നിട്ടുണ്ട്. സ്വീകാര്യങ്ങളെന്നു നിസ്സംശയം വിധിക്കാവുന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ ചിലതു പംക്തികളുടെ പരിധിതസ്വഭാവം മേതുവായി പ്രകാശിപ്പിക്കാതെയും വന്നുപോയിട്ടുണ്ട് എല്ലാലേഖകന്മാരും വരിക്കാരും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കടപ്പാടിനെ വീണ്ടും നന്ദിപൂർവ്വം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ഈ വിധത്തിലുള്ള സഹകരണങ്ങൾ മേലും ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കയും അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെ ഫലവത്താക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

* * *

കൊച്ചിഗവണ്മെന്റ് അവിടുത്തെ സ്കൂളുകളിൽ സംഗീതം അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന രീതിയെ പരിഷ്കരിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ച അതിനുള്ള പ്രാരംഭമായി ഒരു പുരുഷനും മൂന്നു സ്ത്രീകളും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. ഈ കമ്മിറ്റിക്കാർ അവരുടെ റിപ്പോർട്ട് ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റിനുമുന്നിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. റിപ്പോർട്ടിലെ പ്രധാനമായ ശുപാർശ ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള അഭ്യസനരീതിയെ റദ്ദ് ചെയ്ത് മാറ്റി സംഗീതഗ്രന്ഥങ്ങളും അഭ്യസനത്തിനുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങളും പരിഷ്കരിക്കുകയും ഭാഗവതർമാർക്കു പരിഷ്കരിച്ച രീതിയിൽ പരിശീലനം നൽകുവാൻ ഒരു സംഗീതക്ലാസ്സ് ഏർപ്പെടുത്തുകയും വേണമെന്നാകുന്നു. ഒന്നോ രണ്ടോ സംവത്സരക്കാലത്തേക്കു ഈ ക്ലാസ്സ്

പ്രതിഫലംകൂടാതെ നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു കമ്മിറ്റിക്കാർ ഏറ്റുവാങ്ങുന്നു. അവരുടെ ഈ ശുഭായുത്തിനു ഗവണ്മെന്റ് നന്ദി പ്രകാശിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത്യന്തം ഹൃദയാനന്ദകരമായ സംഗീതകലയെ ഇക്കാലത്തെ ചില സംഗീതവിദ്വാന്മാർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതു അതിന്റെ സൗകര്യം തോന്നാതിരിക്കയില്ല. സംഗീതമില്ലാതെ സാഹിത്യവും സാഹിത്യമില്ലാതെ സംഗീതവും ഹൃദയാഹ്ലാദത്തിനു വേണ്ടി വേണ്ടാത്ത ഉപകരണങ്ങളല്ലെന്നു സംഗീതവിദ്വാന്മാർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനിയിലും തെലുങ്കിലും കണ്ണടകത്തിലും തമിഴിലും മറ്റുമുള്ള കീർത്തനങ്ങളും കൃതികളും അനുകരിച്ചു മലയാളത്തിൽ നല്ല ഗാനങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു മലയാളികളുടെ രസത്തിനു പാടുമായിരുന്നു. സംഗീതപരിഷ്കാരത്തിൽ ഈ സംഗതി വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നതന്നെ വിശ്വസിക്കാം.

* * *

ഇന്നത്തെ ഭയനീയമായ സാമ്പത്തികദുരന്തങ്ങളെ പരിഗണിച്ചു തിരുവാതാമൂലം ഭൂമിയിലും സ്കൂളുകളിലേയും കാളങ്ങളിലേയും ഫീസും അൻപതുശതമാനം കുറച്ചു ചെയ്യണമെന്നു ബഡ്ജറ്റുസമ്മേളനത്തിനിടയിൽ അസംബ്ളിയിൽ പാസായ നിശ്ചയങ്ങളെ തുടർന്നു ദിവാൻജിയുടെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഭക്തിവിലാസത്തുവച്ചു നടന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാൺഹൻസു ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുകയും കാൺഹൻസു ചെയ്ത നിർദ്ദേശങ്ങളെ ഗവണ്മെന്റ് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി പ്രസ്താവന ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. മലയാളം അഞ്ചും ആറും ഏഴും ക്ലാസ്സുകളിൽ ഫീസു പ്രതിമാസം പതിനെട്ടു ചക്രത്തിൽനിന്നു പതിനാലുചക്രമായും, ഇംഗ്ലീഷു നിർബന്ധവിഷയമായി പഠിപ്പിക്കുന്ന വണ്ണാക്യുലർ മിഡിൽസ്കൂളുകളിൽ ഇരുപത്തേഴുചക്രത്തിൽനിന്നു ഇരുപത്തൊന്നുചക്രമായും, പ്രിപ്പറന്റ് സ്കൂളിൽ ഫീസു പ്രതിവർഷം പതിനെട്ടുരൂപയിൽനിന്നു പത്തുരൂപയായും, ഒന്നും രണ്ടും ഫോറങ്ങളിൽ ഇരുപത്തിനാലുരൂപയിൽനിന്നു പതിനെട്ടുരൂപയായും നാലും അഞ്ചും ആറും ഫോറങ്ങളിൽ നാല്പത്തിരണ്ടുരൂപയിൽനിന്നു മുപ്പത്തിയാറുരൂപയായും കുറവുവരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ കുറഞ്ഞ നിരക്കു അടുത്ത കന്നി ഒന്നാംതീയതി മുതൽ നാല്പ്പതുവരുന്നതാണ്. ഭൂമിയിൽ അംബുചിട്ടാണെങ്കിൽ തോവാളാ, അഗസ്തിശാപം എന്നീ താലൂക്കുകളിലെ ആയക്കെട്ടു നിലങ്ങൾക്കും നിലമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന കളത്തുകൾക്കും കഴിഞ്ഞ കണ്ടെഴുത്തിനുശേഷം അമ്പലപ്പുഴ, ചങ്ങനാശേരി, കോട്ടയം എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ കായൽ നികത്തിയെടുത്തിട്ടുള്ള നിലങ്ങൾക്കും പതിനെട്ടുരൂപയിൽ ശതമാനവും, കാപ്പി, തേയില, റബ്ബർ, ഏലം എന്നിവ കൃഷിചെയ്യുന്ന സ്ഥലങ്ങളോടൊപ്പം കണ്ടുകൃഷിയും പണ്ടുരാവകയുമായ സകല ഭൂമികളിലും ജലനികുതി കിട്ടാത്ത ഭൂമിയിൽ പത്തുരൂപയിൽനിന്നും ഇരുപതുരൂപയോ നാണു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കാർഷികവും വ്യാവസായികവുമായി ഇനി അനുവ

ദിക്കുന്ന വായ്പകൾക്കും ഇപ്പോഴുള്ള കുടിശി വകൾക്കും പലിശ ആറുശതമാനത്തിൽ നിന്നു നാലുശതമാനമായി കുറച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണു ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്ന തീരുമാനം. ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകാത്ത സൗജന്യത്തിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ ഈ സൗജന്യങ്ങൾ തീരെ മതിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ള വസ്തുതയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വിദ്യാലയഫീസിൽ കുറച്ചുകൂടി സാമാന്യ ഒരു സൗജന്യം ഈ വിഷയകാലത്തു ജനസാമാന്യത്തിനു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതു വെറും നീതിമാത്രമാകുന്നു. കാളേജ് ഫീസിനെ സ്പർശിക്കുവാൻ ചെയ്യാതിരുന്നതു പരിതാപകരമായിട്ടുപോയി തീരെ കുറഞ്ഞുപോയി എന്നുള്ള ആക്ഷേപം ഭൂമിയിലെ സൗജന്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും പറയാതിരിക്കാൻ നിർവാഹമില്ല. കർഷകജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി സാരമായ ചിലതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു ആശ്വാസകരംതന്നെ. ആ പ്രശ്നത്തിനും ഗവണ്മെന്റ് അവിളംബരമായ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കുമെന്നു ആശിക്കുന്നു. കൃഷി വ്യവസായവായ്പകൾക്കുള്ള പലിശനിരക്കു ആറുശതമാനത്തിൽ നിന്നു നാലുശതമാനമാക്കി കുറച്ചതും അഭിനന്ദനീയമാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ അത്യന്തം ബന്ധമുള്ള ഒന്നാണു അസംബ്ളി പാസാക്കിയ ശമ്പളംകുറയ്ക്കൽ പ്രമേയം എന്നുള്ളതു ആവർത്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ആ പ്രമേയത്തെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതായാലും ഗവണ്മെന്റ് സജീവമായ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. മുൻപറഞ്ഞ സൗജന്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചതിനു ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും അതിലേക്കു ശക്തിമത്തായി പ്രയത്നിച്ച ജനപ്രതിനിധികളെ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനോടുകൂടിത്തന്നെ ഈ സൗജന്യങ്ങൾകൊണ്ടു ഗവണ്മെന്റിനു വന്നുകൂടുന്ന വായ്പകളെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ഉത്തമമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനും ജനപ്രതിനിധികൾക്കുള്ള ചുമതല അവർ നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നു.

ചെയ്യേയ ലോകം.

സർ. ആർതർ കോണൻഡായിലിന്റെ
THE LOST WORLD
 എന്ന നോവലിന്റെ അധികൃതമായ പരിഭാഷ പുസ്തകരൂപത്തിൽ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.
 വില രൂപ ൧ അണ വ.
 ശ്രീരാമവിലാസം ബുക്കുഡിപ്പോ, കൊല്ലം.

കല്ലട്ടം ലാർഡുമേയർ മദ്രാസിലെ സ്വീകരണം: റിപ്പബ്ലിക് ഓഫ് ഇന്ത്യയിൽ മദ്രാസ് മേയർ മി. നളിനിരഞ്ജൻസർക്കാരിന് മദ്രാസ് കാർപ്പറേഷൻ മേയർ കൗൺസിലറന്മാരും ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ച അവസരത്തിൽ എടുത്ത ഫോട്ടോ. ഫോട്ടോയിൽ ഇടതുവശത്തുനിന്നു മൂന്നാമതായി ഇരിക്കുന്നതു മദ്രാസ് കാർപ്പറേഷൻ മേയർ മി. ലാസ്റ്ററും (മേയറുടെ ഔദ്യോഗികവേഷത്തിൽ) അടുത്തതു കൽക്കട്ടാമേയർ മി. സർക്കാർമാണ്.

P.N.A.

മോളൻറിലെ വിൽഫ്രിഡ് നോബൽ രാജ്ഞിയുടെ ഭർത്താവായിരുന്ന പ്രിൻസ് ഫെൻറി തന്റെ 58-ാമത്തെ വയസ്സിൽ കഴിഞ്ഞ ജൂലൈ 3-ാംനു ചരമം പ്രാപിച്ചു. ചെങ്കരിശുസംഘത്തോടു ഇദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേകം പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ രാജ്ഞി സ്വീറ്റ്സർലാണ്ടിലും ഇവരുടെ ഏകപത്നി ജൂലിയാനാ രാജകുമാരി ലണ്ടനിലും ആയിരുന്നു.

U. P. S.

ജൂലൈ 14-ാംന-യിലെ കൂട്ടക്കൊലയെപ്പറ്റി ജർമ്മൻ ചാൻസലർ ഹിറ്റ്ലർ റീഷ്സ്റ്റാഗി (പാർലമെൻറി)ൽ പ്രസംഗിക്കുന്നത്. സംശയിക്കപ്പെട്ടവരും വധുജമൊഴികെ എല്ലാ അംഗങ്ങളും സന്നിഹിതരായത്. വോൺബ്രോപ്പൻ ഫാജരില്ലായിരുന്നു. ചാൻസലറുടെ പ്രസംഗം റേഡിയോവഴി ലോകമെങ്ങും കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ചാൻസലറുടെ പിൻവശത്തു കസേരയിൽ ഗോറിംഗ്, സ്ലീക്കറുടെ ഇടതുവശം സെക്രട്ടറി ആഫ് സ്റ്റേറ്റു ഡാക്ടർ ലാമ്മെഴ്സും, വലതുവശം പ്രചരണമന്ത്രിയുടെ സെക്രട്ടറി ഡാക്ടർ വാർട്ടർ ഫംകും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. U.P.S.

ഭയപ്പെടുന്നു—ന്യൂഗിനിയയിലെ നാട്ടുകാർ വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ ധരിക്കുന്ന വേഷമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല ഇത്. ന്യൂഗിനിയ ഭരിക്കുന്നത് ആസ്ട്രേലിയ ആണ്. N. I. A.

വേണനാദം.

(സാഹിതീസഭനും, വേണഗോപാൽ.)

I

വിദിയുംസുനത്തിൻവിമലമാസപ്പാൽ
 തിരയിലാരാമമലിയുന്വോൾ,
 പ്രകടപാടലതിലകമെന്നമീ
 പകലിൻനൊറിയിൽ തെളിയുന്വോൾ,
 കടലിലതിയിൽ കനകവീചികൾ
 നടനമോടികൾ തുടരുന്നോൾ,
 കരളിലാനന്ദമതുലമേലുമെൻ
 മുരളി മുളുധാൻ മുതിരട്ടെ!
 ഹൃദയസംസ്ഥമാമമലരാഗമീ
 മുഴുലവേണവിൻ നിനമോയ്
 വിയതി, വായുവിലലകൾ ചേർത്തുകൊ-
 ണ്ടുചുട്ടേയന്യനിമിഷത്തിൽ!
 ഉലകിൻസൗഖ്യത്തിൻവിജയോൽഘോഷ-
 ലലിയാതെൻഗാന,മവശായ് (അതി-
 ചെറുകുടിൽകളിലുഴലുമേഴകൾ-
 ക്കരിയോരാശപാസമരുളട്ടെ!!

II

തരളതാരകൾ തെളിവാനുംബര-
 മിരുളിൽമുങ്ങണമിരവികൾ.
 കനകചാകരുകിരണം പുണവാൻ
 കനലിൽകായണമതിമാത്രം.
 തപനൻ സെശമൃതതടവൻ ചോരമാ-
 മപരസാഗരമണയണം.
 നയനമാരി ഞാർപ്പടമുടക്കുവാൻ
 വയലിൻമാറിടമുടയണം.
 അതിയായ്വേനലിൽ വരളണംവല്ലി
 പുത്രമലർക്കലയിയുലവാൻ.

വനികൾതോരുമേയലയണംതെന്നൽ
 പനിനീർപൂമണമണിയുവാൻ.
 നിയതിതന്നുടെ നിയമമീവിധം
 നിയതമേതിലും നിലനില്ക്കുക,
 അമിതമായെന്നച്ചുഴലുമത്തലിൻ
 മമതയെങ്ങിനെ വെടിയും ഞാൻ?

III

അഴലേ,സംഗീതപ്പഴചേർന്നോട-
 ക്കഴലൽകൂടി നീയൊഴുകുക.
 കരുണസദ്രസംനിതരാനിന്നുടെ
 ചരണതാർതുകുംമധുവല്ലോ.
 തപഭാവത്തിങ്കലെളിയോരൻ റീതം
 ഹൃദയസ്പഷ്ടാകാനിടയല്ല.
 ഭൂവനവേദിയിൽ പുളകമേലും-
 റെവിടെയുംകാണൂ തവന്ദൃഷ്ടം.
 തൃണഗണങ്ങളിലണിയായ് കാണുമീ
 മണികൾ—മഞ്ഞുനീർക്കണികകൾ
 ഇരവന്നിലെയിമയിൽനിന്നിറ
 പെരിയബാഷ്പത്തിൻനിരയല്ലി?
 അകലത്തെങ്ങാനിന്നെയുമീവാത-
 മകതാർവെന്തിടമചലത്തിൻ
 നെടുവീർപ്പല്ലി?യിത്തരുവിൻമർമ്മരം
 കൊടുതാം രോദനരവമല്ലി?

IV

അരിയദാരിദ്ര്യമരുവിലെൻഗാന-
 തധരികവീഴട്ടെയവരതം;
 അതിലൊരാശപാസങ്ങളിൽമകാണാവൂ
 വൃഥിതസോദരഹൃദയങ്ങൾ!

വിഷയവിവരം.

	പേജ്
1. ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും മഹനീയരായ പതിനൊന്നു ഭാരതീയർ	4
	ശ്രീവേണി.
2. ഉൽക്കണ്ഠ (കവിത)	6
	വി. വി. കെ. നമ്പ്യാർ.
3. വാർത്താനിവേദനം	7
	മാത്യു എം. കഴിവേലി
4. ജീവചൈതന്യത്തിന്റെ ഭൗതികാധിഷ്ഠാനം	9
	എസ്. മാമ്മൽസുലൈമാൻ ബി. എ.
5. ആ വൈരമാല (ചെറുകഥ)	11
	അമ്പാടി ഇക്കുവമ്മ.
6. ലോകചക്രം	13
7. വിമർശനം	15
8. വേണനാദം (കവിത)	18
	വേണഗോപാൽ.
9. ഭാരതം	19
10. ശാകന്തളത്തിലെ പാത്രസൃഷ്ടി	24
	വിചാൻ കെ. വി. ശംഭുപണിക്കർ.
11. ആത്മാനുഭൂതി (കവിത)	26
	ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള.
12. പാവകകല	27
	എസ്. എ. പിള്ള, കടയ്ക്കൽ.
13. ചന്ദ്രോദയം (നോവൽ)	29

മുഖചിത്രം. ഈ ലക്കത്തിലെ മുഖചിത്രമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന ലേഡി പട്രീഷിയ മക്കേയുടെ ഹോട്ടോ ഇപ്പോഴത്തെ ഇംഗ്ലീഷ് സ്ത്രീകളുടെ വസ്ത്രധാരണരീതി (ഫാഷൻ) കാണിക്കുന്നു ഇളംനീലത്തിൽ പുഷ്പങ്ങളുടെ ഡിസൈൻ ഉള്ള ഉടുപ്പും, കൃത്രിമപുഷ്പങ്ങൾവച്ചു കറുത്ത വയ്ക്കോൽമാറും ധരിച്ചു, ഈ സുന്ദരിയും കലീനയുമായ യുവതി ഒരു കുതിരപ്പന്തയം കാണാൻ പോയപ്പോൾ എടുത്ത ഹോട്ടോ ആണ് അത്. സാധാരണ യൂറോപ്യൻസ്ത്രീകൾ കുതിരപ്പന്തയം മുതലായവ നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലാണ് പുതിയ ഫാഷണിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. കുതിരപ്പന്തയം, വേട്ടകൾ, വള്ളംകളികൾ മുതലായവയ്ക്കു പലമാസങ്ങൾക്കുമുമ്പുതന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ടതയ്യൽക്കാർ പുതിയ ഡിസൈനിലുള്ള ഉടുപ്പുകൾ ഉണ്ടാക്കി പ്രദർശിപ്പിക്കുക പതിവുണ്ട്.

കസുമോസവം

ഗ്രന്ഥകർത്താ, എസ്. രാമവായ്പർ
 ബി. എ. ബി. എൽ.
 കസുമകുമാരിയുടെ ജീവിതത്തിൽ നേരിടുന്ന വിഷമങ്ങൾകളും, സ്വാർത്ഥമൂർത്തിയും കടലബുദ്ധിയും ആയ വനചരന്റെ നിഷ്ഠൂരതകളും, വന്നയചന്ദ്രന്റെ അനുരാഗപവാനതയും എന്തു സമഗ്രമായ കവനകലാകശലതയോടുകൂടിയാണ് വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു വിവരിക്കുക എളുപ്പമല്ല.
 വില 1 രൂ. 8 ണ.
 ശ്രീരാമവിലാസംപ്രസ്സ്, കൊല്ലം.

ഭരോന്ന രണ്ടു പക്ഷിയെക്കൊല്ലാൻ

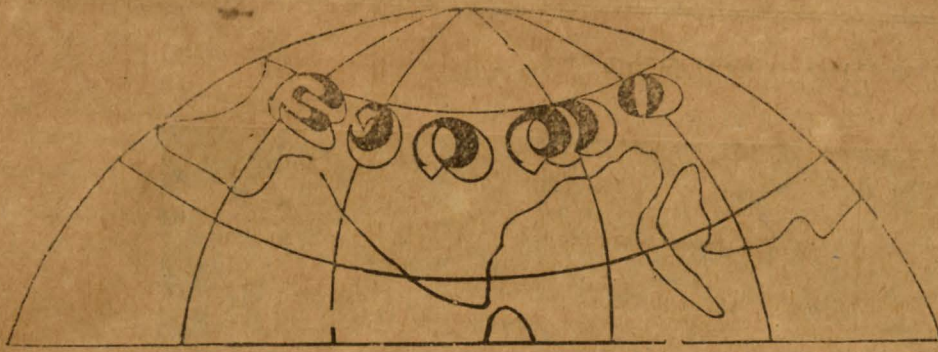
സുവർണ്ണാവസരം.

പുഴക്കടി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നതിനും മഴനനയാതിരിക്കുന്നതിനുംകൂടി, തങ്ങളുടെ പുഴക്കടിയെലും ഉൾ മണിക്കൂർ കൊണ്ടു പുഴക്കടിയെ ഭേദപ്പെടുത്തുന്നു. ഇതിനെ പ്രചാരപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഉൾ ഡബ്ബ് കേമിച്ചു ന. ക. വിചയ്യ വാങ്ങുന്നവർക്കു ഇനാമാപി പട്ടയോടുകൂടിയ ഡബ്ബി റിസ്കുവാച്ചു, ചങ്ങലയോടുകൂടി ഇൻഫർമ പാക്ക റെവാച്ചു, ൧൦ വർഷത്തെ ഗാരൻറിയുള്ളതും കൃത്യമായി സമയം സൂചിപ്പിക്കുന്നതുമായ 'ബി' ടൈംപീസ് ൧, ബാറ്ററിയോടുകൂടിയ ടാർച്ചുവിളക്കു ൧, ഫൺഷൻ പേന ൧, ബേജഡുസഹിതം സേഫ് ടിറോസർ ൧, റ്റയ്ക്കു, സോപ്പ്, ചീപ്പ് അല്ലെങ്കിൽ കൂടിയതരം വാട്ടർപ്രൂഫ് (മഴക്കോട്ടു) കോട്ടു ൧ പാക്കിംഗും പോസ്റ്റ്ഓഫീസും പ്രത്യേകം (കോട്ടു റെൻറിംഗും അളവും) അയയ്ക്കണം. തൃപ്പി കരമല്ലെങ്കിൽ വിലതിരിച്ചു അയയ്ക്കണം.)

International Trading Co., Post Box No. 6714 (Sect. No 11, M. Q.) Calcutta.

ഭാരതം.

കാഷ്മീർ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഇടപ്രഥമമായി സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന നിയമസഭയിലേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പ് നടന്നിരിക്കുന്നു.

* * *

‘അനേകകോടി അരപ്പട്ടിണിക്കാരോടു അല്പമെങ്കിലും അനുഭവയുള്ളവർ ചർച്ചയേയും, ഖാദിയേയുംപഠിപ്പിച്ചുപഠിപ്പിച്ചുതന്നെങ്ങനെയെന്നു എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല’ എന്നാണ് മഹാജി ‘ഖാദിപത്രിക’യ്ക്കു അയച്ചു നന്നേദേശം

* * *

ആസന്നമായ ഭരണപരിഷ്കാരത്തെയും, തന്നിടത്തും ഒരു പുതിയനിയമസഭ അതിന്റെ കാലാവധിമുഴുവൻ നടക്കാനിടയില്ലാത്തതിനേയും പരിഗണിച്ച മദ്രാസ് ഗവൺമെന്റ് നിയമസഭയുടെ കാലാവധി 1935-നവംബർ 6-ാം-നാൾ വരെ ദീർഘിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

ഫ്രാൻസ് ഇന്ത്യയിലെ ബെൽജിയൻ കൺസൾ ജനറലായി മി. മുരുകുമാരൻ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഫ്രാൻസിന്റെ അംഗീകാരം നേടിയതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹെഡ് ക്വാർട്ടേഴ്സ് കൽക്കട്ടയാണ്.

* * *

ബാംബേ രാജ്യപ്രസാദ്, ശ്രീകൃഷ്ണസിനാ, ഡാക്ടർ സയ്യദ് മഹമ്മദ്, മുതലായവരുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ‘നവരത്നം’ എന്ന പുതിയ പ്രതിവാരിക, മി. ദേവപ്രസാദ് സ്രീകൃഷ്ണന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

* * *

ഈ വരുന്ന മഞ്ഞുകാലത്തിനിടയ്ക്ക് സർ അല്ലൻകോവ് ഹാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമാനപ്രദർശനം തെക്കേന്ത്യയിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്ന ഇന്ത്യയിൽ ഇതിനുമുമ്പു വന്നിട്ടില്ലാത്ത പതിനാലു വിമാനങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവരുന്നത്. ജനറൽ അവസാനത്തോടുകൂടിയ പ്രദർശനം തെക്കേന്ത്യയിൽ എത്തുകയുള്ളു. തെക്കേന്ത്യയിൽ മുപ്പതു പട്ടണങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുന്നതായിരിക്കും.

* * *

കടൽ തീരത്തെ ഒരു കാഴ്ച.

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഗൃഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ അർദ്ധ സകുടുംബം നിൽക്കുന്നു.

Royal Studio, Ernakulam

നത്തെ അക്കാഡമിക്ക് കൺസിൽ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു സർവ്വകലാശാലകളും തമ്മിലുള്ള കലഹം രാജിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

* * *

റായിസംവീക്ഷിപ്പിയുടെ സ്വന്തം ലേഖകൻ ലണ്ടനിൽനിന്ന് ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു:—ഇന്ത്യയിലെ നടന്ന ഇന്ത്യാക്കാരുടെ ഒരു യോഗം ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കൺഗ്രസ്സിന്റെ ലണ്ടൻ ശാഖയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു അനുസരണക്കേട് നിമിത്തം 1931-ൽ ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കൺഗ്രസ്സ് ലണ്ടൻ പ്രൊബ്ബിന്റെ അംഗീകാരം പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ കൺഗ്രസ്സിന്റെ പേരിൽ പ്രവർത്തനം നടത്താൻ ലണ്ടൻ പ്രൊബ്ബിനു അർഹതയില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അംഗീകാരം പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടു കൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനമായി ചെയ്തു തീരുമാനം കൺഗ്രസ്സ് സമ്മേളനത്താൽ അംഗീകൃതമായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ലണ്ടൻ ശാഖ ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ശക്തിത്തു വാദം മുതലായവരുടെ വാദം. കൺഗ്രസ്സിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ ലണ്ടൻ ശാഖ വിശ്വസിക്കുകയോ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടു ന. ലണ്ടൻ പ്രൊബ്ബി ഒരു പ്രവൃത്തിപരിപാടി തയ്യാറാക്കി ബാംബേ സമ്മേളനത്തിന്റെ പരിഗണനയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നതും നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി. വൈറോപ്യൻ പദ്ധതി. ജായിൻറ് പാർലമെന്ററി പ്രോട്ടിസ്റ്റിനിന്നുണ്ടാകുന്ന വാദമുഖങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി ലണ്ടൻ പ്രൊബ്ബി കൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തനമായി ന്വായക നിവേദനം ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു.

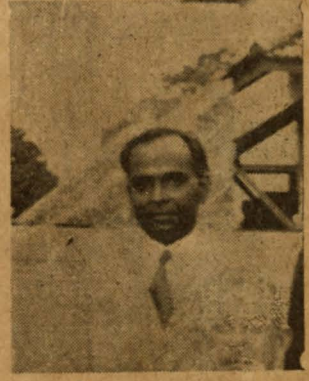
ദീർഘദൂരം

ദിവാൻ സർ മഹമ്മദ് ഹബീബുള്ള അവാർകുലു ഹുമാസം ൨൩-ാം-നാൾ ശനിയാഴ്ച ആലപ്പുഴയിൽ സമസ്ത ഹിന്ദുവർത്തമാനം മുനിസിപ്പൽ കൺഗ്രസ്സ് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

* * *

കൊല്ലം ഡിവിഷൻ പബ്ലിക് മി. എൻ. എ. രാമൻചിട്ടയുടെ വന്ദ്യവയോവൃദ്ധയായ മാപ്പി വടക്കൻപറമ്പുരുള്ള സ്വഹൃദത്തിൽ വെച്ചു മുഖ്യപ്രഭാവമേറ്റിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദുഃഖത്തിൽ അനുശോചിക്കുകയും ആ വന്ദ്യമാരാവിന്റെ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

* * *

മി. കെ. പി. ചക്രവർത്തിയുടെ മേൽനോട്ടം. തിരുവിതാംകൂർ എലക്ട്രിക്കൽ എൻജിനീയറും.

* * *

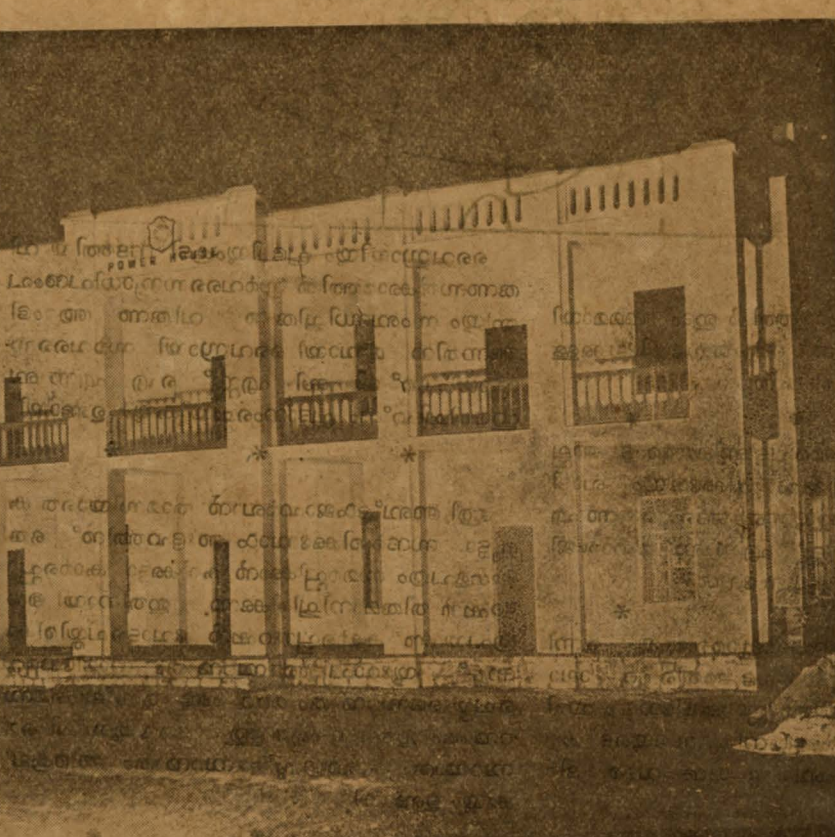
കൊല്ലത്തെ വൈദ്യരീതിപാലത്തിന്റെ ഉൽഭവനം ഇന്ത്യാസംസ്ഥാനം തിരുവിതാംകൂർ വൈകുണ്ഠം അറേകാൽമണിക്കൂർ ദിവാൻ സർ മുഹമ്മദ് ഹബീബുള്ള അവാർകുലു നിവ്ഹിച്ചിരിക്കുന്ന സർ സി. പി. രാമസ്വാമി അയ്യർ, അസംബ്ലിയിലെയും, കൺസിൽവിലെയും നിരവധി സന്ദർശനം, ഡിപ്ലോമിട്ടുമെന്റർ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ, സ്റ്റീയർപ്പുരോഹിതന്മാർ, യൂറോപ്യന്മാർ, പൗരന്മാർ, ഡബ്ലിൺ ട്രേഡ് യൂണിയൻ, ആദിയാർ

കെ.പി.യുടെ കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

കെ.പി.യുടെ പാവർ ഹാസ്

കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

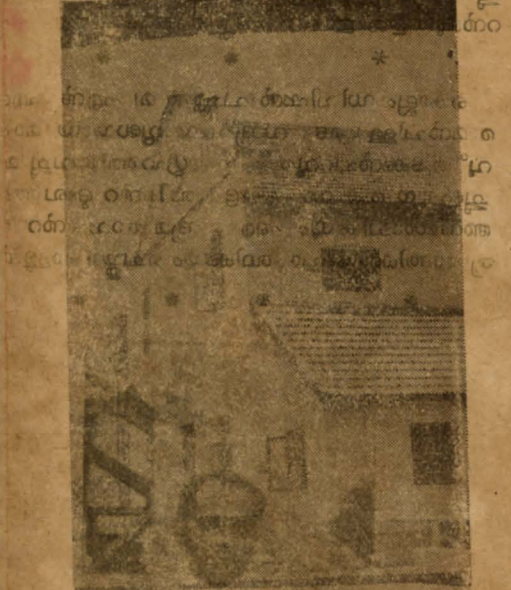

കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം
കവിതകൾക്കുപേരായുള്ള അദ്ദേഹം

(12-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ദിവസം മുഴുവനും ഒന്നും ചെയ്യാൻ ത്രാണിയില്ലാതെ മനോരാജ്യത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ബാലചന്ദ്രൻ വാടിത്തളന്ന് വീട്ടിൽ എത്തി. വൈരമാലയെപ്പറ്റി ഒരു തെളിവും അയാൾക്കു കിട്ടിയിരുന്നില്ല.

“അതിന്റെ കൊള്ളത്തു് ഉഴിപ്പോയതു കൊണ്ടു് കേടുതീർന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു് ഒരു കത്തു തങ്കമ്മയ്ക്കുഴയുക. അത്രയും സമയം അതിന്നുവേണ്ടി അന്വേഷണം നടത്താം” എന്നു ബാലചന്ദ്രൻ ഭായ്യയോടു പറഞ്ഞു. സുന്ദരി അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്തു.

രോഗ്യ അന്വേഷിച്ചിട്ടും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. വൈരമാല കിട്ടുമെന്നുള്ള ആശംസ അവർക്കു തീരെയില്ലാതായി. ഈ രോഗ്യയിലെ ആധികൊണ്ടു് ബാലചന്ദ്രൻ അബുവയസ്സു കൂടുതലായപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു.

“പോയതുപോലെയുള്ള ഒരു വൈരമാല തങ്കമ്മയ്ക്കു കൊടുക്കുവാൻ വല്ല വഴിയുണ്ടോക്കണം” എന്നു ഭായ്യയോടു ബാലചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു.

വൈരമാല വെച്ചിരുന്ന പെട്ടിയുടെ പുറത്തു അതുണ്ടാക്കിയ കച്ചവടക്കാരന്റെ പേരുകളായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ അടുത്തദിവസംതന്നെ അയാളുടെ അടുക്കൽ പോയി. രത്നവ്യാപാരി തന്റെ കണക്കു പുസ്തകം എടുത്തു നോക്കി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഈ പെട്ടിമാത്രമെ ഞാൻ തീർത്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ളു. വൈരമാല പണിചെയ്തതു ഞാനല്ല.”

ഇതുകേട്ടു അവർ ആ വൈരമാലപോലെയുള്ള വേറൊന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാനായി പല രത്നവ്യാപാരിസ്ഥലങ്ങളും കയറിയിറങ്ങി. ഒടുവിൽ ഒരു ഷാപ്പിൽ ചെന്നപ്പോൾ അത്തരംതന്നെ ഒരു വൈരമാല കാണി. അതിന്റെ വില 8000 ക. ആയിരുന്നു. പക്ഷെ കച്ചവടക്കാരൻ, 7500 ക. കുറുകൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു. അതു മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു ആർക്കും വിൽക്കരുതെന്നും ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ പൊയ്യോയ വൈരമാല കിട്ടുന്നതാണെങ്കിൽ ഇതു മടക്കിയെടുത്തു 7000 ക. അയാൾ തിരിച്ചുകൊടുക്കാമെന്നും അവർതമ്മിൽ ഖരാർചെയ്തു.

ബാലചന്ദ്രനു് അയാളുടെ അപ്പൻകൊടുത്ത സ്വത്തായി 3000 ക. ഉണ്ടായിരുന്നു. ബാക്കിയുള്ള സംഖ്യ കടംവാങ്ങുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 500 ക. വീതം പല ഭിക്കിൽ നിന്നുമായി കടംവാങ്ങി കടശ്ശീടുകൾ ഒപ്പിട്ടുകൊടുത്തു. പല കമ്പനികളിൽ നിന്നും കർശനമായ ഉണ്ടിയക്കാരുടെ പക്കൽനിന്നും വലിയ പലിശയ്ക്കു വേറെയും കുറെ സംഖ്യ കടംവാങ്ങി.

ഇപ്രകാരം ബാലചന്ദ്രൻ ഒരു കൂസലും കൂടാതെ കടശ്ശീടുകൾ ഒപ്പിട്ടു കടത്തിൽ മുങ്ങി, തന്റെ മാനംഭിക്കിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നറിയാതെ നിരശപ്പെട്ടും, ദുഃഖസംപൂർണ്ണമായ ഭാവിയെ ഭയന്നും, ഋണമോചനത്തിനുവേണ്ടി താനും പത്നിയും അനുഭവിക്കേണ്ട നിരവധി ക്രൂരങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെട്ടും, ചിന്താശ്രാന്തനായി ആ രത്നവ്യാ

പാരിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു 7500 ക. രാക്കുകൊടുത്തു വൈരമാല വാങ്ങിച്ചു.

സുന്ദരി അതുകൊണ്ടു തങ്കമ്മയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ, അവർ “നിങ്ങൾ ഇതു കറച്ചുകൂടി നേരത്തെ കൊണ്ടുവന്നുതരേണ്ടതായിരുന്നു. ഇതിനുള്ള ആവശ്യം വല്ലതും എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലൊ?” എന്നു കറച്ചു മുഷിച്ചത്ഭാവിച്ചു ചോദിച്ചു.

തങ്കമ്മ പെട്ടിതുറന്നു നോക്കാതിരുന്നതു സുന്ദരി വലിയ ഭാഗ്യമായി കരുതി. താൻ കൊടുത്ത വൈരമാലയല്ല തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതെന്നു അവർ അറിഞ്ഞുവെങ്കിൽ സുന്ദരിയുടെ സ്ഥിതി എന്തു കഷ്ടമായിരുന്നേനെ? അവർ അവളോടു എന്തു പറയുമായിരുന്നു അവൾ ഒരു വലിയ കള്ളിതന്നെയെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയല്ലായിരുന്നോ?

തങ്കമ്മയ്ക്കു വൈരമാലകൊടുത്തദിവസം രാത്രി അത്താഴംകഴിഞ്ഞു ബാലചന്ദ്രനും സുന്ദരിയും തളത്തിൽവന്നു പതിവുപോലെ ഇരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒന്നു സംസാരിക്കുന്നില്ല. ചിന്താശതങ്ങളെക്കൊണ്ടു ബാലചന്ദ്രന്റെ തല പുകയുന്നുണ്ടെന്നു അയാളുടെ മുഖം വെളിച്ചെടുത്തി. വീട്ടുവാൻ വഴിയില്ലാത്ത ഒരു വലിയ കടമല്ലേ വന്നുപെട്ടതു്! അതോ, ഒരു വെറും ദുരഭിമാനത്തിന്റെ ഫലം! തന്റെ ഭായ്യയുടെ മനസ്സിനു ഒരു ചെറിയ വേദനപോലും തട്ടാതിരിക്കുവാൻ അയാൾ പല ത്യാഗങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ അവസാനത്തെ ഭാരം ഇനി ഒരു ഭാരവും ചുമക്കുവാൻ വയ്യാത്തവിധം അവന്റെ മുതുകെല്ലൊടിച്ചുകളഞ്ഞു. ഇനി അവളും താനും എന്തെല്ലാം കഷ്ടങ്ങളും അപമാനങ്ങളുമാണു സഹിക്കേണ്ടിവരിക! ഇങ്ങനെ ഓരോന്നു വിചാരിച്ചു ബാലചന്ദ്രൻ നിശ്ചലനായി ഇരുന്നുപോയി.

സുന്ദരിയകളെ തന്റെ ആഡംബരഭ്രമംമൂലം ഉണ്ടായ അത്യാപത്തിനെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ഗാഢചിന്തയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു. ഉഗ്രമായ പശ്ചാത്താപം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ നീറിക്കയറ്റുന്നുണ്ടു്. താൻചെയ്ത അപരാധത്തിനു തന്റെദുർഭാഗ്യ തന്നെ കഠിനമായി ഒന്നു ശിക്ഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഈ കഠിനവേദനയ്ക്കു അല്പം ശമനം കിട്ടുമായിരുന്നു. ബാലചന്ദ്രന്റെ സ്വഭാവത്തിനു ആകാശം അ.സാധ്യമാണു്. ഉള്ളിൽകിടന്നു വിങ്ങുന്ന ഈ സങ്കടം ഒന്നു പൊട്ടിപ്പൊറുത്തില്ലെങ്കിൽ താൻ അതിൽ ഭവിയ്ക്കുപോകുമെന്നു സുന്ദരിയ്ക്കുതോന്നി. തന്റെ മൂലസ്വത്താൽ വന്നുപോയ അബദ്ധത്തെപ്പറ്റി തന്റെ ദുർഭാഗ്യത്തിന്റെ കാലുൽവീണു മാപ്പുചോദിക്കുവാനും മേലിൽ ആവക പ്രലോഭനങ്ങളിൽ മനസ്സുപോകാതെ ഒരു ശാലീനജീവിതം നയിക്കുവാനും അവൾ മനസ്സുകൊണ്ടുറച്ചു. അന്യോന്യം സംസാരിക്കാതെ അധികനേരം ഇങ്ങനെ ഇരുന്നതിന്റെശേഷം ബാലചന്ദ്രൻ “എന്റെ സുന്ദരി വ്യസനിക്കേണ്ട, ഈശ്വരം.....” എന്നു പറയുമ്പോഴേക്കു തൊണ്ടവിടർന്നു ശബ്ദം ഇടറി. “അയ്യോ നാഥാ” എന്നു പറഞ്ഞു തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു സുന്ദരി ബാലചന്ദ്രന്റെമടിയിൽ ചെന്നുവീണു. രണ്ടാളുതമ്മിൽ കൈപ്പിടിച്ച് ഉറക്കുകക്കര

ഞ്ഞു. അന്യോന്യം സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ രണ്ടുപേരും പലതും പറഞ്ഞു.

ആ ഹൃദയമഥനത്തിൽനിന്നു അവർക്കു ഒരു ചിന്താമണി കിട്ടി. അതു അവരുടെ ഭാവിജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു സങ്കല്പചിത്രമായിരുന്നു. ആ ബാഷ്പധാരയിലെ സ്നാനം സുന്ദരിയ്ക്കു ഒരു ജ്ഞാനസ്നാനമായിത്തീർന്നു. അവൾ കണ്ണീരുതുടച്ചുകളഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞ ആകാശത്തിലേക്കു കണ്ണീരയ്ക്കൊതെ നോക്കിയിരുന്നു. ഒരു ദിവ്യദീപ്തി ആ മുഖത്തുപോൾ മിന്നുന്നുണ്ടെന്നു മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ ബാലചന്ദ്രൻ കണ്ടു. പെട്ടെന്നൊരു ഉള്ളുണ്ണുവുണ്ടായപ്പോലെ അവൾ ബാലചന്ദ്രനെനോക്കി പറഞ്ഞു:—

“ബാല! ഞാൻ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു; അതെ ഈ അത്യാഹിതത്തോടൊന്നു മല്ലിടുവാൻ ഞാൻ ഈ നിമിഷം ഉറച്ചു. കണ്ണാടിനോക്കി ക്രൂരമൃഗങ്ങളെന്നു പട്ടിയെപ്പോലെ കണ്ണാടിയിൽകണ്ട എന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ ലോകോത്തരമായ ആരാധ്യവസ്തു എന്നു ഞാൻ ധരിച്ചുപോയി. അതിന്നു വേണ്ടി എന്റെ പ്രാണനാഥനെ എത്ര ക്രൂരശിക്ഷിക്കുവാനും എനിക്കു മടിയുണ്ടായില്ല. ഭിത്തിയില്ലാത്ത ആകാശചിത്രങ്ങളുണ്ടേണേക്കു് ആഞ്ഞു വലിഞ്ഞു കയറുവാൻ കാൽപൊക്കിക്കൊണ്ടു് ഞാൻ ഇതുവരെ കാലം കഴിച്ചു. ആ ചിത്രങ്ങൾ എപ്പോഴും മാഞ്ഞുമാഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയാണെന്നു് ഞാനോർത്തില്ല. അഥവാ അവിടെ എത്തിയാൽ അതിനും മുകളിൽ അതുപോലെയുള്ള നിറപ്പുകിട്ടുകൾ എന്നെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുവാൻ വേറെയും ഉണ്ടാകുമെന്നും ഞാൻ ആലോചിച്ചില്ല. എന്റെ ബാലുവാനെ ഞാൻ എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു. ബാല, ഇതുവരെ ബാല എനിക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ചു; ഇനി ഞാൻ ബാലുവാനുവേണ്ടി ജീവിക്കും.

സൗന്ദര്യത്തെ ഞാൻ ഇപ്പോഴും ചെറുക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പൊന്നിൻപതിച്ച ഒരു കള്ളക്കല്ലായി മിന്നണമെന്നു് എനിക്കിനി മോഹമില്ല; വെൽവെറിലും പട്ടിലും പൊതിഞ്ഞ ചന്തംമാത്രമെ ചന്തമാകയുള്ളു എന്നു് ഞാൻ ഇതുവരെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോയി. ഇരവുവാങ്ങിയ വൈരമാല അറിയാതെ വീണുപോകുമെന്നു് എനിക്കിപ്പോൾ ബോദ്ധ്യമായി. സ്നേഹപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന ഭേദാലപാനം എന്റെ കണ്ണത്തിലും കവിളിലും അണിയിക്കുന്ന ശോണാഭരണം, ഞാൻ സ്വതന്ത്ര്യപ്പുനിലാവിൽകൈകൊട്ടിക്കളിക്കുന്നോടും അധികമധികം തിളങ്ങുകതന്നെചെയ്യും. ഞാനാണു ഈ ആപത്തിനു കാരണം. ഞാൻതന്നെ അതിനു മോചനവും ഉണ്ടാക്കും. എന്റെ ബാല, പ്രിയബാല എന്നെ സഹായിക്കണം, എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കണം

കയ്യിൽ തങ്കവലയവും കരളിൽ ഭയവലയവും ഇല്ലാത്ത തൊഴിലാളികൾ അവരുടെ ചെറുകുടികളിൽ എത്ര സ്വതന്ത്രമായും സന്തോഷകരമായും ജീവിക്കുന്നു. അവർ പക്ഷികളെപ്പോലെ പാടിരസിക്കുകയും ശിശുക്കളെപ്പോലെ ഗാഢായുറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. നിർവ്യാജവും നിയമിതവുമായ അധ്വാനമാണു് സുഖജീവിതത്തിന്നാസ്സഭം, ആഡംബരവും ആഭാസമല്ല എന്നു നമുക്കു

തുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. മനസ്സംസ്കാരം കുറഞ്ഞ ക്രമീകരണങ്ങളെ അതു സാധ്യമാണെങ്കിൽ കുറയെങ്കിലും പഠിച്ചുള്ള നമുക്കു തൊഴിലിന്റെ മാനുവൽ കണ്ടെടുക്കുവാൻ ജീവിതത്തിൽ കാണിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെല്ലോ? ബാലു വര, എന്റെ കൈപിടിക്കുക, ഭരണീമാനന്തേയും വെറും നാട്ടുചാരത്തേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു, അകളങ്കമായ അലംപാനം കൊണ്ടും അനാധാരമായ ജീവിതം കൊണ്ടും നാം ഉന്നതിയെ പ്രാപിക്കുമെന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിച്ചേക്കാം.

ബാലചന്ദ്രൻ ഇതെല്ലാം കേട്ട് 'നിലവിട്ടൊന്നുപകച്ചു' നിന്നുപോയി! അയാളുടെ പ്രയത്നത്തിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു പ്രകാശം ഉണ്ടായി. തന്റെ ഭാവനാജീവിതത്തിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടാകാത്തതായ ഒരു സുഖം ഈ ദുഃഖബാഹുളത്തിനുള്ളിൽ കൂടി അയാൾ അനുഭവിച്ചു. സുന്ദരി തന്നെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിച്ചതു ഒരു ആലോചനയെന്നപോലെയാണെന്നു അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതു ഇടക്കിടയ്ക്കു സുന്ദരി തന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അതുവരെ അയാൾക്കു സുന്ദരി ഉന്നതപീഠത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു ആരാധ്യവ്യക്തിയായിരുന്നു. ഇന്നു അവർ ഇതാ താൻ നിലുറുത്ത പടിയിലേക്കിറങ്ങി വന്നു തന്റെ കൈ കോർത്തുപിടിക്കുന്നു. ഈ ഒരു പരിവർത്തനം അവരെ ആ ദുർഗ്ഗമമാർഗ്ഗത്തിൽ യഥാർത്ഥസഹായമാർഗ്ഗം കാണി; ലോകമായ ലോകയുദ്ധത്തിലെ ധീരഭക്താക്കൾ; അന്നുമുതൽ അവർ ഒരു തെളിയിൽ വിരിഞ്ഞ പൂക്കളെപ്പോലെ, മഞ്ഞും മാരിയും, ഇളവെയിലും ചെറുകുറും, ഒതു നിന്നുനിന്നു.

ഇതിനുശേഷം സുന്ദരി വേലക്കാരായ അയൽപക്കക്കാരുടെ ജീവിതരീതികൾ വിവരമായി നോക്കി മനസ്സിലാക്കി. അടുത്തദിവസംതന്നെ വീട്ടിലെ വേലക്കാരനെ പിരിച്ചുയച്ചു, താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന വീടൊഴിഞ്ഞു ഒരു ചെറിയ മുറി വാടകക്കെടുത്തു. വീട്ടിലും പുറത്തും അവർക്കുവേണ്ട സകല ജോലികളും അവർതന്നെ ചെയ്തു. പാത്രംതേക്കുക, വസ്ത്രം അലക്കുക, ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യുക, മുതലായ പടുപണികൾ അവർ ഒരു മടിയുംകൂടാതെ ചെയ്തു. എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ വീട്ടിലെ അണ്ടുകൾ അടിച്ചു തെരുവിൽകളഞ്ഞു, ഒരു കടത്തിൽ വെള്ളവും എടുത്തു, ശീലമില്ലാത്തതിനാൽ കിരച്ചുകൊണ്ടു വീട്ടിൽ എത്തും. വൈകുന്നേരം കയ്യിൽ ഒരു കുട്ടിയും തൂക്കിക്കൊണ്ടു ചന്തയിൽ പോയി വില്പനക്കാരോടു പിശകി സാമാനങ്ങൾ ആദായത്തിൽ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരും ഇങ്ങിനെ ക്രമമായി സമ്പാദിച്ചു കൊണ്ടുപോയി സുഖിച്ചു.

എല്ലാ മാസവും കടക്കാരെ നിർത്തുവാൻ വേണ്ടി കയ്യിലുള്ളതു കൊടുത്തു തീർത്തും കടശ്ശിടുകൾ മാറിയെഴുതിയും, കാലാവധി നീട്ടുവാൻ അപേക്ഷിച്ചും കഴിച്ചുകൂട്ടി. ബാലചന്ദ്രൻ അന്നുമുതൽ തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ഒരു പുതിയ ജാഗ്രത ഉണ്ടായി. അയാൾ തന്റെ ആഹ്ലിസ്യജോലിക്കു പുറമേ ഒരു ദുഃഖപാരയുടെ കണക്കെടുത്തുവേലയും കയ്യേറ്റു. ഇതുകൊണ്ടു അയാളുടെ സമ്പാദ്യം അല്പം അധികമായി.

ബാലചന്ദ്രന്റെ പ്രവൃത്തിയിലുള്ള ജാഗ്രതയും സ്വഭാവഗുണവും കൃത്യനിയമവും അയാളുടെ മേലധികാരിമാരെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ടു അയാൾക്കു ജോലിയിൽ ക്രമത്തിൽ കയറ്റം കിട്ടി. ഇങ്ങനെ ചിലവു ചുരുങ്ങുകയും സമ്പാദ്യമായി മാകയും ചെയ്തുതുകൊണ്ടു അവർ കടങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച കാലത്തിനു മുൻപുതന്നെ ഒടുക്കുവാൻ തീർത്തു.

പാർത്തിയന്ന ചെറിയ മുറി വിട്ടു ഒരു ചെറുകുടിലും അതിനു നാലുപുറവുമുള്ള ഒരു ചെറുതോട്ടവും അവർ പാട്ടത്തിനു വാങ്ങി. ഒരു പശുവിനെയും വിലയ്ക്കു വാങ്ങി. അന്നുമുതൽ സുന്ദരി തന്റെ വീടുജോലികൾ കഴിഞ്ഞാൽ തോട്ടത്തിൽ ചില പൂക്കളും പഴങ്ങളും കൃഷിചെയ്യുണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പൂവും പഴങ്ങളും അധികമുള്ള പാലും അവർ വിലയ്ക്കു വിറ്റു. തന്റെ ചെടികളേയും പശുവിനേയും അവർ സ്വന്തം കിടപ്പുമുറികളിലെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. പടുവേലകൾ ചെയ്യേണ്ടുന്ന അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഈ പുഷ്പകൃഷിയും ഗോരക്ഷണവും ഏറ്റവും ആഹ്ലാദപ്രദമായ ജോലികളായിത്തീർന്നു. അവളുടെ പ്രേമപരിലാളനങ്ങൾ ആ ചെടികൾക്കു കൂടി അറിയുന്നുണ്ടെന്നു ആ പുഷ്പങ്ങളുടെ വാസനയും പഴങ്ങളുടെ സ്വാദും വെളിപ്പെടുത്തി. അവളുടെ തോട്ടത്തിലെ സാധനങ്ങൾക്കു ആ ദിക്കിൽ ഒരു പ്രസിദ്ധിതന്നെ ഉണ്ടായിവന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടാലുംകൊണ്ടു അവർ ആ ഗൃഹഭാരം വലിച്ചെറിഞ്ഞു. പിന്നെ രണ്ടുവർഷംകൊണ്ടു അവർ പാർത്തിയന്ന വീടും പുറമ്പും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുവാൻ സാധിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു ബാലചന്ദ്രൻ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ ഒരു ഒന്നാംഗ്രേഡ് ഇൻസ്പെക്ടറായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു അനേകം പാവപ്പെട്ട പള്ളികളും ഉപാധ്യായന്മാരും ശപഥിമാരും ബാലചന്ദ്രന്റെ പാകം നോക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു കീഴ്ജ്യോഗസ്വന്മാരുടെ ഭാഗ്യമാരും ഉപാധ്യായന്മാരും സുന്ദരിയുടെ സേവയ്ക്കും ധാരാളം വന്നുതുടങ്ങി.

എന്നാൽ ആ ഭവനം അവരുടെ ജീവിതനഷ്ടത്തിൽ ഒരു മാറ്റവും വരുത്തിയില്ല. തോട്ടത്തിലെ ചില ജോലികൾക്കല്ലാതെ ഗൃഹജോലികൾക്കെന്നിന്നും അവർ ശമ്പളക്കാരെ ആക്കിയല്ല. അലംപാനജീവിതത്തിന്റെ അമൃതം ആസ്വദിച്ചുവരുന്നോ ആലംബരത്തിന്റെ മദ്യലഹരി അനുഭവിക്കുവാനാശിക്കുന്നു? എന്നാൽ ബുദ്ധിയുള്ള സുന്ദരി തന്റെ ഗൃഹജോലികളെ ലഘൂകരിക്കുവാൻ പല ഉപായങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചു. പാചകവേല മുഴുവനും കൂക്ക (Cooker) റിലായതുകൊണ്ടു അതിനു വളരെ ചുരുക്കം സമയം മാത്രമേ വേണ്ടിവന്നുള്ളൂ അടുപ്പിൽ വിറകിട്ടു കാറ്റിനു നേരേ ചെച്ചാൽ തന്നത്താൻ എന്തു കരുതുന്ന ഒരുതരം മണ്ണുപ്പു അവാർ ഉണ്ടാക്കി. പാകം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന ചുട്ടാറാതെ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ദിവസേന ക്ഷാൽ അണുമാത്രം ചിലവുള്ള ഒരു ഫർമപഞ്ചരം അവർ നിർമ്മിച്ചു. പഴങ്ങളിൽനിന്നു പലവിധം സർബ്ബതും അവർ എടുത്തുവെച്ചു. ചായ കാപ്പി മുതലായ പാനീയങ്ങൾക്കു പകരം സർബ്ബതും, പാലും, പഴങ്ങളും

അവർ ഭക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ക്രമീകരണംകൊണ്ടു അവർക്കു വിനോദത്തിനും ധാരാളം സമയം കിട്ടി. എന്നാൽ സുന്ദരിയുടെ വിനോദം വേലക്കാരുടെ കട്ടികളെ എഴുത്തും വായനയും പാട്ടും കളിയും പഠിപ്പിക്കലായിരുന്നു.

തന്റെ ഈ പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സുന്ദരിയുടെ ലളിതാംഗങ്ങൾക്കു കറെ പരുപരുപ്പും മുഖഭാവത്തിനു കറെ പാരുഷ്യവും പഠിയെങ്കിലും പിന്നീടുണ്ടായ ശോഭനമായ മാറ്റം അവളുടെ നിസ്കർമ്മസൗന്ദര്യത്തെ നിലനിർത്തുകതന്നെ ചെയ്തു. അവർ മുൻപുതന്നെ നല്ലൊരു ദുർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു. മുഖത്തിൽ നല്ലൊരു ശോഭയും, വാക്കിൽ മാധുര്യവും, പ്രവൃത്തിയിൽ ലാളിത്യവും എപ്പോഴും അവളിൽ വിളംബരമായിത്തീർന്നു.

സന്തോഷകരമായിത്തീർന്ന ഈ ജീവിതത്തിനിടയിലും ചിലപ്പോൾ ജോലിതീർന്നു വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ താൻ പാടിക്കളിച്ച ആ പാർട്ടിയും തന്റെ ജന്മവൈരിയായിത്തീർന്നു വൈരമാലയും അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ വരാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ അവർ മനസ്സുകൊണ്ടു ശപിക്കുകയും ഉടനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും രണ്ടും പതിവാണു്.

തന്റെ അന്നത്തെ മുഖകാന്തിയും വേഷപ്പകിട്ടും എത്ര ജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചു. അതു എത്ര കൃത്രിമമായിരുന്നു! ഇന്നു തന്റെ സ്ഥിതി എത്രമാത്രം മാറിപ്പോയി. ആ ചൈതന്യം പോയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ താൻ ഇപ്പോൾ ഏതുനിലയിൽ ആയിരിക്കുമെന്നു ആർക്കറിയാം. അവിചാരിതങ്ങളായ എത്ര മാറ്റങ്ങളാണു് ഒരുനിമിഷംകൊണ്ടു മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതു്! നമ്മുടെ നാശത്തിലേക്കോ ശ്രേയസ്സിലേക്കോ ഇപ്പോഴോടെ തിരിയുവാൻ കാണിക്കുന്ന കൈകാട്ടിപ്പലകകൾപോലെ ഓരോ ചെറിയസംഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവം കൊണ്ടുവന്നുവെക്കുന്നു.

ഒരു ഞായറാഴ്ച സുന്ദരി കാറ്റുകൊള്ളുവാനായി കറെ അധികം ദൂരം നടന്നു തിരികെ വരുമ്പോൾ, ഒരു ചെറിയ കട്ടിയുടെ കൈപിടിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു യുവതി വരുന്നതു കണ്ടു. അവർ തങ്കമ്മയായിരുന്നു. അവരുടെ യൗവനത്തിനും സൗന്ദര്യത്തിനും ഏതാനും ഉടവുതട്ടിയിരുന്നു എന്നു വേഷപ്പകിട്ടിനുള്ളിൽ കൂടിയും സുന്ദരിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അവരെ കണ്ടപ്പോൾ സുന്ദരിക്കു കുറച്ചു പരിഭ്രമമുണ്ടായി. "തങ്കമ്മയോടു കടന്നു സംസാരിച്ചാലോ? എന്തിനാണു സംശയിക്കുന്നതു്? ഇനി കാര്യം തുറന്നു പറയുവാനെന്നാണു വിരോധം?" ഇങ്ങനെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു അവർ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു വന്നുപറഞ്ഞു.

തങ്കമ്മ ആളെ മനസ്സിലാക്കാതെ ആദ്യം ഒന്നു പരക്കി. പക്ഷെ, സുന്ദരി ഒന്നു ചിരിച്ചുപ്പോൾ അവർക്കു് ഉടനെ ആളെ മനസ്സിലായി. അടുത്തുവന്നു തോളിൽ കൈവെച്ചു പുറത്തുതട്ടി.

തങ്കമ്മ - നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അയൽപക്കത്തു നന്നു പെട്ടെന്നു വീടുപോവുകയാണല്ലോ ഉണ്ടായതു്. അതിൽപിന്നെ ഇതുവരെ ഒരു വർത്തമാനവും അറിഞ്ഞില്ലല്ലോ. എന്താണുണ്ടായ ചെയ്തതു് സുന്ദരി! ഒരു കഞ്ഞിക്കിലും അയക്കാത്തതു വലിയ കഷ്ട

മായി കേട്ടോ. സ്റ്റേഫോ ഇത്ര വിലയില്ലാത്തതാണോ?

സു—എന്റെ പെട്ടെന്നുണ്ടായ പോക്കിനും പിന്നീടുണ്ടായ മെഴുനത്തിനും ചിലകാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതു കേൾക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്നെ കുറുപ്പെടുത്തുകയില്ല.

തങ്ക—എന്താണതു്?

സു—കഴിഞ്ഞപ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ കണ്ടതു മുതൽ ഞാൻ ഒരു വലിയ ആപത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. കൂടെ കഷ്ടതകളെല്ലാം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവന്നു. എല്ലാം.....നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണു്”.

തങ്ക—എന്തു് എനിക്കുവേണ്ടിയെന്നോ? എന്താണു് നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ താല്പര്യം?

സു—ആ വൈരമാല എനിക്കു പാർട്ടിക്കിടുവാൻ തന്നതോർമ്മയുണ്ടോ?

ത—ഉവ്വ്. അതുകൊണ്ടെന്താണു്?

സു—“എന്നാൽ വാസ്തവം പറയട്ടെ. അതെന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പോയി”.

ത—“പോവുകയോ? എന്തു്? നിങ്ങൾ അതെനിക്കു തിരികെ തന്നതു മറന്നുവോ?”

സു—“ഓ, ഞാനതിനുപകരം വേറൊന്നാണു് തന്നതു്. അതിന്റെ കടം അഞ്ചു കൊല്ലംകൊണ്ടാണു് ഞങ്ങൾ കൊടുത്തു തീർത്തതു്. പണമില്ലാത്ത ഞങ്ങൾ ആ കടം വീടുവാൻ എത്ര പ്രയാസപ്പെട്ടു! ഇപ്പോൾ അതെല്ലാംവീടി മനസ്സിനു സമാധാനമായെന്നു പറയാം”.

തങ്കമ്മ ഇതുകേട്ടു കുറേനേരം ആലോചിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ നിന്നു.

തങ്ക—“എന്റെ ആ മാലയ്ക്കുപകരം ഒരു വൈരമാല നിങ്ങൾ വാങ്ങിത്തരികയാണു് ചെയ്തതു് അല്ലേ?”

സു—“അതെ, പക്ഷെ രണ്ടുതമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. നിങ്ങളുടേതുപോലെതന്നെയുള്ള ഒന്നാണു് ഞങ്ങൾ വാങ്ങിയതു്” എന്നുപറഞ്ഞു സുന്ദരി ഒരുമിതമായി ചിരിച്ചു!

തങ്കമ്മ ഇതു കേട്ടിട്ടു സുന്ദരിയുടെ കൈരണ്ടും പിടിച്ചു, വാക്കുകൾ വരാത്തവിധത്തിൽ തൊണ്ട ഇടിക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. കഷ്ടം, എന്റെ സുന്ദരി, എന്റെ ആ മാല വെറും കൃത്രിമക്കല്ലുകൾ കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കിയതാണു്. അതിനു കവിഞ്ഞപക്ഷം ൧൫൦-കയ്യിൽ അധികം വിലയില്ല.

സുന്ദരി നന്നെ ഞെട്ടി

കഷ്ടം, കഷ്ടം. ഈ കഥ ഞാൻ അന്നുതന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ഇത്രവളരെ ജീവിതക്ലേശം അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു.

തങ്ക—സുന്ദരി എന്നോടെന്തെ അന്നു വാസ്തവം പറയാഞ്ഞതു്. പാവം എത്ര വ്യസനിച്ചു; വെറുതെ കഷ്ടപ്പെട്ടു. ആട്ടെ; എന്തു വിലകൊടുത്താണു് അതന്നു വാങ്ങിയതെന്നോർമ്മയുണ്ടോ?”

സു—ഓർമ്മയുണ്ടെന്നോ? ൨൫൦൦-കയുടെ ആ ‘ബിൽ’ ഒരുനല്ല കണ്ണാടി കൂട്ടിലിട്ടു എപ്പോഴും ഞങ്ങൾകാണത്തക്കവണ്ണം അന്നുതന്നെ പ്രത്യക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഞങ്ങളെ ജീവപര്യന്തം നാടുകടത്തുവാൻ വിധിച്ച വിധിപോലെ ഞങ്ങൾ അതിനെ ദിവസേന നോക്കി

ഭയപ്പെട്ടു പണിയെടുത്തു. ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കതു ഒരു ദിവ്യോപദേശലേഖയായി തീർന്നിട്ടുണ്ടു്. “നിർമ്മലമായ നിരന്തര പ്രയത്നംതന്നെ നിത്യസുഖനിദാനം” എന്നാണു് ആ ൭൫൦൦-നു ഞങ്ങൾ ഇന്നു കാണുന്ന വ്യവ്യാനം.

തങ്കമ്മ സുന്ദരിയെ കെട്ടിപ്പണു്നു ചുംബിച്ചു. “നിങ്ങളെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ഇനിയെങ്കിലും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു കാണണേ അല്ലെങ്കിൽ കത്തെങ്കിലും അയയ്ക്കണേ.” “ഇന്നു സുന്ദരിയെകണ്ടതു ഞാൻ വലിയ ഭാഗ്യമായിക്കരുതുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടുപേരും പിരിഞ്ഞുപോയി.

അന്നു രാത്രി സുന്ദരി ഈ കഥയെല്ലാം ബാലചന്ദ്രനോടു പറഞ്ഞു. അയാൾക്കു വളരെ അത്ഭുതവും വ്യസനവും തോന്നി. വൈരമാല പോയ വിവരം തങ്കമ്മയോടു പറയാത്ത ഭീരുത്വത്തിനു ഈ അധികശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതാണു് എന്നുവർ സമാധാനിച്ചു. ആ ഭീരുത്വം ആപത്തിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരനുഗ്രഹമായിക്കലാശിച്ചതിൽ അവർ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിറ്റേന്നു കാലത്തു തങ്കമ്മ തന്റെ വേലക്കാരന്റെപക്കൽ സുന്ദരിക്കു ഒരു കത്തു കൊടുത്തയച്ചു. അതാൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരുന്നു

“എന്റെ പ്രിയസുന്ദരി,

നമ്മുടെ ഇന്നലത്തെ സമാഗമം നിങ്ങളിൽ എനിക്കുള്ള സ്റ്റേഫത്തെ ഒന്നുകൂടി വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ൫ കൊല്ലത്തെ ആത്മകഥാകഥനത്തിൽ ഞാൻ പല പാഠങ്ങളും കാണുന്നുണ്ടു്. ന്ങ്ങളുടെ ധീരതയെയും ദ്രവ്യാഭിയെയും മന്ത്രാഭിയെയും ഞാൻ സർവ്വതന്മാ ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ ൫ കൊല്ലവും നിങ്ങളുടെ കടക്കാരിയായിട്ടാണു് ജീവിച്ചതെന്നു ഇപ്പോഴെങ്കിലും എനിക്കു മനസ്സിലായതു എന്റെ ഭാഗ്യംതന്നെ. നിങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ അധികഭാഗവും ഞാൻകാരണമാണു് നിങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവന്നതു്. അതു ഞാൻ അറിഞ്ഞില്ല എന്ന ഒരു സമാധാനമേ എനിക്കുള്ളു. എന്റെ മാലയുടെ വിലകഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള ൭൩൫൦ ക-യ്ക്കു ഒരു ചെക്കു ഇതിൽ അടക്കംചെയ്യുന്നു പലിശ തരാത്തതിനു മാപ്പുചോദിക്കുന്നു.

എന്നു സ്വന്തം തങ്കം.”

ബാലചന്ദ്രനും സുന്ദരിയും രാവിലെ ഉടുപ്പുകൾ (ഇസ്റ്റിജുക്) തുടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു് ഈ കത്തു കിട്ടിയതു്. അതു വായിച്ചു രണ്ടുപേരും വളരെ സന്തോഷിച്ചു. തങ്കമ്മയുടെ സത്യബോധത്തെപ്പറ്റിയും ഈശ്വരന്റെ കളികളെപ്പറ്റിയും അവർ പുകഴ്ത്തി “ഉള്ളവർക്കു വീണ്ടും കൊടുക്കപ്പെട്ടും; ഇല്ലാത്തവരിൽനിന്നു ഉള്ളതും എടുക്കപ്പെട്ടും” എന്ന ക്രൈസ്തവശാസനം പ്രയത്നശീലന്മാർക്കുള്ളതാണെന്നു അപ്പോൾ അവർ മനസ്സിലാക്കി.

അന്നു വൈകുന്നേരംതന്നെ സുന്ദരി തന്റെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു ധാരാളം പൂക്കളും പഴങ്ങളുംകൊണ്ടു തങ്കമ്മയെ കാണുവാൻ പോയി. ആ കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനം രണ്ടുപേരെയും സന്തോഷിപ്പിച്ചു. സുന്ദരിയുടെ ജീവിതക്ലേശങ്ങളെ തങ്കമ്മ ഒരു പ്രിയ

ശിഷ്യയെപ്പോലെ ശ്രദ്ധവച്ചു കേട്ടു. അന്നു മുതൽ അവർ തമ്മിലുള്ള പ്രേമം വളരെ വർദ്ധിക്കുകയും തങ്കമ്മയുടെ ജീവിതത്തിൽ അതു സ്വപ്നമണിയമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഒരു നാഡികിട്ടിയതുപോലെ പെട്ടെന്നു സിദ്ധിച്ചതായ ൭൩൫൦ ക. അവരുടെ ഭാവിസമ്പത്തിനു ഒരു യാദൃച്ഛികമായ മൂലധനമായിത്തീർന്നു. അന്നുമുതൽ ക്രമേണ അവർ സൽഗുണസമ്പന്നരെന്നുപോലെ ധനസമ്പന്നരായിത്തീർന്നു.

കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി പെൻഷൻപറ്റി പിരിഞ്ഞു. ആ ഒഴിവിലേക്കു വിദ്യാഭ്യാസപരിഷ്കാരങ്ങളെപ്പറ്റി ഇൻസ്പെക്ടർമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ശാസ്ത്രസമ്മതവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിച്ചിരുന്ന ബാലചന്ദ്രനെത്തന്നെ നിയമിക്കണമെന്നു് പെൻഷൻ വാങ്ങുന്ന മന്ത്രി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. താൻ സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടനുസരിച്ചുള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുവാനുള്ള അധികാരത്തോടുകൂടി ഗവണ്മെൻ്റ് ബാലചന്ദ്രനെ നിയമിക്കുകയുംചെയ്തു. ഈ കാലത്തുതന്നെ അവർക്കു പുത്രലാഭവുമുണ്ടായി. തങ്ങളുടെ ജീവിതവിശേഷത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനെന്നു തോന്നുമാറു് അവർ കട്ടിപ്പുഴ ധർമ്മധീരൻ എന്നു പേരിട്ടു.

ബാലചന്ദ്രനു മന്ത്രിസ്ഥാനം കിട്ടിയതിനു് അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ ആ ലിക്കിലെ പൗരപ്രമാണികൾ ഒരു വിരുന്നുകഴിച്ചു. ആയിടക്കുതന്നെ സുന്ദരിക്കു പുത്രനാണായതിലും, ആ വാർഷിക സ്വദേശി പ്രദർശനത്തിനു സുന്ദരിയുടെ പുച്ചെണ്ടിനും സർബത്തിനും സ്വർണ്ണമെഡലുകൾ കിട്ടിയതിലും അവളെ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ ആ ലിക്കിലെ സ്ത്രീകൾ സുന്ദരിക്കും ഒരു ചായസല്ക്കാരം നടത്തി. ഇതിലൊല്ലാം തങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞതയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ബാലചന്ദ്രനും സുന്ദരിയും അവരുടെ പുത്രന്റെ ചോറുണിനു് ആ ലിക്കിലെ പ്രധാന പൗരജനങ്ങൾക്കു് ഒരു വിരുന്നുകഴിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റി പിറ്റേദിവസത്തെ പത്രങ്ങളിൽ വലിയ തലവാചകങ്ങളോടുകൂടി “മിസ്സിസ് ബാലചന്ദ്രന്റെ കേമമായ ‘Fruit party’ ഫലസല്ക്കാരം; എല്ലാം വിശേഷമട്ടുകൾ” എന്നെല്ലാം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്നു. അതു വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പഴസല്ക്കാരംതന്നെയായിരുന്നു. ചായ, കാപ്പി മുതലായ പാനീയങ്ങൾക്കൊന്നും അതിൽ പ്രവേശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സുന്ദരിയുടെ തോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായ പഴങ്ങൾ, അവർ പഴങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അച്ചാറുകൾ, സർവ്വത്തുകൾ, ഫൽവകൾ ഇതെല്ലാമായിരുന്നു ഭക്ഷ്യങ്ങൾ. ശേര്യം, കസേരയും ഇല്ല. മനോഹരമായ ആ പുത്തോട്ടത്തിലെ നിർമ്മലമായ പുൽപ്പായത്തന്നെ അവിടെ പുൽപ്പായ. ആ പൂങ്കാമ്പിലെ സുരഭിലപവനൻ വീശിയ പനിനീർതന്നെ അന്നത്തെ പനിനീർവിശുദ്ധി; ധർമ്മധീരന്റെ കളിക്കൊഞ്ചൽതന്നെ സംഗീതം. പോരുകിൽ സുന്ദരിയുടെ ശിഷ്യകളായ വേലക്കാരിപ്പെണ്കിടാങ്ങളുടെ പാട്ടും കളിയും. സുന്ദരിയുടെ മനോഹാസപ്പുവിനു പുറമെ അവ

ശാക്തളത്തിലെ പാത്രസൃഷ്ടി.

വിചാൻ, കെ. വി. ശംഭുപ്പണിക്കർ.

കാളിദാസന്റെ അഭിജ്ഞാനശാക്തളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജവംശംപോലെ തന്നെ ഇന്ത്യയുടെ സകലഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള ആളുകൾ സാഹചര്യം പരായണം ചെയ്തു പോരുന്നു. ഒരു പ്രേമകാവ്യമായ അതു 'നാടകം' എന്ന വർഗ്ഗത്തിലുൾപ്പെടുന്നു. അതിലെ കഥയുടെ സ്വഭാവം പരമാർത്ഥമാണ്. കാളിദാസകവിയുടെ അന്യാദൃശമാമാത്മ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഈ റൈറ്റർ കൃതി പാരായണം ചെയ്യാൻ മതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാരീതിയുടെ വിവിധങ്ങളായ ആസ്വാദ്യതകൾ എല്ലാം ഇതിൽ സമൃദ്ധമാണ്. ആവശ്യാനുസരണം പ്രൗഢഗംഭീരമായി മാറുന്ന ആ ലളിതഭാഷ, നന്ദഭാവസരണവും ഹൃദയാവർജ്ജകവുമായ ഉപമകൾ, അകൃത്രിമസുന്ദരമായ കവിത, സാമന്യമെങ്കിലും സദ്യമായ സംഭാഷണരീതി ഇവയെല്ലാം ഈ കൃതിയുടെ ശൈത്യം ഉൽഭവിക്കുന്നു. വളച്ചുകെട്ടോ ദുർഗ്ഗമപദങ്ങളോ, ഒന്നുംതന്നെ അതിന്റെ വിമലതയെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നില്ല. വൃത്തങ്ങൾ എല്ലാം പ്രായേണ ഹ്രസ്വങ്ങൾ അത്രേ. കണ്ണാനന്ദകരങ്ങളായ അവയിൽ പ്രാമാണ്യം വഹിക്കുന്നതു ആയുർവൃത്തങ്ങളുമാണ്. ശാസ്ത്രീയമായി ഈ നാടകത്തെ നിരീക്ഷിക്കുന്നപക്ഷവും അതിന്റെ മേന്മ തെല്ലം കുറയുന്നില്ല.

കഥ മനോഹരമാകുന്നതോടും വായനക്കാരുടെ ജിജ്ഞാസയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. കഥാപാത്രങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാംതന്നെ അത്യർത്ഥമായ ഭാവനാശക്തിയുടെ സന്താനങ്ങളാണ്. പലേ സ്ഥലങ്ങളിലേയും ആശയങ്ങളുടെ പ്രകാശവും, മാധുര്യവും അതുല്യാതന്നെ. ഉദാഹരണങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിലെ പലവിധ പൂക്കളും ധാരാളം വിതരണം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

താൻ ഏതൊരു മാനുഷ്യന്റെ സമ്പർക്കം കൊണ്ടു വൈരമാല കടംവാങ്ങി പാർട്ടിക്കുപോയോ ആ മാനുഷ്യന്റെ സ്ഥാനമാണു തനിക്കിന്നുള്ളതു് എന്നു സന്ദി ഓർക്കാതിരുന്നില്ല. ആ ഓർമ്മ വരുമ്പോഴെല്ലാം അവർ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ഇശ്വരനെ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പാർട്ടിക്കു തക്കമയം വന്നിരുന്നു. അവർ ആ വൈരമാല കൊണ്ടുവരികയും, സന്ദരിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു ഭഗവാനാമം വരുത്തിയ ആ ആഭരണം എല്ലാവർക്കും കാണിച്ചു് അതിന്റെ കഥ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുകേട്ടു് "കഷ്ടം വൈരമാല; വൈരമാല" എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. അങ്ങിനെ ആ വൈരമാലയുടെ കഥ ഒരു "മന്ത്രമാല" (സന്തോഷമാല)യായിക്കലാശിച്ചു.

ണമായി ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കയെന്നു വെച്ചാൽ അതു് തുല്യമധുരങ്ങളായ ഇതരഭാഗങ്ങളോടു് ചെയ്യുന്ന ഒരു പരായമായിരിക്കും. "അതുകൊണ്ടു് വായനക്കാരന്റെ നിരൂപണദൃഷ്ടിക്ക് വിഷയമാകട്ടെ അതു്" എന്നിങ്ങനെ വാൽസൺ രവസരത്തിൽ പറഞ്ഞതു് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യക്ഷരും പരമാർത്ഥമാണ്. സർ വില്യം ജോൺസ് ഈ കൃതിയെ ആദ്യമായി തർജ്ജിമ ചെയ്തപ്പോൾ ഇതിന്റെ ഗുണപര്യായം മനസ്സിലാക്കിയ വിദ്വജ്ഞാരുടെ പരിശ്രമഫലമായി പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഇതിനുണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രചാരവും ഇതിന്റെ ശൈത്യം ഉള്ളൊന്നു് വിളിച്ചുപറയുന്നു. ഇതിനു കാളിദാസന്റെ മറ്റു രണ്ടു നാടകങ്ങളോടും വളരെ സാദൃശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയോടു പലപ്രകാരത്തിലും ഭിന്നതയും ഉണ്ടു്.

യഥാർത്ഥമനുഷ്യരുടെ പരമാർത്ഥചിത്രം രചിക്കുന്നതിൽ ഈ കൃതി മറ്റു രണ്ടു കൃതികളെക്കാളും മെച്ചം ആണ്. സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതവും, അവരുടെ ആശങ്കയും, ആശയങ്ങളും, സംഭാഷണവും, മറ്റും ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനു്, വിദേശീയരുടെ ആക്രമണകാരണം അക്കാലത്തെ നാടകങ്ങൾക്കു സാധിച്ചില്ല അതിനാൽ അക്കാലത്തെ യഥാർത്ഥജീവിതചിത്രീകരണത്തിൽ കാളിദാസൻ മേലേക്കിടയിൽ നിൽക്കുന്നു. ശ്രംഗാരനാടകങ്ങളിലെ സാധാരണസമ്പ്രദായം, നായികാനായകന്മാരുടെ പ്രേമസന്ദർശനങ്ങൾക്കും അനുരാഗവായ്ക്കിന്റെ വർദ്ധനവ് വിഘാതമായിനില്ക്കുന്ന സപ്തകളുടെ ആവിർഭാവം, ഇതിൽ കാണുന്നില്ല. മറ്റു രണ്ടു നാടകങ്ങളിലും ഒരു പ്രധാനഭാഗം വഹിക്കുന്ന വിദൂഷകൻ ഇവിടെയുള്ള അപ്രാധാന്യവും സ്മരണീയമാണ്. പ്രേമസംപൂർണ്ണത്തിനായി പരിചാരികമാരുടെ സാഹായ്യവും ഇവിടെ അപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

കാളിദാസന്റെ ഉപമാവൈഭവ്യവും, സുമനോഹരഭാഷാരീതിയും ഇതൽ പ്രസ്തുതമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടു്. അവയുടെ ആധിക്യം നിമിത്തം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു് അപമയാ-യായിരിക്കും. II-ാം അങ്കത്തിൽ 8, III 12, VII 31-32 ഈ ശ്ലോകങ്ങളുടെ കാര്യം സ്മൃതിപഥത്തിൽ എത്താതിരിക്കുന്നില്ല. കാളിദാസന്റെ സാഹചര്യസന്ദർഭത്തെ അനുഗ്രഹിതമാക്കുന്ന സംഗീതമാധുരി ഓരോ ശ്ലോകത്തെ മാത്രമല്ല, ഗദ്യഭാഗത്തിലെ ഓരോ പദത്തെയും സവിശേഷം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കവിയുടെ പ്രകൃതിനിരീക്ഷണം സപാഭാവകവും മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം അങ്കത്തിൽ പ്രകൃതിയുടെ രമണീയചിത്രങ്ങൾ സുലഭങ്ങളാണു്. 4, 7, 8, 9, 14, 18, 19, തുടങ്ങിയ ശ്ലോകങ്ങൾ നോക്കുക.

ക. നമ്മുടെ കവിയുടെ അന്യാദൃശമാമാത്മ്യം പ്രധാനമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വികാരിചാരങ്ങളുടെ ഭൗതികതയിലും, ശൈത്യം ഉൾപ്പെട്ടതിലുംതന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു. അവയിൽ സദ്യേതരമോ, വെറും സാധാരണമോ ആയി ഒന്നും കാണുകയില്ല. പരിശുദ്ധമായ പ്രേമം, പരിപൂർണ്ണമായ അനുരാഗം ഇവയാണദ്ദേഹം വർണ്ണിക്കുന്നതു്. ശങ്കാലേ ശമന്യേ, സങ്കോചകണികയന്യേ അതാർത്ഥപരായണം ചെയ്യാം. ഹോമർ, ഡാൻറി, മിൽട്ടൺ, ആദിയായ മഹാകവികളുടെ ആശയം ഒന്നു പ്രത്യേകംതന്നെ. ഷേക്സ്പിയറുടെ നാടകങ്ങളിൽ സാധാരണയായി ഉന്നതാദർശങ്ങൾ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ എങ്കിലും, ചിലപ്പോൾ അവ വായിക്കാൻ വയ്യാത്തവണ്ണം സദ്യേതരമാകാറുണ്ടു്. യുവാക്കന്മാർക്കായി ആ ഭാഗങ്ങൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു് എടുത്തുകളഞ്ഞു് അവയെ അച്ചടിക്കയാണു പതിവു്. എന്നാൽ ഈ ആവശ്യം കാളിദാസമഹാകവിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇല്ലതന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്യനമായ മഹത്വം ഇതിലും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

ഇനി നായകനിർമ്മാണം പരിശോധിക്കുകതന്നെ. ഇതിലെ കഥാനായകൻ ദുഷ്ഷന്തനാണ്. പുരാണപ്രസിദ്ധമായ ബലവീര്യങ്ങളും, യോഗ്യതായോഗ്യതകളും നമുക്കറിവേണ്ട. ഈ നാടകത്തിൽ കവി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു നോക്കാം. ദുഷ്ഷന്തൻ ഒരു ധീരോദാത്തനായകനാണ്. ധീരോദാത്തനായകൻ വേണ്ട ഗുണങ്ങൾ മിക്കവാറും പൂർണ്ണമായുണ്ടു്. ഏതാണ്ടു് മുപ്പതിനും, മുപ്പത്തഞ്ചിനും മദ്ധ്യേ പ്രായമുള്ള ഒരു യുവാവു്. മൃഗയാസക്തി, പ്രേമകഥയിലെ നായകത്വം എന്നിതുകളിൽനിന്നും, സേനാപതിയുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നും ഇതു മനസ്സിലാക്കാം മൂന്നും, ആരും, അങ്കങ്ങളിൽ ഭയനിയമാ ഹി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരഹവും, ഇതിനു് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രൗഢദർശനവേളയിൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ദർശ്യവഭ്രാതൃകളിൽ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രയായ പ്രിയംവദ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "ചതുരഗഭീരാകൃതിശ്ചതുരം പ്രിയമാലപൻ പ്രഭാവവാനിവലക്ഷ്യതെ" അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുമുഖത്വം, ഗംഭീരാകൃതി സംഭാഷണചാതുര്യം, ഇവയെല്ലാം ഇതിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്കത മറ്റൊരു വലിയ വിശേഷമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുരാഗം നോക്കുക.

ഒരു രാജാവെന്ന നിലയിൽ എത്ര ഭായ്യമാരെ വേണമെങ്കിലും, വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ഏകഭായ്യപ്രതത്തിൽ സുന്ദരിനിഷ്ഠയോടു കൂടിയവനല്ലാതിരുന്നു എങ്കിലും ലലനാമ

ണികളുടെയുടയിൽ അവരുടെ സൗന്ദര്യമകരണംമാത്രം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിച്ചിരുന്ന രാജാക്കന്മാരായിരുന്നു ഭൃഷ്ടന്മാർ. അനിയന്ത്രിതമായ വികാരത്തിന് ആ ദ്രുശ്യചിത്തൻ ഒരിക്കലും വിധേയനായിരുന്നില്ല. ഹൃദയമുള്ള ഒരു യുവാവെന്നനിലയിൽ അനവദ്യമായ ആകാരസുഷമകൊണ്ടു അനുഗൃഹീതമായ ഒരു തരണീമണിയിൽ അനുരക്തനായതിൽ എന്താണതിശയിക്കാനുള്ളത്? എന്നാൽ ഒരു സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠനെന്നനിലയിൽ അവർ വിവാഹിതയോ, അന്യനുവാദാനംചെയ്യപ്പെട്ടവളോ, എന്നെല്ലാം അദ്ദേഹം അന്വേഷിക്കുന്നു. തന്റെ ഹൃദയനൈർമ്മല്യംകൊണ്ടു, തന്റെ പ്രണയം അസ്ഥാനത്തിൽ ആകയില്ലെന്നു പൂർണ്ണവിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിലും അവളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ സൂക്ഷ്മമായിട്ടിരുന്നതുവരെ തന്റെ പ്രേമപ്രവാഹത്തെ ആ മഹാൻ പ്രതിരോധിക്കുന്നു. ശകുന്തളയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ആരെന്നും, അവർ അവിവാഹിതരെന്നെയെന്നും മനസ്സിലാക്കിയശേഷമേ, തന്റെ അനുരാഗവായ് ഹൃദയത്തെ വശീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിക്കുന്നുള്ളൂ. അടുത്തതായി അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന സംഭാഷണവും ആ മഹാമനസ്സന്റെ ഹൃദയവിശാലതയ്ക്കു ഓരണമത്രേ. സർവസംഗപരിത്യാഗികളായ ഋഷിശ്രേഷ്ഠന്മാരോടുള്ള ഭക്തിയും, അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിലുള്ള അഭിവാഞ്ഛയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശക്തിയായി മാറുന്നു. ഋഷികളുടെ ജീവിതത്തിൽ ഭക്തി സംവർദ്ധകവും ആകർഷകവും ആയി എന്തോ ഉണ്ടെന്നു തീർച്ചയത്രേ. അവരുടെ ആത്മത്യാഗപൂർണ്ണവും പരിപൂർണ്ണവും, ആയ ജീവിതം സകലരുടെയും ബഹുമാനത്തെ നിസ്സംശയം അർപ്പിക്കുന്നു. ശാന്തിസംപൂർണ്ണമായ അവരുടെ പണ്ണിശാലകളുടെ സമീപത്തു എത്തുമ്പോൾ നാം സ്വർഗ്ഗീയമായ ഭരണഭൃതിവിശേഷംകൊണ്ടു നിഷ്കന്മഷയും ശാന്തരമായിത്തീരുന്നു. സകലജനാധിപനായ ചക്രവർത്തിപോലും ആ ഋഷിപുംഗവന്മാരുടെ സമീപത്തു അഞ്ചലിബന്ധത്തോടെ നിലകൊള്ളുന്നു. രാജാവു തന്റെ ബാണത്തെ ഉപസംഹരിക്കുന്ന ഭാഗത്തു ഈ ബഹുമാനം ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. താഴെക്കാണുന്ന സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവിശാലതയും സൽഗുണപ്രതിപത്തിയും സ്പഷ്ടമായി കാണാം.

‘ഭവതു അനിർവണ്ണനീയം പരകളത്രം’
... .. &c. &c.

തന്റെ ഗൃഹോചിതകൃതങ്ങളിലുള്ള നിഷ്ഠയും സ്ഥിരതയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവിശാലതയ്ക്കു മാറുപുറപ്പെടുന്നു ‘വേദപതിമദ്വചനാത്’ അമാത്യം ആയുർവിശ്രമം ബ്രഹ്മി’ മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ ഇതിനുദാഹരണമത്രേ. ‘യേനയേനവിയുജ്യന്തേ’ എന്ന വിളംബരം പ്രജാക്ഷേമത്തിലുള്ള ഭൃഷ്ടന്മാരുടെ ആഗ്രഹത്തെ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. ധനമിത്രന്റെ സ്വത്തുക്കളുടെ പിൻതുടച്ചാവകാശം നിശ്ചയിച്ചു ചെയ്തു തീരുന്നമാകട്ടെ, തന്റെ ഖജനാവു നിറയ്ക്കുവാൻ സാധുക്കളുടെ സംരക്ഷണമാണു തന്റെ കൃത്യമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രവൃത്തിമൂലം കാണിച്ചിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു ഭൃഷ്ടന്മാരുടെ രണ

നിപുണത അനുപമംതന്നെ. ദേവാനായകനായ ഇന്ദ്രൻപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായം അപേക്ഷിക്കുന്നു. ശകുന്തളയിലുള്ള പ്രേമം, വെറും കായകമായ ഒരു വികാരമാണെന്നു ഒരു പക്ഷേ തോന്നുമെങ്കിലും നായികയുടെ ബഹിഷ്കരണാനന്തരം ആനായകൻ അനുഭവിച്ച വ്യഥ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേമം എത്രതീവ്രമായി ഉള്ളതെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു അത്യന്തം സംസ്കാരം സിദ്ധിച്ച ഒരു മാന്യനാണു ഭൃഷ്ടന്മാർ എന്നു നിഷ്പ്രയാസം മനസ്സിലാക്കാം.

പ്രകൃതിയുടെ മാധുര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ നേത്രഭവനത്താൽ അനുഗൃഹീതനാണദ്ദേഹം. ലളിതകലകളിൽ അദ്ദേഹത്തിനു ധാരാളം പാണ്ഡിത്യമുണ്ട്. സംഗീതത്തിലും ചിത്രകലയിലും അദ്ദേഹം പാടവം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. എന്തിനധികം; ഒരു നായകനാകാൻ വേണ്ട സർവ്വങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ സംപൂർണ്ണമാണു്. ഒരു മാതൃകായോഗ്യനായ ചക്രവർത്തിയാണു ഭൃഷ്ടന്മാർ ആകർഷകവും, ആദർശയോഗ്യവുമാണു ശകുന്തളത്തിലെ നായകന്റെ ചിത്രം.

ശകുന്തള.

ഇതല്ലെ നായികയായ ശകുന്തള സ്ത്രീവർത്തിന്റെ അഭിമാനപാത്രമാണു്. വിശ്വാമിത്രന്റെയും, മേനകയുടെയും പുത്രിയായ ആ കുമാരി മാതാപിതാക്കളാൽ വനാന്തരത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കണ്ണാടിമണി കണ്ടു് ആ കട്ടിയെ സ്വാശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതുവരെ ശകുന്തള അതിനെ പരരക്ഷിച്ചുവന്നു. സന്യാസാശ്രമത്തിൽ സന്യാസികളുടെയടുത്ത് വളർന്നുവന്ന ആ കുമാരിയുടെ ആദർശവും ജീവിതവും എപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഉന്നതാദർശങ്ങളാൽ നീതയായ ഒരു തരണിയുടെ ജീവിതരീതിക്കു ദാഹരണമാണവർ. മാതൃസ്വമായ സ്വർഗ്ഗീയകാന്തി അവളുടെ അനവദ്യവന്യാദ്യമായിരുന്നു. (I-23) പരശുരാമനുമായും സാധുസ്വഭാവിയുമായും, താഴെപ്പറയുന്നതും ആയ ശകുന്തള ‘ജലിയറ’, ‘ഗൗച്ചൻ’, എന്നിവരെക്കാൾ അഭിലഷണീയവും ആകർഷകവും ആയ ആകാരസൗഭാഗ്യത്താൽ അനുഗൃഹീതയായിരുന്നു. തന്റെ ഹൃദയന്തർഭാഗത്തുനിന്നു അനറ്റും പ്രവഹിക്കുന്ന അനുരഗനദിയെ മനസ്സിൽ ഒതുക്കാൻ ആ തരണി ശ്രമിക്കുന്നതും സാധിക്കാതെ വിഷമിക്കുന്നതും അത്യധികം ഹൃദ്യമായിരിക്കുന്നു. സുകുമാരകസുമോപമമായ വനസൗഭാഗ്യത്താൽ അനുഗൃഹീതയായ ആ തരണീമണി തന്റെ ആകർഷകമായ രമണീയതകൊണ്ടു സ്വപ്നരമണീയമായ ഗുണധാരണികൊണ്ടു ആ രാജധിരാജന്റെ കണ്ണും, കരളും കവനത്തിൽ എന്താണുളളതും. അദ്ദേഹം പറയുന്നതുനോക്കുക (1-ാം അങ്കം 16-17-18. 2-ാം അങ്കം 2-9 ശ്ലോകങ്ങൾ). ശകുന്തള ഒരു വെറും പെൺകുട്ടിയായിരുന്നില്ല. തളിത്തളിപ്പവരുന്ന യൗവനത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ആറാട്ടെന്ന ഒരു യുവതി. പതിനഞ്ചിനും പതിനെട്ടിനും മദ്ധ്യേയുള്ള ഒരു തരണിയായിരുന്ന അവർ. (അങ്കം 1) ‘അത്രപയോധരവിസ്താരയിതു ആത്മനോ യൗവനമുപാലഭസ്യ’ (1-ാം അങ്കം 20-19 അ: 11 2 അ: 3-8) അകൃത്രിമരമണീയമായ അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിൽ കൃത്രിമത്തിന്റെ രേഖ പോലും ഇല്ലായിരുന്നു (അവ്യാജമനോഹരം വപു) മുഖ്യമായ ആ കാമിനിമണി വിശ്വാസവിചേഷിതങ്ങൾ യാതൊന്നുംതന്നെയറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ആ സാധുവുടെ ആകാരം മാത്രമല്ല ആത്മാവും അതിവമനോഹരവും പരിശുദ്ധവും ആയിരുന്നു. വിനയത്തിന്റെ മൂർത്തിയായ ഒരു സൗന്ദര്യകോരകമായിരുന്നു അവർ.

ഭൃഷ്ടന്മാരുടെ അനുരാഗം എന്തെന്നു അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അസുഖമായ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ സ്ത്രീസഹജമായ സൽഗുണങ്ങളുടെയും ഹൃദയശുദ്ധിയുടെയും വിളനിലമായിരുന്നു. അനുരാഗത്തിന്റെ കാഠിന്യമൂലം ഹൃദയം സർവ്വമാ പ്രകമ്പിതമായിരുന്നു, എങ്കിലും തപസ്വികലകന്യകയായ തനിക്കു ഈ വികാരത്തിനുള്ള അനർഹതയോളതു (കിന്നുഖല...) സർവ്വ സഹചരികളും വിശ്വാസപാത്രങ്ങളും ആയ തന്റെ തോഴിമാരിൽനിന്നുപോലും ആ പരമാർത്ഥം ഉച്ചിപ്പുവയ്ക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആയുർമഹിളകളുടെ വനയത്തിന്റെ വിജയസ്തംഭമാണവർ. പ്രേമവികാരകലുഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഹൈന്ദവവനതയ്ക്കു യോജിച്ചവണ്ണം അവർ വർത്തിക്കുന്നു.

മൂന്നാം അങ്കം അവസാനം നോക്കുക. മാതൃശരപരിത്രസ്തയെങ്കിലും സ്ത്രീസഹജമായ മയ്യാദയും, വിനയവും, അവർ കൈവിടുന്നില്ല. അവളുടെ വിനയത്തിനും ഗുരുഭക്തിക്കും ഉദാഹരണമാണു് ‘പരമ്പരക്ഷി വിനയം മദനസന്തപ്തപിനഖലപാത്മനഃ പ്രഭവാമി’ എന്ന അവളുടെ വാക്കുകൾ എന്നാൽ ശാസ്ത്രാനുസാരം പരിണിതയായ ഒരു ധർമ്മപത്നിയായപ്പോൾ ഹൈന്ദവസ്ത്രീധർമ്മത്തിന്റെ മറ്റൊരുവശം ആ സാധു മനോഹരമായിട്ടുളിനയിക്കുന്നു. തന്റെദർശനാവായ രാജേശ്വരനാൽ പരിത്യക്തയാകുമ്പോഴും തന്റെ ഭർത്തവ്യേമമോ തന്റെ പത്നീധർമ്മമോ ആ പതിവ്രത വിസ്തരിക്കുന്നില്ല, പരിത്യജിക്കുന്നില്ല. വിരഹകാലത്തും അവർ തന്റെ പ്രാണവല്ലഭന്റെ മനോഹരാനന്ദം ഹൃദയമുകരത്തിൽ ഒർശിച്ചുകൊണ്ടു സന്യാസജീവിതംതന്നെ നയിക്കുന്നു. (7-ാം അങ്കം 21-ാം പദ്യം)

‘അസ്താനസാധുവിചിന്ത്യസംയമധനാന’ എന്ന കാശ്യപന്റെ വാക്കുകൾ ഇവളുടെ പ്രവൃത്തിമൂലം യഥാർത്ഥമായിത്തീരുന്നു. ആശ്രമപ്രാന്തത്തിലെ പക്ഷിമൃഗാദികളോടും തരുലതാദികളോടും ഉള്ള അവളുടെ സ്നേഹപൂർണ്ണമായ പെരുമാറ്റംതന്നെ അവളുടെ ഭയയ്ക്കും, ആർദ്രതയ്ക്കും പ്രത്യക്ഷദാഹരണമാണു്. സകല ജീവജാലത്തെയും, ഹൃദയംഗമമായി സ്നേഹിക്കാൻ അവർ അഭ്യസിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. (1-ാം അങ്കം) ന കേവലം താതനിയോഗ ഏവ, അസ്തിമേ സോദരസ്നേഹോപി ഏതേഷു... IV-ാം അങ്കം “താതലതാഭഗിനിം വനജ്യോ

... ..

സ്നാനം" .....ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം മേല്പറഞ്ഞ ചെടികളും പുൽകളും പുഴുക്കളുംകൂടി കുടുംബക്കാർ എന്ന മനോഭാവം വെളിപ്പെടുത്തുവല്ലോ. ശകന്തയുടെ പിതൃസ്നേഹവും ഭക്തിയും അപരിമിതമായിരുന്നു. (അ: IV) തന്റെ സവികളോടു ശകന്തയനുവർത്തിച്ച സോദരീഭാവം ആ കനകത്തിന്റെ സുരഭിലതയായി ലോകർ ഉൽഘോഷിക്കുന്നു. എന്നിന്നധികം: ശകന്ത, ഭാരതകവികലോത്തംസത്തിന്റെ അനന്തകീർത്തിയും ഭാരതജനസമുദായത്തിന്റെ ആരാധ്യദേവിയുമാണത്രേ.

വിദ്വേഷകൻ.

വിദ്വേഷകൻ സംസ്കൃതനാടകത്തിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ള ഒരു കഥാപാത്രമത്രേ. കഥാപാത്രങ്ങളുവേണ്ടിയല്ല വെറും ശാസ്ത്രാനുസരണത്തിനുവേണ്ടിയാണു ഈ പാത്രം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ നാടകത്തിൽ അയാൾ ഒരു വെറും വിഡ്ഢിമാത്രമല്ല. II-ാം അങ്കത്തിൽ മാതൃസന്ദേശം ലഭിച്ചപ്പോൾ ഇതികത്തവൃതാമൃഗനായിത്തീർന്ന രാജാവിന്റെ പ്രതിപുഷ്പനായി അയാൾ പോവുകയും തലോടാ അയാളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്താൽ രാജാവിന്റെ പ്രേമത്തിന്റെ അഭംഗപ്രവാഹത്തിനു സൗകര്യം അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ പ്രേമകഥ, ആ നിമിഷത്തിലെ വെറും ഒരു നേരവോക്കായിരുന്നു എന്നു രാജാവു പറയുമ്പോൾ ആ വിഡ്ഢി അതു വിശ്വസിക്കുന്നു. (പരമാർത്ഥന ന ഗൃഹ്യതാം വചഃ) അഞ്ചാം അങ്കത്തിൽ അയാളുടെ വിഡ്ഢിത്വംകാരണം അയാൾ ഹംസപദികയുടെ കൈയിൽപ്പെട്ടു താമസിക്കുന്നു. ശകന്തയുടെ രാജസന്നിധിപ്രാപ്തിയിൽ വിദ്വേഷകൻകൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ശകന്തയെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനും, പഴയ സംഗതികൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിനും ശാപത്താൽ കലുഷിതമാകാതിരുന്ന അയാളുടെ ബുദ്ധി കഴിയുമായിരുന്നു അയാളുടെ വിഡ്ഢിത്വംകാരണം അതും നഷ്ടമാകുന്നു. ആറാം അങ്കത്തിൽ അയാൾ മാതലിയുടെകൈയിൽ ഒരു പാവയായി കളിക്കുന്നു. വിദ്വേഷകനെ കഠിനമായി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമേ രാജാവിനെ അലസതയിൽനിന്നും വിമോചിപ്പിക്കുവാൻ മാതലിക്കും സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. ഇങ്ങനെ ഈ കഥയിൽ വിദ്വേഷകൻ കഥയുടെ പുരോഗതിയെ സാധമായി നഹായിക്കുന്നു എങ്കിലും വിഡ്ഢിയെന്നനിലയിലല്ല അയാൾ ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്.

അനന്യയയും പ്രിയംവദയും.

പരിശുദ്ധ സഹോദരീസ്നേഹത്തിന്റെ ഉത്തമമാതൃകകളാണു ശകന്തയുടെ ഈ തോഴികൾ. നിസപാർത്ഥവും പരിശുദ്ധവും ആയ അവരുടെ സ്നേഹത്തിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിൽ സുലഭമാണ്. ഇവരുടെ പ്രായവ്യത്യാസം അനുസരിച്ചു അവരുടെ സ്വഭാവത്തിനും അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇവരും സംഭാഷണചതുരകളും വിനയസ്വഭാവിനികളുമാണ്. പ്രിയംവദ തന്റെ ആഹ്ലാദസ്വഭാവംകൊണ്ടും ഹൃദയാവർജ്ജകതപംകൊണ്ടും സ്വന്തമത്തെ അർത്ഥത്താക്കുന്നു. ഇവിടെ പ്രിയംവദയുടെ അനന്യ ചിന്താശീലയും ഗൗരവപ്രകൃതിയുമത്രേ. ആദ്യത്തവർ വികാരപ

ആത്മാനുഭൂതി.

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള, — ഇടപ്പള്ളി.

എങ്ങനി, നന്നങ്ങനി, നന്നങ്ങനിന്നീ മഞ്ജീരശിഞ്ജിതമുൽഭവിപ്പു?

മംഗളമാധുരിവാർന്നിടുമി-
സ്സംഗീതസങ്കേതമേതുരംഗം?
കാലത്തിൻകൈവിരൽസ്സർശമേൽക്കാ-
തീ, നമ്മുസല്ലാപമിത്രനാളും,
ഭാവനയികലൊളിച്ചുവെച്ചു-
തേതു, 'വൃന്ദാവന'മായിരുന്നോ?...
ഞാനെന്നെത്തന്നെ മറന്നേപോയി
ഞാനെന്നിൽതന്നെ ലയിച്ചുപോയി;

ഞാനൊരത്യന്തുതഗാനമായി
വാനോളം പെട്ടെന്നുയർന്നുപോയി;
പുൽക്കൊടിതൊട്ടു, വിയത്തിൽമിന്നും
നക്ഷത്രംപോലുമിന്നെന്റെയായി;
ഭാവനാമോഹനചംബനംപോൽ
ജീവനപേന്തും പളകമേകി,
എങ്ങനി, നന്നങ്ങനി, നന്നങ്ങനിന്നീ
മഞ്ജീരശിഞ്ജിതമുൽഭവിപ്പു?

* * *

എത്ര 'ശകന്ത'ത്തിങ്കലൂടെൻ
സ്വപ്നസരിത്തു തളന്നൊഴുകി!
എത്രയോ 'രാധ'കളെന്നിലോരോ
നന്തനംചെയ്തു പിരിഞ്ഞുപോയി!
പ്രേമംതുളമ്പിത്തുളമ്പിവിഴും
മാമകസങ്കല്പ വേണുഗാനം
കാനനപ്പച്ച വിരിച്ചോ, ഒരു
'കാളിന്ദി'തീരം കടന്നുപോയി!

മത്സവിമാരെന്നിക്കേകിടുന്നോ-
രുത്സവങ്ങൾക്കെല്ലാം സാക്ഷിനിൽക്കാൻ,
എത്തിയില്ലെന്നടുത്തെത്രയെത്ര
നിസ്തുഹേമന്തയാമാനികൾ!

എന്നുലുമായവയൊക്കെ, യെന്നെ-
ക്കണ്ണിരിൽ മുക്കുകയായിരുന്നു;
ആമന്ദമാസങ്ങളൊക്കെ, യേതോ
ധൃമികകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു;
അന്നവയിങ്കൽ നിന്നാകമാന-
മെന്നെ ഞാൻ ചേരിട്ടു കണ്ടിരുന്നു!

* * *

ഇന്നെന്നിക്കെന്നെ മറക്കുവാനായ്
എന്നിലേയ്ക്കെന്തും ലയിക്കുവാനായ്,
ഈ ദിവ്യസംഗീത, മീവെളിച്ച-
മേതുദിക്കിങ്കൽ നിന്നാഗമിപ്പു?
അത്യന്തശൂന്യതയിങ്ക, ലേതോ
സത്യംകറങ്ങുന്ന സൗരയൂഥം,
കർമ്മപ്രവാഹത്തിലാകമാനം
ബിംബിതമായ് കാൺമതുറന്നോക്കി,
ഒന്നുമറിയുവാനായിടാതെ
ഖിന്നനായ് ഞേങ്ങിക്കരയുമെന്നെ,
അതുതമാന്ത്രികസ്വർഗ്ഗനത്താൽ
തട്ടിയുണർത്തുചെന്നെന്നപോലെ,
എങ്ങനി, നന്നങ്ങനി, നന്നങ്ങനിന്നീ
മഞ്ജീരശിഞ്ജിതമുൽഭവിപ്പു?...
... ..

ആനന്ദംകൊണ്ടു തളന്നുല്ലാഞ്ഞാൻ!!
ആരനീ, യാരുനീ, യോമലാളെ?...
.....

രതകൊണ്ടും രണ്ടാമത്തവർ പകുപ്പുലി
കൊണ്ടും അനുഗൃഹീതരാണു്.

കണപമഹർഷി.

നമ്മുടെ നായികയുടെ വളർത്തുന്നായ കണപമഹർഷിയെപ്പറ്റി സുരീച്ച നമുക്കിതുപ സംഹരിക്കാം. 4-ാം അങ്കത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പ്രധാനഭാഗം വഹിക്കുന്നു. അതിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന സ്വഭാവവിശേഷം തന്റെ ദണ്ഡുപത്രയോടുള്ള നിസ്സിമമായ വാത്സല്യം ഒന്നുമാത്രമാണു്. അദ്ദേഹം സർവസംഗപരിത്യാഗിയാണെങ്കിലും തന്റെ പ്രിയപത്രം തന്നെയും, ആത്രമത്തെയും വിട്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയനങ്ങൾ അത്രുകലുഷിതങ്ങളാകുന്നു. തന്റെപുത്രികൾ നൽകുന്ന ഉപദേശത്തിലും രാജാവിനായിട്ടയക്കുന്ന സന്ദേശത്തിലും അദ്ദേഹം വളരെ പ്രായോഗികത പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. പരിപകപമായ സന്യാസത്തിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിനു അമാനുഷികശക്തികളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പുരാതനഭാരതത്തിലെ കുടുംബികളായ മഹർഷിത്രേണ്ഡനരുടെ ഉത്തമമാതൃകയായി അദ്ദേഹത്തെ കാളിഭാസന്റെ തുലികമുഖേന നാം ദർശിക്കുന്നു.

സ്വാഭാ, ശരീരത്തിനു സുഖവും നൽകുന്നതും പാപകർമ്മങ്ങളെപ്പുറുക്കുന്നതും "രക്തമിണിപ്പുക്കർ" വാങ്ങുവിൻ.

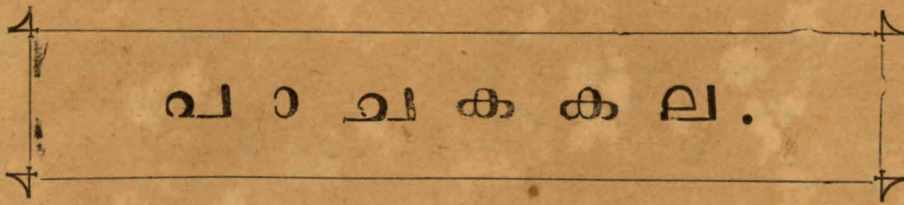
ഒരാൾക്കുമുതൽ 16 പേർക്കുവരെ ചോരം കറികളും ഒരേസമയം പാകംചെയ്യാവുന്ന കക്കറിനു് ക്രമപോലെ, 14-41 രൂപാവരെ വിലയുണ്ടു്. വില വിവരപ്പട്ടിക ഇനാം.

രക്തമിണിപ്പുക്കർ O/O
റായപ്പുര, മദ്രാസ്.

എജൻറന്മാർ.

1. സി. വീ. കണ്ണുവരിതു്, ബ്രാഡുവോ എറണാകുളം.
  2. എസ്. പി. കൃഷ്ണപിള്ള, വലിയകട, കൊല്ലം.
- ഇൻഡ്യൻ എംപോറിയം,
മെയിൻറോഡ്, തിരുവനന്തപുരം.

പാചകകല.

എസ്സ്. എ. പിള്ള; കടയ്ക്കൽ.

(രണ്ടാംഭാഗം)

“പാചകകല”യുടെ ഒന്നാംഭാഗം കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ വെള്ളം മുതൽ പലമാര പാചകകലകൾ വരെയുള്ള പാചകോപയുക്തങ്ങളായ സകല സാധനങ്ങളുടെയും ഗുണദോഷനിരൂപണങ്ങൾ, ശുദ്ധീകരണപദ്ധതികൾ, പാകക്രമങ്ങൾ, ഇവ സമഷ്ടിയായി പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു.

പാചകരീതിയിൽ എവിടേയും തഴക്കവും പഴക്കവുമാണ് മുനിട്ടനിൽക്കേണ്ടതെന്നും, പുസ്തകത്തിൽ കണ്ട തോതിൽ അളന്നോ, തൃക്കിയോ, മതിച്ചോ ചേർത്തു പാചകകൃത്യം സുഗമമാക്കിക്കൊള്ളാൻ പ്രയാസമാണെന്നും, പല ഘട്ടങ്ങളിലും മുണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുള്ളത് ആ സംഗതിയിൽ അതിനുള്ള പ്രാധാന്യം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഒരിക്കലും അധികമായിപ്പോയി എന്നു വരുന്നതല്ല പാചകൻ ശരിയായ കൈപ്പണി ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന സംഗതി എപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കുവാനുള്ളതാണ്. കൈപ്പണി തികഞ്ഞ പാചകന്റെ പാചകകൃത്യത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതും തർക്കമറ്റ സംഗതിയാകുന്നു. മരുന്നെന്നാണെങ്കിലും അതു എടുത്തുകൊടുക്കുന്ന വൈദ്യന്റെ കൈപ്പണിയിൽ സരിച്ചുള്ള ഫലം രോഗിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെയാണത്രെ ഈ സൂദവിദ്യയിലും അനുഭവപ്പെട്ടുപോരുന്നത്. ചിലപാചകന്മാർ എത്രതന്നെ നിഷ്ഠയോടുകൂടിയും സൂക്ഷ്മതയിലും പെരുമാറിയായും എന്തെങ്കിലും ഒരു കുറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് സർവ്വസാധാരണമാണ്. എന്നാൽ മറ്റു ചിലർ—തഴക്കവും പഴക്കവും തന്നിമിത്തം കൈനിശ്ചയവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഉപ്പും മുളകും പുളിയും മാത്രം അരച്ചുചേർത്ത് ഒരു സംബന്ധി ഉണ്ടാക്കിയാലും അതിന്റെ സ്വാഭാദൈവമെന്നു പറയാൻ കാര്യം ഇല്ല. അതിനൊരു കാരണവും ഇല്ലാത്തതെന്നു പറയാൻ ആരു എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും സാധിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ പാചകവിദ്യയ്ക്ക് അറിവിനേക്കാൾ പഴക്കത്തിനതെന്നുമാണ് പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടത്.

സസ്യപാകത്തിൽ പാചകന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ചെറുതോട്ടം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതിൽ വലിയതരം കൃഷികൾ ഒന്നും നടത്തേണ്ടതില്ല. പാചകത്തിനു അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ചില സാധനങ്ങൾ (കറിസാമാനങ്ങളല്ല) അതിൽ വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നത് വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഉള്ളി, മല്ലി, ഇവ ആ ചെറുതോട്ടത്തിൽ പാകിക്കിട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ വിവക്ഷിച്ചുള്ളൂ. പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും, ഉള്ളിയുടെ മുദുവായ മുളയും മിക്ക കറികളിലും ചേർക്കേണ്ടത് അത്യാവ

ശ്യമായിരിക്കുന്നതിനാൽ മുൻകൂട്ടി ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി ഇവ നട്ടുകിട്ടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കൂടുതൽ സൗകര്യത്തിന് ഒരു ഉന്നമസ്കമായിരിക്കും. അടുക്കളമേധാവിയുടെ പ്രത്യേകനോട്ടത്തിൽതന്നെ ഈ തോട്ടം സൂക്ഷിക്കുകയും കഴിയുന്നിടത്തോളം വൃത്തിയുള്ള സ്ഥലം ഇതിനു ഉപയോഗിക്കുകയും അനേകംപേരുടെ കൈകായ്ക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇതിൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ കൂടാതെ, കറിവേപ്പ്, പൊതിനാ (മിൻറ) മുതലായി കറികൾക്ക് അത്യാവശ്യം വേണ്ട ചിറ്ററസാധനങ്ങൾകൂടി കൃഷിചെയ്തിരിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമാകുന്നു. പൊതിനാകൃഷിയെപ്പറ്റി മുന്മുൻ ലക്കം “ചിത്രവാരിക”യിൽ ശ്രീമാൻ പി. കെ. നാരായണൻവെട്ടൂർ അവർകൾ വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചിരുന്ന സംഗതിയും ഇവിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും, ഉള്ളിയുടെ മുള (മുദുവായ ഇല)യും ചില സസ്യകറികളിൽ സ്വാഭാവാർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു പറ്റിയ സാധനങ്ങളാണെന്നുകൂടി ധരിച്ചിരിക്കണം.

ഇനി പ്രകൃതത്തിലേക്കുതന്നെ കടക്കാം. ഏതിനും ഒരു മുഖവുര ആവശ്യമാണെന്നുള്ള ന്യായബോധംകൊണ്ടു മാത്രം മേൽകാണുന്ന ഖണ്ഡികകൾ ചേർത്ത് വായനക്കാരെ മുഷിപ്പിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. വിഭവങ്ങളുടെ സാർവ്വത്രിക ന്യൂനതയോടുകൂടി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു രൊളിനോടു ഉറങ്ങുകഴിഞ്ഞാണത്രെ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഓ—എന്ന് നീട്ടിപ്പറയുകയും കാരണം ചോദിക്കുമ്പോൾ “കൂട്ടാനൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, ഒരു “ചമ്മന്തിയും ചോര” മായിരുന്നെന്നും പറയുക സാധാരണ പതിവായിത്തീർന്നിരിക്കയാണല്ലോ. അപ്പോൾ സംബന്ധിയും ചോരമെന്നതു തീരെ നികൃഷ്ടമായൊട്ടൊ, നിസ്സാരമായിട്ടൊ ആയിരിക്കണം ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അതിന്റെ വാസ്തവം അങ്ങനെയല്ല. വിശദീകരിക്കേണ്ട ക്ഷണിച്ചു പരമ്പരയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ സംബന്ധിയും ചോരം അല്ല മോരംകൂടി കിട്ടിയാൽ ധാരാളമായി. തൃപ്തിയായി വയറുനിറയെ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഒരു നല്ല പാചകനാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു സംബന്ധിയെ റദ്ദേശിച്ചാണ് ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതു മറ്റു സസ്യകറികളെക്കാൾ അനേകം മടങ്ങു രുചിപ്രദമായിരിക്കുമെന്നും, ഹൃദയവക കൂട്ടാൻ ന്യൂനത ആ സംബന്ധിക്കു പരിഹരിക്കാൻ യോഗ്യത ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഉള്ള സംഗതി തീർച്ചയാകുന്നു. അതിനാൽ സംബന്ധിയെ ഒരു കൂട്ടാൻ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് പരിത്യജിക്കേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ശരിയായ ഒരു പാ

ചകനാൽ ന്യായമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന സംബന്ധിക്കു കൂട്ടാൻ വഴുത്തുകളുടെയിടയിലും ഒരു നല്ലസ്ഥാനം കല്പിക്കപ്പെടുകതന്നെ വേണം ഇത്രയുംകൂടി ഈ മുഖവുരനീട്ടിയതിന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശ്യം, കൂട്ടാൻ വർഗ്ഗത്തിൽ ഇങ്ങേ അററത്തേതെന്നു സങ്കല്പിച്ചു നിസ്സാരകോടീയിൽ തള്ളിയിരിക്കുന്ന “സംബന്ധി” മുതൽ സസ്യപാചകകലം അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഈ രണ്ടാംഭാഗം ആരംഭിക്കണമെന്നു മാത്രമാകുന്നു.

സംബന്ധികൾ.

ഇവ എണ്ണത്തിൽ അനേകം ഉണ്ടു്. അവയിൽ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഏതാനും എണ്ണത്തെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഞാൻ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നുള്ളൂ. നല്ല തഴക്കമുള്ള—അല്ലെങ്കിൽ യുക്തയുള്ള ഒരു പാചകനാണെങ്കിൽ ഇവ കൂടാതെ മറ്റനേകം വിധത്തിലുള്ള പല സാധനങ്ങൾചേർത്തും സംബന്ധികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ സംബന്ധിപ്രയോഗത്തിൽ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം നിഷ്ഠയായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതായതു്, സംബന്ധി അരയ്ക്കുന്നതു വളരെ നേർമ്മയായിപ്പോകരുതെന്ന സംഗതി വിസ്മരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ശരിയായ സ്വാഭാദൈവമെന്നുള്ളതാകുന്നു. നല്ല നേർമ്മയായി അരച്ചോ ആട്ടിയോ എടുക്കുന്ന സംബന്ധി മറ്റേതിനേ അപേക്ഷിച്ചു വളരെ രുചിപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും. ആട്ടുകല്ലിൽ ആട്ടിയെടുക്കുന്നതിനു വിഷമമൊ പരിചയക്കുറവോ പ്രയാസമോ നേരിടുന്ന പക്ഷം മാത്രം അരകല്ലിൽ അരച്ചെടുത്തുകൊള്ളണം. എങ്കിലും നിവൃത്തിയുള്ളപക്ഷം ആട്ടുകല്ലിൽതന്നെ ആട്ടിയെടുക്കണമെന്നും അതിനു സ്വാഭാ കൂടിയിരിക്കുമെന്നും ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എല്ലാ സംബന്ധികൾക്കും ഉള്ള വ്യഞ്ജനയോഗങ്ങൾ മിക്കവാറും ഒന്നുപോലെതന്നെ. പരസ്പരം രുചിവ്യത്യാസം വരുന്നത് അതോടുകൂടിച്ചേർന്ന സാധനങ്ങളുടെ വിവിധതപംകൊണ്ടു മാത്രമാകുന്നു.

(1) സാധാരണസംബന്ധി.—(തേങ്ങാ സംബന്ധി) ഇതു് നമ്മുടെ വീടുകളിൽ സാധാരണ ഗൃതഗതിയിൽ അരച്ചുപോരുന്നതാണ്. ചുരണ്ടി എടുത്തിട്ടുള്ള നാളികേരം, എരിവിന്റെ ആവശ്യത്തിനുതക്ക പച്ചമുളക്, പാകത്തൻ ഉപ്പു പുളിയും, അല്ലമാത്രയിൽ പച്ചക്കൊത്തമല്ലി, ഇവയെല്ലാംകൂടിച്ചേർത്ത് അധികം നേർമ്മയാകാതെ ആട്ടിയോ അരച്ചോ എടുത്താൽമതി. പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയുടെ അഭാവത്തിൽ അതിനുപകരം കറിവേപ്പില ചേർത്തുകൊള്ളണം. ഇതുരണ്ടും ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ കൊത്തമല്ലിയും കായവും ചേർത്തുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

(2) വറുത്തരച്ച സംബന്ധി:—തേങ്ങാവളരെ ചെറുതായി തിരുകി എടുത്തു ജലമയം വറ്റിക്കൊടുത്തു ചീനച്ചട്ടിയിൽ തട്ടി അല്ലമൊന്നു വറുത്തുകൊള്ളണം. പിന്നീട് തേങ്ങയുടെ പകുതി അളവിൽ ഉപ്പു എണ്ണപിരിട്ടു വറുത്തെടുക്കണം. അല്ലം പുളിയും പച്ചമുളകും പാകത്തിന് ഉപ്പും കൊത്തമല്ലിയും കായവുംചേർത്തു വറുത്തുവെച്ചിട്ടു

ജ്ഞാനേയും ഉഴന്നുംകൂടി അറച്ചെടുക്കണം. ഇതു സാധാരണ സംബന്ധികളിൽ ഏറ്റവും അധികമുള്ളതാകുന്നു തേങ്ങാ വരുകയെ പച്ചയായും ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ഭൂഷ്യമില്ല. പക്ഷെ അധിക ഭേദം ഉണ്ടായിരിക്കും.

(3) ഇടിച്ച സംബന്ധി:—നല്ലതുപോലെ വളഞ്ഞുപഴുത്ത തേങ്ങാ പൊടിയായി ചുരണ്ടിയെടുത്ത ചുമക്കെ വരുകണം. അതിന്റെ കാൽപങ്കു കൊത്തമല്ലിയും അതിൽ പകുതി ഉലുവായും എരിവിനതക്കവണ്ണം വററൽമുളകും പ്രത്യേകം വെളിച്ചെണ്ണപിരിട്ടി വരുന്നുകൊള്ളണം. കല്ലറലിൽ ആദ്യമായി മുളകും മല്ലിയും തേങ്ങയും ഉലുവായും തട്ടി ശരിയായി ഇടിച്ചുകൊള്ളണം. അതിനുശേഷം പൊരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള കായവും പാകത്തിന് ഉപ്പും പളിയുംചേർത്തു വീണ്ടും ഇടിച്ചു ശരിയായി യോജിപ്പിച്ചു എടുത്ത ഒരു ഭരണിയിലൊ സ്പടികപാത്രത്തിലൊ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. ശരിയായി വറുത്തിടിച്ചിട്ടുള്ള ഇടിസ്സംബന്ധി മൂന്നാഴ്ചവരെ കനച്ചുപോകാതെ രുചിപ്രദമായിരിക്കുന്നതാകുന്നു.

(4) തുവരസ്സംബന്ധി:—തുവരപ്പരിപ്പ് എണ്ണ പിരിട്ടാതെ വരുകണം. തേങ്ങാ ചെറുതായി ചുരണ്ടിയെടുക്കണം. അതു വരുകണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല. ഉപ്പ്, പളി, പച്ചമുളക്, കൊത്തമല്ലി, അല്പംകായം ഇവയാണിതിന്റെ യോഗം. ഇവയെല്ലാം കൂടി ചേർത്തു അരച്ചോ ആട്ടിയോ എടുത്തുകൊള്ളണം. തേങ്ങാ വറുത്തും ചേർത്തുകൊള്ളാം. പകുതി തേങ്ങാ വറുത്തും പകുതി പച്ചയായും ചേർത്തും പാകപ്പെടുത്താം. ഈ മൂന്നുവിധത്തിലുള്ള സംബന്ധിക്കും രുചി മൂന്നുതരത്തിലായിരിക്കും.

(5) ഉഴന്നുപരിപ്പു സംബന്ധി:—ഇതിന് ഉഴന്നുപരിപ്പും തുവരപ്പരിപ്പും ഉപയോഗിക്കാം. രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു വെളിച്ചെണ്ണപിരിട്ടി നല്ലതുപോലെ മൂപ്പിച്ചു വരുന്നുകൊള്ളണം. ഇതോടുകൂടി പുഴുങ്ങി എടുത്ത വാഴയ്ക്ക ചെറുതായി അരിഞ്ഞു ചേർത്തുകൊള്ളണം. ഇവയും, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എണ്ണപിരിട്ടി വരുന്നിട്ടുള്ള വററൽ മുളക്, ഉലുവ, ഇവയും അല്പം കടുകും, പച്ചക്കറിവേപ്പിലയും പാകത്തിന് ഉപ്പും പളിയും ചേർത്തു അരയ്ക്കണം. വൃഞ്ചനങ്ങൾ പകുതിഅരവാകുമ്പോൾ പരിപ്പും വാഴയ്ക്കയും ചേർത്തു അരച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

(6) മുതിരസ്സംബന്ധി:—മുതിര ചുവക്കെവരുന്ന പരിപ്പാക്കണം അതിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരുഭാഗം ചുണ്ടിയെടുത്ത തേങ്ങയും എരിവിനതക്കവണ്ണം വററൽമുളകും, പാകത്തിന് ഉപ്പും പളിയും, അല്പം ചുവന്നുള്ളിയും അതിന്റെ കാൽഭാഗം വെളുത്തുള്ളിയും പച്ചക്കറിവേപ്പിലയും ചേർത്തു ചുരച്ചുകൊള്ളണം. ഇതു പശ്യമായ ഒരു സംബന്ധിയാകുന്നു. ഇതോടുകൂടി പളിമാത്രം ചേർക്കാതെ, ശേഷമുള്ളവ അരച്ചോ ആട്ടിയോ, പൊടിച്ചോ എടുത്തുകൊണ്ടാൽ “മുതിരത്തുവയൽ” എന്നു പ്രസിദ്ധിനേടിയ സംബന്ധിയായി ഈ തുവയൽ തമിഴ്കൾ അതിപ്രധാനമാണ്. ഏവർക്കും ശരീരസ്ഥിതിക്ക് ഇതു പശ്യനുകൂലമായ ഒരു സംബന്ധിതന്നെ.

(7) വളങ്കാസംബന്ധി:—പച്ചവളങ്കാ ചുരണ്ടി എടുത്തു എണ്ണയിൽവാട്ടി അതോടുകൂടി കറിവേപ്പിലയും, കൊത്തമല്ലിയും, പാകത്തിന് ഉപ്പും പച്ചമുളകും, ചേർത്തു ചുരച്ചുകൊള്ളണം. വിളങ്കായ്ക്കു പളിരസം ഉള്ളതിനാൽ പളി ഈ സംബന്ധിക്ക് ചേർക്കേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ലതന്നെ.

(8) ഉള്ളിസംബന്ധി:—ഉപ്പ്, പളി, പച്ചമുളക്, അല്പം കൂടുതലായി ഉള്ളി, കറിവേപ്പില ഇവ ചേർത്തു ചുരച്ചു വെളിച്ചെണ്ണ ഒഴിച്ചു കലക്കിക്കൊണ്ടാൽ ഇടനാട്ടിൽ നടപ്പുള്ള ഒരു പ്രധാന സംബന്ധിയാകും. ഇതിൽ കായവുംകൂടി അരച്ചുചേർത്തുകൊണ്ടാൽ സ്വാദും സുഗന്ധവും ഇരട്ടിക്കും. ഇതോടുകൂടി കറിവേപ്പില ചേർന്നുപക്ഷം കൊത്തമല്ലി വഴ്ജ്ക്കണമെന്നും, കൊത്തമല്ലി ചേർന്നതായാൽ കറിവേപ്പില വഴ്ജ്ക്കണമെന്നും, അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

(9) പച്ചപ്പളി സംബന്ധി:—ഇതിനു നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം പിഞ്ചായുള്ള പച്ചപ്പളിയാണു ഉപയോഗിക്കേണ്ടതു്. കനത്ത തോടു ചെത്തിക്കളയണം. അതോടുകൂടി പച്ചകാന്താരിമുളകും, ഉപ്പും, കറിവേപ്പിലയുംചേർത്തു അരച്ചെടുക്കണം. ഇതിനു രുചിയേറുമെങ്കിലും അപശ്യമായ ഒരു സാധനമാകുന്നു. പേരിനോ, കൊതിക്കോ, അല്പമായിട്ടെ ഉപയോഗിക്കാവൂ. അധികമായാൽ വയറുകടിക്കു കാരണമായേക്കാം. ഗർഭിണികൾക്കു ഏറ്റവും ഹിതകരമായ ഒരു സംബന്ധിയത്രെ ഇതു്. അതിൽനിന്നും കടന്നുകൂടാവുന്ന ഭൂഷ്യങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതിന് അതിന്റെ രുചി അനുവദിക്കുകയുമില്ല.

(10) പളിനൂസംബന്ധി:—പളിയുടെ പുവ് മണ്ണുപിരിച്ചാതെ എടുത്തു പച്ചയായിട്ടോ, വെളിച്ചെണ്ണയിൽ അല്പം ഒന്നു വാട്ടിയോ അല്പം നാളികേരവും പച്ചമുളകും ഉപ്പുംചേർത്തു അരച്ചെടുത്താൽ സാമാന്യം സ്വാദുള്ള ഒരു സംബന്ധിയാകും.

(11) മാങ്ങാസംബന്ധി:—വിളവു ചെന്ന മാങ്ങാ ആയിരിക്കണം. അല്പം മധുരസ്വാദ് ആരംഭിച്ചതായിരുന്നാൽ ഏറ്റവും ഉത്തമം. അതിന്റെ തോൽ ചെത്തിക്കളഞ്ഞശേഷം ചെറുതായി അരിഞ്ഞുപച്ച കൊണ്ടു വററൽമുളകും ഉപ്പും ചുവന്നുള്ളിയും കറിവേപ്പിലയുംചേർത്തു അരച്ചു അല്പം വെളിച്ചെണ്ണ യോജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാൽമതി. ഇതിലേക്കു നാട്ടുമാങ്ങായേക്കാൾ പളിരസംകുറവുള്ള കപ്പമാങ്ങയാണു നന്നായിരിക്കുന്നതു്. അതു കിട്ടാത്തപക്ഷം പളിസ്വാദു കുറവുള്ള നാട്ടുമാങ്ങാ ചേർത്തുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

(12) ഉപ്പുമാങ്ങാ സംബന്ധി:—ഇതിന് ഉപ്പു ലിട്ടിട്ടുള്ള നാട്ടുമാങ്ങായാണ് ആവശ്യം. ഏകദേശം മൂന്നുമാസത്തെ പഴക്കമെങ്കിലും അതിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടവേണം. അകത്തുള്ള അണ്ടികളെത്തു ഉപ്പും, പച്ചമുളകും, നാളികേരവും, കറിവേപ്പിലയും ചേർത്തു അരച്ചുകൊണ്ടാൽമതി. പഴയോറിനു അത്യന്തമത്രെ.

13 ചേനസംബന്ധി:—പച്ചചേന അതിന്റെ തൊലി അല്പം ഘനത്തൽ ചെത്തിക്കളഞ്ഞു ചെറുകഷണമാക്കി വച്ചുകൊള്ളണം. വററൽമുളക്, പളി, ഉപ്പു, ജീരകം, കറിവേപ്പില ഇവയും ചേനക്കഷണ

വും ചേർത്തു സ്വല്പം വെളിച്ചെണ്ണ വീഴ്ത്തി ഇളക്കി ഉപയോഗിക്കണം. ഇതു ഒരു പശ്യമായ കൂട്ടാനാകുന്നു. അർശസ്സുള്ളവർക്കു ഇതു ഏറ്റവും ഹിതമായ ഒരു സംബന്ധിയത്രെ. പച്ചച്ചേന ചൊരിച്ചിലുണ്ടാക്കുമെന്നുള്ള സംശയം പലർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ അപ്രകാരം സംഭവിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചതന്നെ. കൂടുതൽ സംശയമുള്ളവർ അല്പം പളി കൂടുതൽചേർത്തു പാകപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

14. പളിയാരൽ സംബന്ധി:—പളിയാരൽ കഴുകി വാഴപ്പോളയിലൊ, ഇലയിലൊ വൃത്തിയായി പൊരിഞ്ഞു കനൽത്തീയിൽ ഇട്ടു വാട്ടി എടുത്തു അല്പം നല്ലമുളകും വററൽമുളകും, കറിവേപ്പിലയും ഉപ്പും, കൊത്തമല്ലിയും കായവുംചേർത്തു ചുരച്ചുകൊള്ളണം. വററൽമുളകിനുപകരം പച്ചമുളകും ചേർക്കാറുണ്ട്. അതു രുചിപ്രദതന്നെ. ദീപനശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ഇതിനു കൂടുതൽ ശക്തിയുണ്ട്. ഇതു ഒരു പശ്യമായ സാധനംതന്നെ.

15 ഉപ്പനച്ചുസംബന്ധി:—ഉപ്പനച്ചു (വനഞ്ചി)ത്തിന്റെ ഇല അരച്ചെടുത്തുകൊണ്ടുകൊണ്ടുതൊട്ടാൽ മുളച്ചോലെ കൊണ്ടുകേറുന്നതായി തോന്നും. അതിന്റെ ഇലപരിച്ചു വാഴപ്പോളയിൽ പൊരിഞ്ഞു കനലിൽ വാട്ടി നല്ലമുളകും, പച്ചമുളകും, കറിവേപ്പിലയും, ഉപ്പും, മല്ലിയും കായവുംചേർത്തു ചുരച്ചുകൊള്ളണം. ഇതിന്റെ ഇലയ്ക്കു അല്പമായ പളിരസമുള്ളതാകുന്നു.

(തുടരും)

പ്രചാരത്തിനായി മത്സരവില

വളരെ ബലമുള്ള വെള്ളവല കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതോ മനോഹര വണ്ണങ്ങളിലുള്ളതോ ആയതും വളരെ

ഈടുള്ളതുമായ സ്വഭദഗതി കൊതുക്വലകൾ, ഒരേവിലയ്ക്കു വിൽക്കപ്പെടുന്നു. ഇഷ്ടമുള്ള ഏതു വലിപ്പത്തിലും ആർ ധർ കിട്ടിയ 4 മണിക്കൂറിനകം ചെയ്തുതരുന്നതാണ്.

നീളം.	വീതി.	ഉയരം.	വില.	
6	3½	2½	1	14 0
6	4	4	2	0 0
6½	4½	4½	2	8 0
7	5	5	3	0 0
7½	6	6	4	0 0

ഏതെങ്കിലും നാലുവലകൾ ഒരുമിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്കു തപാൽചിലവും 6 എണ്ണം വാങ്ങുന്നവർക്കു ഇക്കാരണമനോഹരമായതും ൪ വർഷത്തെ ഗാറന്റിയുള്ളതുമായ നിക്കൾ റിസറുവാച്ചും ഇനാം. മാതൃക കട്ടിംഗ്സിന് അപേക്ഷിക്കുക.

Bijaya Shambhu & Co
Baralazar, Calcutta

Cure for Tooth Trouble etc.
Consult Dr. Philip Modiel,
Surgeon Dentist,
Statue Road, Trivandrum.

കഥാപാത്രം.

ചന്ദ്രോദയം.

അദ്ധ്യായം ൧൮.

അദ്ധ്യായം ൧൯.

(തുടർച്ച.)

ഒരു മനോഹരമായ പ്രഭാതത്തിൽ ഡാക്ടർ കൃഷ്ണമേനവനും രാമചന്ദ്രനുംകൂടി ഒരു മോട്ടാർകാരിൽകയറി കേശവക്കുറുപ്പിന്റെ മന്ദിരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. വഴിമദ്ധ്യേ കുറുക്കെ ചാടാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു പൂച്ചയെ കൊല്ലാതെ കാർവിടാൻ ഡ്രൈവർ വിഷമിക്കേണ്ടിവന്നു. കുറുപ്പുദ്ദേഹം വല്ലയിടത്തും പോയിരിക്കുമോ എന്നു ഡ്രൈവർ ചോദിച്ചതിനു ഇനിയും നിന്റെ അന്ധവിശ്വാസം നശിച്ചില്ലേ? എന്നായി ഡാക്ടർ ഇതിനു ഡ്രൈവർ ഒന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. യാത്രയുടെ ബാക്കിഭാഗം വിശേഷസംഭവം ഒന്നുംകൂടാതെ കഴിഞ്ഞു സന്ദർശകന്മാർ കുറുപ്പിന്റെ സൗധത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ അതു പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അവിടെ ഒരു സൂക്ഷിപ്പുകാരൻ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവനോടു ചോദിച്ചതിൽ കുറുപ്പു പത്തിയുടെ സ്വഭാവമായ മാവേലിക്കരയ്ക്കു അവരോടുകൂടി പോയിരിക്കയാണെന്നും രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുശേഷമെ തിരിയെ വരുകയുള്ളു എന്നും ആഗതന്മാർക്കു മനസ്സിലായി. കാർ തിരിച്ചുവിടാൻ ഡാക്ടർ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഡ്രൈവർ ഒരു ചെറുചിരിയോടുകൂടിയാണ് ആ ആജ്ഞയെ കൈക്കൊണ്ടത്. ആ മൂന്നുപേരിലും വെച്ചു കഠിനമായ ആശാഭംഗം ഉണ്ടായതു രാമചന്ദ്രനായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവൻ തന്നിമിത്തം വ്യസനം തോന്നുകയും ചെയ്തു.

കുടുംബസത്തിലെ കടുത്ത വെയിലിന്റെ ഫലമായി രിരുവനന്തപുരംനഗരത്തിലെ നിവാസം അത്യന്തമാധ്യമായിത്തീർന്നതിനാൽ കണ്ണൂർകുളിയമ്മയും സരളയും രാമചന്ദ്രനുംകൂടി നെയ്യാറ്റിൻകരയുള്ള ഒരു ഭവനത്തിലേക്കു മാറിത്താമസിച്ചു. നരസങ്ങളായ സന്യങ്ങളും പർശുലമായ പശുവിൻപാലും ഒന്നാന്തരം നാഞ്ചനാടൻ അരിയും സുലഭമായ ടൂട്ടുള ആ സ്ഥലം അവർക്കു അത്യന്തദ്രവ്യമായിരുന്നു. പോരേക്കിൽ സ്ഫടികസപ്തവും ശീതളവുമായ നെയ്യാറ്റിൻകര ജലപ്രവാഹത്തിൽ അതിരാവിലെയുള്ള കളിയും “കൈരണ്ടിൽ പുതുവെണ്ണയോടു കളിപ്പകം” ധരിച്ചുനില്ക്കുന്ന ബാലഗോപാലസ്വാമിയുടെ ദർശനവും അവർക്കു ആനന്ദപുഷ്പം ജനിപ്പിക്കുന്നവയായിരുന്നു. ഹാമോണിയംവായനയിൽ സമർത്ഥയായ സരള ചിലദിവസം വൈകുന്നേരം ശ്രീമദ്വേദങ്ങളായ ഗാനങ്ങൾകൊണ്ടു കണ്ണൂർകുളിയമ്മയെയും രാമചന്ദ്രനെയും ആനന്ദസാഗരത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടുവെച്ചു. അവിടെത്തെ ആഹ്ലാദമയമായ ജീവിതംകൊണ്ടു രാമചന്ദ്രന്റെ രോഗതാന്തി നിശ്ശേഷം തീരേണമിതമായി.

സരളയും കണ്ണൂർകുളിയമ്മയുംകൂടി ഒരു ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു തേച്ചുകുളിക്കാനായി നെയ്യാറ്റിൻകര തിരിച്ചു. അവർ സൈപരമായി സ്നാനം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു വസതിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഒരു മഴവെച്ചാൻ ആരംഭിച്ചു അടുത്ത വീടുകളിലെങ്ങും കേറിനാല്ക്കാൻ ഉദ്യമിക്കാതെ അവർ ഉദ്ദേശം മുക്കാൽനാഴികയകലെയുള്ള താമസസ്ഥലത്തു ചെല്ലുന്നതുവരെ നനയുകയാണു ചെയ്തത്. താമസസ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ തണുപ്പുകൊണ്ടു രണ്ടുപേരും നല്ലപോലെ കിടുകിടുകുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ചെട്ടെന്നു ഹൂറൻ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി ഉണങ്ങിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുകയും തീകാച്ചുകയും ചെയ്തു. മഴനന്തതുകൊണ്ടു ഒരുപക്ഷെ പനി പിടിച്ചേക്കുമോ എന്നു സുകുമാരഗാത്രിയായ സരളയ്ക്കു ഭയംതോന്നി. പിറേറ്റിദിവസം അരുണോദയമായപ്പോൾ കണ്ണൂർകുളിയമ്മ എഴുന്നേറ്റു വെളിയിൽ വന്നു സരളയ്ക്കു ജപരം പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നവിവരം രാമചന്ദ്രനെ അറിയിച്ചു ഒരു ജ്യേഷ്ഠസഹോദരിയേപ്പോലെയാണു രാമചന്ദ്രൻ സരളയെ ഗണിച്ചുപോന്നത്. ആയതുകൊണ്ടു ഈ വർത്തമാനം രാമചന്ദ്രനെ കലശലായി ദുഃഖിപ്പിച്ചു. അവൻ കരയാൻ തുടങ്ങുന്നതുകണ്ടു കണ്ണൂർകുളിയമ്മ അവനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു “രാമചന്ദ്ര! നീ കരയരുത്. സുഖക്കേടു സാരമില്ല. ഒന്നു രണ്ടുദിവസത്തിനകം ഭേദമാകും. ഇതാ ഈ എഴുത്തുകൊണ്ടു നീ ഇപ്പോൾതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തുപോയി ഡാക്ടർ കൃഷ്ണമേനവനെ കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടുവരണം. വഴിച്ചിലവിനും മറ്റും പണം ഈ മണിബാഗിൽ ഉണ്ടു്. ഉടനേതന്നെ പുറപ്പെടണം” രാമചന്ദ്രൻ ഉടനേതന്നെ യാത്രചെയ്യാനുള്ള വേഷം ധരിച്ചു പുറപ്പെടാൻ സന്നദ്ധനായി. അപ്പോൾ കണ്ണൂർകുളിയമ്മ വേറെ ഒരു എഴുത്തുകൂടി അവനെ എഴുത്തിച്ചു.

കണ്ണൂർ:—ഈ എഴുത്തു തപാലാഫീസിലിടാനുള്ളതാണ്. പക്ഷെ ഇതു ഇപ്പോൾ അയയ്ക്കണമെന്നു എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു

രാമ:—ആ എഴുത്തു ആക്കണമെന്നു?

കണ്ണൂർ:—അതോ, അതു നമ്മുടെ സുരേന്ദ്രനുള്ളതാണ്. എന്റെ മകൻ സുരേന്ദ്രനെ നീ കണ്ടിട്ടില്ല, ഹല്ലേ?

രാമ:—ആ ചേട്ടൻ ഇപ്പോൾ എവിടെയാണ്?

കണ്ണൂർ:—അവൻ ഇപ്പോൾ മദ്രാസിലാണ്. അവിടുത്തെ വലിയ ആശുപത്രിയിൽ അവൻ ജോലി കിട്ടിയപ്പോൾ അധികമായില്ല.

രാമ:—അപ്പോൾ ചേച്ചിയുടെ സുഖക്കേടിന്റെ വിവരം ചേട്ടനു എഴുതി അയ

ച്ചാൽ അതിന്റെ ഗുണഭോജനം ചേട്ടനു മനസ്സിലാകുമല്ലോ. വേണമെങ്കിൽ മരുന്നും കൊണ്ടു ഉടനെ ഇങ്ങോട്ടു വരുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.

കണ്ണൂർ:—നീ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. അക്കാര്യം ഞാനും ആലോചിക്കാതിരുന്നില്ല. ഈ നിസ്സാരമായ ദീനത്തിനു അവനെ വെറുതെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണമെന്നു ഞാൻ സംശയിച്ചതു്. ഏതായാലും നീ ആ എഴുത്തു തപാലാഫീസിൽ ഇട്ടേക്കൂ.

രാമചന്ദ്രൻ ഉടൻതന്നെ കണ്ണൂർകുളിയമ്മയുടെ ഭവനത്തിൽനിന്നും ഇറങ്ങി ഒറ്റപ്പെട്ടതൻ മോട്ടാറാഫീസിൽ എത്തി. ഒരു വസുമായത്താൽ അവിടെ ചെന്നു ഉടൻതന്നെ അവൻ മോട്ടാർ കിട്ടി. ഉദ്ദേശം ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ തിരുവനന്തപുത്തു എത്തി; ഡാക്ടർ കൃഷ്ണമേനവനെ കാണാൻ ഉടനെ തമ്പാനൂരുകുളം പാഞ്ഞു. ഡാക്ടർദ്ദേഹം ഒരു രോഗിയെന്നോക്കാൻ പടിക്കലേക്കു ഇറങ്ങിയ സമയത്താണ് രാമചന്ദ്രൻ അവിടെ എത്തിയതു്. അവനെ കണ്ടപ്പോൾതന്നെ കണ്ണൂർകുളിയമ്മയുടെ ഭവനത്തിൽ ആക്കോ സുഖമില്ലെന്നു മേനോൻ ഉറപ്പിച്ചു. രാമചന്ദ്രൻ കണ്ണൂർകുളിയമ്മയുടെ എഴുത്തുടത്തു ഡാക്ടർക്കു കൈയിൽ കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം അതു വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടു “എതു്, സരളയ്ക്കു സുഖക്കേടോ? പനിയുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

രാമ:—അതെ. ഇന്നലെ ഒന്നു മഴനന്തതുകൊണ്ടാണ് പനി തുടങ്ങിയതെന്നു തോന്നുന്നു.

ഡാ:—ഭയപ്പെടാനൊന്നുമില്ല രാമചന്ദ്രൻ തിരിച്ചുപോയോ. എനിക്കു അത്യാവശ്യമായി രണ്ടുമൂന്നു രോഗികളെ ഇന്നുതന്നെ പരിശോധിക്കാനുണ്ടു്. അതുകഴിഞ്ഞാലുടൻ ഞാൻ നെയ്യാറ്റിൻകരയ്ക്കു വന്നുകൊള്ളാം സരളയ്ക്കു ലംഘനമായ ആ ഹാരമെ കൊടുക്കാവുന്നതുപോലും പറഞ്ഞേക്കണം.

രാമചന്ദ്രനു ഡാക്ടറോടു യാത്രചോദിക്കാൻ സൗകര്യം കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പു അദ്ദേഹം കാരിൽകയറി മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ യാത്ര സഫലമായതിൽ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു രാമചന്ദ്രൻ വീണ്ടും മോട്ടാർ സ്റ്റാൻഡിലേക്കുപോയി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ അടുത്ത കിഴക്കൻവണ്ടിപുറപ്പെടാൻ കുറച്ചു താമസമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ സ്വപ്നം കാഴ്ചകടിക്കാമെന്നു കരുതി അവൻ ഒരു കാഴ്ചകടിയെ കയറി. കാഴ്ചകടികഴിഞ്ഞു ഉത്സാഹപൂർവ്വം പൊതുനിരത്തിലേക്കു അവൻ ഇറങ്ങുവോൾ വാതിൽക്കൽവെച്ചു ഒരു കിളനുകൂടിയ മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിൽ ഒന്നു മുട്ടുന്നതിനിയായി. അയാൾ ഷർട്ടിന്റെ മീതെ വെച്ചു മുണ്ടുടത്തു, ചെവികൾ മുടഞ്ഞുവെണ്ണ ഒരു നേയ്തുതുകൊണ്ടു തലക്കെട്ടുകെട്ടിയ ഒരു യുവാവായിരുന്നു. “എനിക്കുപോകാൻ ധീരതയുണ്ടായിരുന്നു നിങ്ങൾ ഇവിടെ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടുമില്ല. അറിയാതെയാണു ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേത്തു മുട്ടിയതു് ക്ഷമിക്കണം” എന്നു അയാളോടു രാമചന്ദ്രൻ മാപ്പുചോദിച്ചു. അയാളാകട്ടെ കണ്ണൂർ രാമചന്ദ്രനെ അതികവിതനായി നോക്കിക്കൊണ്ടു ഒട്ടു അവനോടായി

ട്ടും “ഒട്ടു സ്വഗതമായും” ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. “ഇതാരു വിചാരിച്ചിരുന്നതാണ്. നീ ഇവിടെ എത്തുമ്പോഴേക്കും എന്റെ വഴിതടയ്ക്കുവാൻ നീ ചുടലയിൽനിന്നും എണ്ണിറുവന്നിരിക്കുകയാണോ.” അന്നന്തരം രാമചന്ദ്രന്റെ നേക്കുക കൈയോങ്ങിക്കൊണ്ടു അയാൾ മുന്നോട്ടു പോഞ്ഞു. എന്നാൽ അയാളുടെ കാലതെറ്റി അയാൾ നെഞ്ചടിച്ചു നിലത്തു വീഴുകയാണു ചെയ്തത്. അയാൾ വായിൽനിന്നു നരയും പതയും വമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാമചന്ദ്രൻ അടുത്തുചെന്നു അയാളെ പിടിച്ചു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചിരുന്നതിന്നുപോലും കാപ്പി വാങ്ങിച്ചുകൊടുത്തു അയാളുടെ ക്ഷീണത്തിന്നു ശമനം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ഈ സഹായത്തിന്നു വേണ്ടി നന്ദിപ്രകടിപ്പിച്ചു.

രാമചന്ദ്രൻ നടുച്ചെയ്യുമ്പോൾ കണ്ണുലക്ഷ്മി അമ്മയുടെ വസതിയിൽ തിരിച്ചെത്തി. ഓരോ നിമിഷം കഴിയുന്തോറും സരളയുടെ ജപം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മയും രാമചന്ദ്രനും ഉൽക്കണ്ഠാകലരായി. രാത്രിയിൽ ആരോടൊന്നും ഇരുട്ടിയപ്പോഴേക്കും സമയം വെളിമാന്ദ്യവും ഉണ്ടായി. അയാൾ അസംബന്ധങ്ങൾ വെളിച്ചപറയാൻ തുടങ്ങി അപ്പോഴും ഡാക്ടർ കൃഷ്ണമേനോൻ വന്നുചേർന്നില്ല. കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മ വളരെ വിഷമിച്ചു നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു.

രാമചന്ദ്രൻ: - അമ്മേ! ഞാൻ ഒന്നുകൂടി തിരുവനന്തപുരത്തിന്നു പോകട്ടെയോ?

കണ്ണു: - നമുക്കു ഒരുനാഴികകൂടി കാത്തിരിക്കാം. അദ്ദേഹം വരാതിരിക്കയില്ല. അതേനിമിഷത്തിൽ പടിക്കൽ ഒരു കാ

റുവന്നുനിന്നു. വിളക്കുമെടുത്തുകൊണ്ടു രാമചന്ദ്രൻ പടിക്കലേക്കു കുതിച്ചുപോഞ്ഞു. ഡാക്ടർ കൃഷ്ണമേനോൻ തന്നെയായിരുന്നു അവിടെ എത്തിയത്. രാമചന്ദ്രനും കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മയും ഒട്ടു സമാധാനമായി.

ഡാക്ടർ നേരേ രോഗിണിയുടെ സമീപത്തിലേക്കു ചെന്നു. അദ്ദേഹം കുറച്ചുനേരം അവളെ പരിശോധിച്ചുനോക്കി. കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മയും രാമചന്ദ്രനും ഡാക്ടറുടെ മുഖഭാവം സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു. പക്ഷെ അവർക്കു യാതൊന്നും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഡാക്ടർ എന്തെങ്കിലും പറയുവാൻ പോകുന്നതെന്നു അറിയാൻ അവർ രണ്ടുപേരും അതികൂരുമലംകൊണ്ടിട്ടു. കൊലക്കേസിലെ പ്രതികളെ സെഷ്യൻ ജഡ്ജിയുടെ വാദികൾക്കു നോക്കാനും ഇത്ര അക്ഷമ കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഡാക്ടർ: - ഇതു വലിയ കഷ്ടമാണല്ലോ. ഇവർ എത്ര ചെറുപ്പമാണ്! എത്ര ഗാഢമായി സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നവരുമാണ്. കഷ്ടം! ഈ പനി ഭേദമാകുന്നകാര്യം സംശയാതം. എല്ലാം ദൈവവിതരണമല്ലേ!

ഇത്രയും കേട്ടപ്പോൾ കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മയുടെ ഹൃദയം തകന്നു. രാമചന്ദ്രൻ ജീവപറ്റുവുമായി.

ഏതായാലും രോഗത്തിന്റെ അവസാനം വരെ ഡാക്ടർ അവിടെനിന്നും പോകരുതെന്നു കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മ നിർബന്ധിച്ചു. ഒരു നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ രോഗം ഭേദമാക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം ഏറ്റവും രോഗം ഭേദമാ

കുന്നതുവരെ അവിടുത്തെന്നു താമസിക്കാമെന്നും സമ്മതിച്ചു.

പിറേദിവസം പ്രഭാതമായി. രോഗിണി കിടക്കയിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നതേയുള്ളൂ. കാരാത്തു കർപ്പൂരം എന്നുപോലെ ജപത്തിന്റെ ശക്തിനിമിത്തം അവളുടെ ഓജസ്സു ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മയും രാമചന്ദ്രനും കണ്ണുനീരുതോരുന്നില്ല. “ദൈവമേ! സരളയുടെ പനി ഭേദമാക്കണേ” എന്നു ഹൃദയം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന ഭക്തിയോടുകൂടി അവർ രണ്ടുപേരും സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോൾ സരള ഉറങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ക്ഷണത്തിൽ അവൾ അഗാധമായ നിദ്രയിൽ മുഴുകി. “സരള ഈ ഉറക്കത്തിൽനിന്നും ഉണരുന്നതു ഒന്നുകിൽ പനിമാറി സുഖപ്പെടാനായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തോടു എന്നെന്നേക്കുമായി യാത്രചോദിക്കാനായിരിക്കും” എന്നു ഡാക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അവർ ഉണർന്നുകഴിഞ്ഞാൽ ഒരു പരിശോധന നടത്തിയിട്ടു ഏതുഫലമാണു ഉറക്കുകൊണ്ടുണ്ടായതെന്നു പറയാമെന്നും അദ്ദേഹം ഏറ്റവും.

ഡാക്ടറും കണ്ണുലക്ഷ്മിയമ്മയും രാമചന്ദ്രനുംകൂടി സരള ഉണരുന്ന ആ അതിപ്രധാനമായ നിമിഷത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ മൂന്നുപേരും ആഗ്രഹം ശ്രദ്ധ ക്ഷണം കാണണമേയെന്നായിരുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടല്ലോ.

THE STATE AIDED BANK OF TRAVANCORE Ltd.

(Under the Patronage of and largely supported by the Government of H. H. The Maharajah of Travancore.)

CHAIRMAN:- K. C. PANDALAI B. SC. (LOND.)

Subscribed Capital :- 15,60,400.

Capital Paid up :- 7,93,589 3 - 11.

Reserve and other Funds :- 2,23,500.

HEAD OFFICE:- ALLEPPEY.

Branches: TRIVANDRUM, CHANGANACHERRY, COCHIN & QUILON.

SUB-OFFICES: ERNAKULAM, KAYAMKULAM & KOTTAYAM.

Current Deposit Accounts opened and Fixed Deposits received on terms which may be ascertained on application.

Every kind of Banking Business transacted.

For Particulars apply to

or to the
CHAIRMAN
COLLEGE BUILDINGS
ESPLANADE, MADRAS.

C. KRISHNAMENON M. A
MANAGER ALLEPPEY.

